

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTÎR TÎŞTEK NÎNE

Sayı 79 / Temmuz 1988 / 3.-DM

Düşmanın "kuşat ve ez" taktiği boşa çıkarıldı CUDÎ DAĞI'NDA 35 SAAT MUHAREBE

ARGK birliği ile düşmanın binlerce sayılı bulaşıcı hava ve kara birlikleri arasında şimdiye kadar gerçekleşen en yaygın ve büyük çatışmada, düşmanın yeni son dönemlerin en büyük hezimetiyle yaşıyor. 35 saat göğüs göğüs süren muharebede düşmanın birlikleri, ARGK gerillaları karşısında tutunamayarak geri çekildiler.

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN'ın yoldaşın Şubat-Mart 1988'de Hakkari KORKMAZ Akademisi'nde, eğitim devresi öğrencilerine yönelik olarak yaptığı konuşma:

Kurallı Devrimcilik Zafirin Güvencesidir

"... Geçmişte temel gerilla taktiklerinin başına neler getirildiğini gördük. Bu kadar kitap okuyanlarımız, halk savaşını bu kadar inceleyenlerimiz doğru bir toparlanmayı, üslenmeyi ve yürüyüşü ne hale getirdiklerini biliyorsunuz. 'Gerilla için halk, halk için su' deyimini çok iyi biliyorsunuz. Halkla ilişkilerimizi ne hale getirdiler? Devrimci birlik, birlikte sadelik ve yoldaşlığın ne biçimde gelişmesi gerektiği çok okundu. Bizim birliklerimizde gerçekleştirilen tufanlar neydi? Kendini o kadar beğenirler, kendilerini böyle kara taş gibi Partinin midanesi oturup böyle kalmak isteyenler az çıkmadı. Pekî bunlar, sınıf dışı öğeler değil de nedir? Halkın savaşını güçleştirken, Partiyeye karşı böyle durulur mu, Parti içinde böyle yaşanır mı?"

YAZISI ORTA SAYFADA

Bu tedbir de tutmadı SÖMÜRGE VALİSİ 1. YILINI DOLDURDU

18 Temmuz 1987'de görevle getirilen Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu, bu günde 1. yılını doldurdu. Kürdistan'da yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşının boyutlarını, sömürgeci yönetimin eski biçimde karşılayamayacağı nedeniyle Bölge (sömürge) Valiliğine geçiş yapılmıştı. Böylece, ulusal kurtuluş savaşımızın karşısında köküne giden askeri ve siyasi yönetimleri ayakta tutmak istiyorlardı. Bölge Valiliği ile birlikte, özel korduro, özel timler de görevlendirildi. Bütün bu uygulamalarıyla birlikte Kürdistan tamamen özel bir yönetim altına alındı.

Kürdistan'da uygulanan özel yönetimin 1. yılını doldurduğu günümüzde, Bölge Valiliği ve uygulamalarının sonuçlarını değerlendirmek istiyoruz.

Bölge Valiliği uygulaması Kürdistan'ın sömürge yapısının iftiharına da demektir. Bu uygulamaya başlanğıca daha az sayıda ilk kapsama girdi, fakat sonradan illerin sayısı 11'e çıkarıldı. Savaşın yoğun olduğu bölgelere kapsama alın Bölge Valiliği uygulaması, hemen Kürdistan'ın tamamında özel yönetim uygulamalarını sürdürmektedir. Ördüye ek olarak sayısı 10 bin bulaşıcı özel korduro ve sayıları 5 bine ulaşan özel tim, yine bir o kadar korucu ile savaşçı yürüten özel yönetim 1. yılını büyük bir başarıyla kapattı. Bir kez, özel yönetim uygulamasına geçmenin kendisi bile başı başına bir yeniliğin iftihadıdır. Sömürgeci yönetim, Kürdistan'da egemen kıldığı siyasi ve askeri yapının işlemez kalması karşısında özel yönetim uygulamasına geçti. Bu ise, sömürgeci yönetimin başarısızlığını açık bir kanıt olmaktadır.

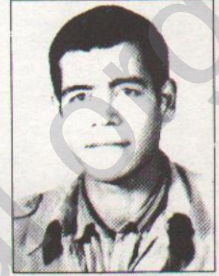
1. Yılını doldurması vesilesi ile, Hayri Kozakçıoğlu yaptığı basın toplantısında, başarıları 1. yıl grafiğini çizdi. Bu "başarısını" kanıt olarak da bazı gerilla birliklerinin imha edilmesini gösterdi. Bahar ve yaz aylarında Semdinli'de 9, Nusaybin'de 20, Derik'te 5, Adiyaman'da 4 ARGK komutan ve savaşçıların katledilmesi düşmanın başarıları olduğu anlamına gelmez. Bütün bu çatışmalarda ve meydana gelen eylemlerde, düşmana indirilen ağır darbeler gözönüne getirildiğinde, ARGK birliklerinin başarıları çok açık bir şekilde görülmektedir.

Devamı 18. sayfada

Görkemli Bağok Direnişinin Kahramanları, Mücadelemizin Gurur Kaynağıdır

Veli YAŞAR (Deli)

Mustafa KAPLAN (Kazım)

1 Nisan 1988 günü faşizmin elebaşısı TC'nin ordusu, özel timler ve ceterelerden oluşan güce karşı bir gün boyunca kahramanca savaşan ve bu savaşta şehit düşen ARGK savaşçıları, gelecek özgür Kürdistan'ın yaratılmasında önemli bir rolünü oynayarak, tarihimize altın harflerle yazılmaya hak kazanıyor. Binlerce silahlı ve en gelişmiş teknik donatılmış düşman gücü-

nâ, elverişsiz arazi koşullarına ve gündüz olmasına rağmen, dört bir yandan oluşturulan düşman kuşatmasını yarmayı başaran ve düşmana unutamayacağı büyük bir darbe vurarak onun tüm cabalarını boşa çıkaran ARGK birliği, büyük bir özerki ve üstün manevra kabiliyetiyle tarihimizde şanlı bir direnme sayfası daha açmış oldu.

Devamı 4. sayfada

Adıyaman Direnişçileri Zafere Yürüyüşümüzde Yaşıyorlar

25 Mart 1988 tarihinde bir arkadaşıyla birlikte Çamlica köyüne giden Kenan ÖZCAKMAK (Orhan) yoldaş, devletin köy korucularıyla beraber tezgahladıkları bir komplo ile katledildi. Diğer yoldaşları yaralı bir şekilde komployu atlattıkları alandan uzaklaşmayı başardılar.

26 Mart 1988 tarihinde meydana gelen olay üzerine, Çamlica köyü mevkisinde özel hareket timleri ve jandarma komando birliklerinin yaptıkları ortak arama operasyonu sonucu grubun kaldığı barnak tesli edildi. Düşman bannağın içine geç bombası atarak savaşçıları dışarıya çıkması zorlar ve dışarı çıkan her savaşçı hunharca katledilir.

Böylesine çabası, insanlık ve mertlikten yoksun, ırkçık, sefil ve vahşice katledilen grup, eğitim amacıyla alanda bulunmaktaydı. Grubun başında bölge hazırık

komite üyesi, ARGK'nin değerli komutanlarından Mehmet ALA-GÖZ (Hasari) yoldaş vardı.

Mehmet yoldaş, 1970 yılında Adıyaman'ın Ferikhan (Kayaönü) köyü Kistan mezrasında oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk öğrenimini Ferikhan'da, orta öğrenimini Piskin (Durukaynak) köyünde tamamladı. Ailesinin oldukça yoksul, babasının da hasta olması, O'nun öğrenimine son vermek zorunda bıraktı. Ailesinin en büyük erkek çocuğu olmasından dolayı da ailenin geleceğini kendisi üstlendi. Daha çocuk yaşta çalıştığı bu gibi çocuk sınırların altından başarıyla çıkmasını bilen Mehmet yoldaş, tüm köy ve çevresinde büyük bir saygı, güven ve umut yaratıyordu. Ve herkes Mehmet yoldaşın gelişti-

Devamı 9. sayfada

Derin Cephesinde Çalışmalar Yöğün

Biz Özgür Yaşama, Düşman ise Nihai Ölüme Doğru Hızla Yürüyor

"... Emin konuşuyor ve sağlam yürüyor.

Yeni ve daha güçlü eylemlerle sesimizi sizlere ulaştıracağımızı belirtir ve bir kez daha ülkemizin bu şirin ve fetihdizmes kalesinden hepimizi saygıyla ve yürekle selamlıyoruz..."

3. SAYFADA

I-KDP'nin Komposunda Sabir SAKİN Yoldaşı Şehit Verdik

11. sayfada

Komutan Bedran'ın Direniş Türküğü

15. sayfada

Aşın Uçlarda Seyreden Bazı Uygulama Sorunları Üzerine

20. sayfada

İran, BM'nin Asteşkes Çağrısını Kabul Ettiğini Açıkladı

18. sayfada

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı Ortaya Atılan Eskimiş İddialar

Tarihte sürekli olarak, yeni doğan ve gelişme istidadi gösteren hareketlerin kolay kabul edilmediğini; çürüyen ve yok olma yollarına gidenlerin bu gelişmeyi önlemek için komploları başvurdıklarını görüyoruz. İster ilk dinlerin oluşumunda isterse modern ideolojilerin ve toplumların oluşumunda olsun, bu sürekli böyle olmuştur. Ömrünü doldurmuş olan güç veya toplum, kendisinin yeni alacak olan yeni gelişmenin önünü tutmak ve ömrünü daha fazla uzatmak için, her türlü yöntemi kendisi için meşru ve uygulanabilir gördüğünü de tarihin kirlenmemiş sayfaları yazar.

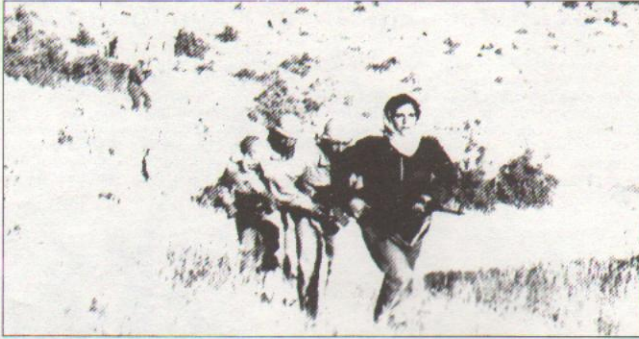
Yapmamızın nedenini okuyucu da anlamakta gecikmeyecektir. Kürdistan yeni bir olgu olmamakla birlikte, çağda çağda yaşar bir şekilde ulaşmanın kavgasını son yıllarda yoğunlaştıran bir halk geçreğini temsil ediyor. İşte Kürdistan yüz yılların kölelik statüsünde parçalı ve yeni bir doğuşun müjdesini veriyor. Bu gerçeki hazmedemeyenler, Kürdistan'ın hep köleliğini zincirleri altında inlerken görmeye kendilerini alıştırıp olarlar, Kürdistan halkının başımsızlık ve özgürlük mücadelesini engellemek için yoğun bir saldırı, komplo ve iftira kampanyası başlattılar. Böylesi bir durumun ortaya

Devamı 19. sayfada

Konuyla böylesi bir başlangıç

Dersim Cephesinde Çalışmalar Yoğun

BİZ ÖZGÜR YAŞAMA, DÜŞMAN İSE NİHAİ ÖLÜME DOĞRU HIZLA YÜRÜYOR

Düşmanla her düzeyde çatışmaların yoğunlaştığı Dersim cephesindeki birliklerimiz önümüzde ÖCALAN olmak üzere, tüm Abdullah arkadaşlarımızı, omuzlarında özgürlük silahları ile, Kürdistan doruklarını fetheden gerilla birliklerimizi ve halkımızı yürekten selamlıyor, davaya mutlak bağlılığını bir kez daha ifade ederek tüm direnen şehitlerimiz saygıyla anıyor.

Partimizin III. Kongresi ardından ülke genelinde başlatılan **özgürlük yürüyüş hareketi** üzerinden bir yıl aşkın zaman geçti. Her yönüyle zengin bir muhtevaya sahip olan bu yıl yitkin direniş pratiği savaşımızın cehennemi ciddi, iletir ve yönelik ve olumlu değişiklikleri yaratmıştır. Fazla ayrıntıya girmeden ifade etmek gerekirse, her bakımdan savaş insiyatifi ve taktik üstünlük bizden yana iken, düşman esas itibarıyla savunma konumunu temsil etmiştir. Ve bu olumlu durum devam etmektedir. Zaman zaman bazı kayıplar vermemiz ve lehimize olan gelişmelerin ulusal ve uluslararası kamuoyunda ısrarla gizlenilmesi çabaları bu katı gerçeği hiçbir biçimde değiştirmez. Savaş, muhatap güçlerin karşılıklı olarak birbirlerini kuş etme eylemi ise, karşılıklı kayıpların savaşın tabiatından olduğuna kabul etmek ve bu gerçeği kendi payımıza sındırmak zorundayız. Ancak burada bizim açımızdan önem arzeden husus, savaş kanunlarına ters düşmekten ötürü kayıp vermemek ve mümkün olduğunca kayıpları en aza indirmektir. Hata ve yeltmeklerimizden kaynaklanan kayıplarımız olsa da yaşanan 1987 direniş yılı, bu noktada da önemli gelişmelerin sağlandığına tanıklık etmektedir. Türk burjuva basını ve usak ağzlarını her türlü çarpıtma, demagogi ve çöktürme kılıfına rağmen, hemen her gün ülkenin her köşesinde düşman birlikleri ile gerilla kuvvetlerimiz arasında cereyan eden uzun süreli çatışmalarda düşmanın büyük kayıplar verdimiz, bunun en kesin ispatıdır.

Bugün her alanda faşist Türk egemenliğini önümüzde, dağıtmayı, parçalamayı dayatıyoruz ve günler, aylar ilerledikçe bu dayatmanın şiddeti artıyor. Düşman savaş stratejisi ve taktiğini, savaşımızı Kürdistan'daki temel hedefi durumunda olan kendi varlığını savunma ve korumaya göre ayarlamak zorunda kalmıştır. Yani III. Kongre sonrası temel aldığımız **"düşmana ait olan her şeyi saldırı, dağıt, yok et, yerine ulusal kurtuluşu temsil eden inşâ et"** biçimindeki taktik düzen esas itibarıyla işlemekte, amaçladığımız sonuçlara adım adım ulaşmaktadır. Bugüne kadar alınan sonuçlar özgürlüğü müjdeliyor.

Dersim cephesinde yaşanan gelişmeler de bu yönündür.

Öncelikle şunu ifade edelim ki, Dersim'de 1986-87 dönemi içerisinde taktik hedeflere ulaşma kabiliyeti olmasa bile, gelişme dengesi sürekli ulusal kurtuluşun yanıtı tutan bir mücadele vardır. Bu durum '87 sonlarına doğru alana yapılan III. Kongre sonrası mücadeleye ile çok daha pekişmiş ve her alanda savaş yeni ve iletir boyutlarda seyretmiştir. Hem yönelidiki hedefler kapsamı ve hem de hız ve sonuç alıcı özelliği ile mücadelemiz 1987 sonbaharında düzenlenen harekatta her alanda insiyatifi ele geçirmiştir. Aynı zamanda Kongre'de karar altına alınan taktik savaş düzeninin doğruluğunu ve kesin başarıya götürün niteliğini açığa vurmuş bu hareket sürecinde, çok değişik düşman hedeflerine yönelim ve düşman savunma pozisyonuna sokulmuştur. Başta askeri güçleri olmak üzere ulaşım, haber-

leşim daha fazla güç yığıldı ve adeta pusuda bekledi. Kış mevsiminin görülmemiş şiddetine ve düşmanın tüm engellemeleri cabalarına rağmen, gerçekleştirilen Newroz hareketinde, esas itibarıyla hedeflenen sonuçlara ulaşılmıştır. 13 Nisan 1988 günü düşmanın kurduğu bir pusuya düşen birliğimiz 2 değerli üyesini şehit vermiştir. Bir saatli aşkın süre devam eden şiddetli çatışmada 4 düşman askeri de öldürülmüştür. Bu iki değerli yoldaşın şehit düşmesi mevcut durum düşmanın lehine bozmadı, tersine hem halkın ve hem de birlik üyelerinin daha da kabaaran itikam duygularını harekete geçiren birliğimiz, insiyatifi elde tutmasını bilmiş ve yeni yönelimlere bunu pekiştirmiştir. Mayıs Ayı Direniş Şehitleri anısına düzenlenen itikam hareketi sürecinde eşyalı cepinde düşmana vurulan ölümölüm darbeler ve ortaya çıkan olumlu gelişmeler, bunun pratik kanıtıdır.

leşme vd. hedeflere yönelik eylem çalışmalarımıza paralel olarak gelişen yaygın ve örgütlü köy toprakları tarzında yürütülen propaganda-ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını kitlelerde büyük bir coşku ve heyecan yaratırken, düşman üzerindeki etkisi tersinden olmuştur. Bu sonuçlarla girilen küçümsü düşman şehir merkezlerini temel alan bir savunma ile yaşamış, gerilla birliklerimiz ise, küçümsü eğitim ve örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırarak devam ettirmişlerdir. Özellikle şehir merkezi ve çevresinde gerçekleşen bazı taktik eylemler, düşmandaki savunma psikolojisinin derinleştiğini göstermektedir.

1988 baharıyla birlikte ilk altım yine bölgesel gerilla kuvvetlerimiz tarafından yapıldı. Düşman mevcut oluşumu kendi lehine bozmadı.

çok vadi düşman için ölüm kuyusu haline getirilmiştir.

Bölgelerin tüm kırsalındaki ilkokullar kapatılmış ve tüm öğretmenler görevden alınmıştır. Bu açıdan TC'nin özellikle Dersim'de ısrarla uyguladığı ve sonuç aldığı faşist-kemalist eğitim politikaları önemli oranda etkisiz kılınmıştır. Yine birçok köyde muhtarlık kurumu feshedilmiş ve bu uygulamaya giderek yaygınlaştırılmaktadır.

Hem coğrafik hem de tabiat özellikleriyle yerli ve yabancı turistler için önemli bir ay merkezli olan Dersim'de bu faaliyetler tümünden durulmuş; bu konuda '87 sonbaharında Cephemizin bölge örgütleri tarafından alınan karar ve yapılan çağrılar etkisiz göstermiştir.

Dersim-ovak, Dersim-Erzincan ve Hozat-Ovacık yolları ve bu zemin üzerindeki elektrik ve muhabere hatları gerilla birliklerimiz sürekli saldırıları ve tehdit altındadır. Bu sömürgeci güçler açısından ulaşım ve haberleşme güvenliğinin önemli oranda tehlikeye sokmakta ve bu alanda da daha ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakmaktadır.

Düşmanın etki sahasındaki sınırları bir kesim dışında, bölge dışında ajan-muhbir yapı tümünden etkisizleştirilmiş, düşmanın köy koruculuğu sistemini uygulamaya ise hiç tutmamıştır. Özetlemeye çalıştığımız sonuçlar şahsında, düşman otoritesinin ve etkinliğinin Dersim zemininde ne denli yitirilmiştir, etki ve müdahale alanının ne düzeyde daraltıldığını kestirmek, sorunla yakından ilgilenen herkes açısından mümkündür. Buna karşı ulusal kurtuluş güçlerinin etki ve müdahale sahası da belirginleşmiştir. Bundan sonraki savaş süreci, Kürdistan bütününde olduğu gibi, Dersim'de de bizim açımızdan bu sonuçları daha yeni, iletir ve güçlü gelişmelerle tamamlamak ve kurulum alan gerekleştirmek ulaştırmak ve düşman açısından ise, varlığını korumak ve en azından gelişmelerin bu noktadan daha ileri gitmesini engellemek için yürütülen çok olan şiddetli çalışmalar sahne olacaktır. Bu noktada karşılıklı askeri askeri ve politik alanda belirlenen ve çatışan taktiklerin belirlenmesi ve muhtemel gelişme yönünün tayin edilmesi önem arz ediyor.

Düşmanın özgül politikası ve taktiği nedir?

TC, 1986 başlarına kadar genel olarak mücadelemiz karşı izlediği tümünden köy etme politikasını beyhudeleştiği ve iflas eden sonucunu geç de olsa alından ve o süreçten itibaren daha çok özel savaş taktiğini kullanarak, savaş sınırlarında politikasını esas aldı. Mücade-

lenin gelişimini belli bir seviyede tutmak ve güneye hapsedmek biçiminde özetlenebilecek olan bu taktik de dayattığımız direniş gerçeği karşısında ölüm mahkum edildi. Nihayet dolaylı da olsa mücadelemizin varlığını ve kendisi açısından taşıdığı tehlike boyutunu dünya kamuoyu nezdinde iletir etmek durumunda kaldı. Ve hatta Kürdistan ulusal sorununu, kendisi açısından uygun olan çözümleri meşgulatmak için ulusal ve uluslararası tartışma platformuna soktu. Tüm bu uygulamaların sonucu vermediy ve esas sonucun mücadelemiz tarafından tayin edileceği açıktır.

Peki bugün ne yapıyor TC? Hemen belirtelim ki, düşmanın bugün mücadelemiz karşısında uzun süredir uyguladığı özel savaşın klasik taktiklerinden başka yapacağı fazla bir şey kalmamıştır. Bunun da, taktik planda ve zaman zaman gerilla kuvvetimize kısmi bazı kayıplar verdimiz kabilinde düşmana kazandıracağı hiçbir şey yoktur. Stratejik açıdan ve hem politik, hem de askeri düzeyde bunun şimdiden olduğu tartışılmaz söyleyebiliriz. Ancak, zaferin sağlanması için, bu politikanın taktik planda da tümünden öldürülmesi, buacıdan durumun en somut biçimile değerlendirilip ciddiyette üzerine gidilmesi gerekiyor. Düşman; ülke genelinde uyguladığı savaş sınırlarında ve yeni etki alanları oluşturmaya engellemek biçimindeki politikasını, her bölge özgünlüğü de uygulamaktadır. Dersim'de bu durum çok bariz bir biçimde görülmektedir.

Başından beri mücadelemizin yoğunlaştığı kırsal alanlar, düşman tarafından da kızı bölge olarak kabul edilmiştir. Özellikle öldürmek dayanan göç politikası ve bu amaçla çıkarılan "Orman Kanunu"nu dayatarak bu alanları tamamen boşaltmak istiyor. Aslında bunu gerçekleştirme için başvurduğumuz uygulamaya yoktur. Bu uygulamanın bazı alanlarda tuttuğunu ve birçok alinden daha çok siyasi nedenlerden ötürü kendi köyünü terk etmek zorunda kaldığını belirtmek gerekir. Zorla göç ettirmeye da diğer bir ifadeyle örgüt politikası özel olarak gençlik kesimi üzerinde de tatbik edilmektedir. Köyde ve şehirde duruma Halk Ordusu safılarına katılmaya uygun olan gençlik kesimi; baskı, işkence, tehdit vb. zor yöntemleri kullanılarak metro-pol kentlere sürgün ediliyor. Düşman bu politikasına haklılık kazandırmak için de, özellikle şu propaganda yaygınlaştırmıştır. "Apoçular gençleri zorla askere alıyorlar, nerede olursa olsun görüldükleri her cende yada kaçırırlar" vb.

Öte yandan TC, mücadelemiz kendisinin de kızı bölge olarak hedeflediği alanlara hapsedmeye ve burularda boğmaya çalışıyor. Bu zilletteki alanlar çerçevesinde yoğun askeri güç konumlandırarak tecrübe etmek istiyor. Son olarak bölgemizde birçok noktada karakol yapma girişimleri var. Son karakol sistemi özellikle gerilla güçlerinin etki alanları içinde ya da ona yakın olan önemli askeri merkezler, yollar çevresinde oluşturulmak istiyor. Bu karakollara bülükten az olmamak kaydıyla güç konumlandırılmakta ve taktik edilmektedir. Ayrıca daha önce mevcut olan karakollara güç konumlandırılmıştır. Örnek olarak aşçıdan belirtmek gerekirse, daha önce bir takım düğümlere gücün bulunduğu Değir (Geyiksu) yaylaşesinde şu anda ilk bölük düzeyinde güç bulundurulmaktadır. Aynı şey Tasnava için de söyleyebiliriz. Gerçekleştirilmeye çalışılan

Devamı 22. sayfa

Görkemli Bagok Direnişinin Kahramanları Mücadelemizin Gurur Kaynağıdır

Baştafakı 1. sayfa

Düşmanla çatışmaya girilen Bagok alanına bir toplanti amacıyla gelişmiş bulunan ARGK birliğinin varlığını haber alan sömürgeciler, bir gün boyunca alana göç takvimi etmiş ve 1 Nisan sabahı da devriyeler çıkararak sözkonusu birliği imha etmeyi hedeflemişlerdir. Havadan ve karadan sürekli desteklenen düşmanın askeri gücü adına kımıl gibi alana yayılmış ve böylece yoğun bir işgalle ARGK savaşçıları 3-4 koldan çembere almıştır. Bu göç yığma faaliyetini kamuoyuna, "sınırdan Apocularen geçecekleri ihbarı alındı, bu nedenle sınır önlem alıyoruz" tarzında yansıtan sömürgeciler, asıl amaçlarını gizlemek istemişlerdir. Ancak her zaman olduğu gibi bu kez de hesapları tutmamış ve üstün düşman gücüne karşı kahramanca direnen ARGK savaşçıları düşmanın istediğini kursağında bırakmıştır.

Sabahın erken saatlerinde savaşçıların konaklama alanına giren düşman devriyesi gözü ve nöbetçilerden oluşan bir grup savaşçı tarafından ilk ateşle birlikte imha edilmiş ve ilk darbeyle yitmiş düşman büyük bir şaşkınlık ve panik içerisindeymiştir. Düşmanın bu paniklerinden yararlanarak hızla yer değiştirip ve kurumalı bir tarzda geri çekilen ARGK birliğinin önemli bir kısmı kuşatmayı yaraken, 20 kişilik bir grup da diğer yoldaşlarını koruma görevini üstlenmiştir. Delil (Veli YAŞAR) ve Kazım (Mustafa KAPLAN) yoldaşların komutasındaki bu takım, çatışarak geri çekilme taktiklerini izlemiş, ancak düşmanın yeni çembereyle karşılaşıncı, dört bir yandan ve havadan saldırıya geçen aşırı faşist ordusu karşısında karşı son mermi ve son nefeslerine kadar savaşarak kahramanca şehit düşmüşlerdir. Komutan yoldaşlar dışında diğer tüm yoldaşlar ulusal kurtuluş savaşına yeni katılan ve 45 günlük eğitim ve hazırlık çalışmasından henüz çıkmış olan yoldaşlardır. Oldukça genç ve tecrübesiz olmalarına rağmen komutanların sonuna kadar izleyen bu yoldaşların direnişi, düşmanın yürüğüne en büyük korkuyu salan etkilerden biri olmuştur.

Gerilimin barınmasında fazla elverişli olmayan bir arazide binlerce ordusu gücüne karşı bir gün boyunca aralıksız savaşan ARGK partizanlarının kararlılığı, cesareti, direnci ve onurlu yaşama bağlılığına tam da böylece bir anda kanıtlanmış ve tarihin halkımızı geçirdiği yaşam sınıvında en yüksek derecenin alınması sağlanmıştır. Adeta bir meydan muharebesinde dönen ve çok yakın mesafede sürdürülen çatışmada özellikle de helikopterlerle havadan tarama ve bombalama yöntemi uygulanarak karada uğradığı bozgunu heflilemek istemiş, fakat bu yöntemle de ağır darbe almadan kurtulamamıştır. Elleri silahlarla savaşta kullanılan ARGK savaşçıları isabetli atışlarla helikopterleri de vurmuş ve bu, düşmana ağır bir darbe olmuştur. Toplam üç helikopterin düşürüldüğü çatışmada, çok sayıda üst düzey düşman görevlisi de imha edilmiştir. Özellikle de özel vurucu tim olarak bilinen düşman gücünün önüne sürüldüğü bu çatışmada başka savaşçıların ulusal mücadeleye katılmasında, üstün bir morale sahip ARGK savaşçıları, takimin komutanları

olan Delil ve Kazım yoldaşların düşürülen bir helikopterin üzerine saldırırken şehit olmaları üzerine manevra ve komuta gücü bakımından zayıflamış ve düşmanın yoğun ateşi karşısında ancak akşama kadar kendilerini koruyabilmişlerdir. Akşam olması nedeniyle son bir

güne büyüyecek bir çığ gibi düşmanın üzerine düşeceği günler uzak değildir. Her yeni gün bir yığın yeni gelişmeye de beraberinde getirmekle, yaşamaya hak kazandıran kanıtlanan halkımızın lehine yeni tarihi sayfalar açılmaktadır.

İşte Bagok direnişi de böylece

turumdur. Maddi ve manevi desteğin yanı sıra gençliğin hızla safılarına akması ve profesyonel olarak mücadeleyle katılmı istekleri, halkımız mücadeleye ve onun öncü gücüne olan sarsılmaz güven ve bağlılığının ürünü olmaktadır. Gerçek anlamda kurtuluşun ulusal ba-

manın emellerini kursağında bırakmışlardır. Ve işte bu nedenle TC'nin plajına dönmelerini sağlamışlardır. Sömürgeci burjuva basının da açıkça itiraf ettiği gibi, bu direniş, halkımızın bağımsızlık mücadelesinde dönümler bir noktaya ulaştığını ve zaferin yakın olduğunu kanıtlamıştır. Düşman kendi kayıplarını ve uğradığı hüsrani çiziyerek ulusal kurtuluş savaşımıza ve onun öncü gücüne büyük darbe vurduğunu propagandasını yapsa da, tüm dünya bunun inandırıcılığını yoksun olduğunu görmüştür. Bu çatışmanın hemen ardından harekete geçen ARGK birliklerinin bölgede gerçekleştirdikleri bir dizi eylemler düşmana yeni darbeler vurmaları ve bozgunu yaşayan faşist kolluk kuvvetleriyle onların uşaklığını yapan hain ceterlere göz açtırmaları sürekli bir büyüme ve gelişme içinde olan mücadelemize tanklık etmiştir.

Bagok çatışmasında verilen kayıpların yerini hızla doldurmak ve düşmanın nefes almasını sağlama etmek için yoğun bir çaba içerisinde pespeşe geçirilen eylemler ve kitlelere yönelik faaliyetler, anında ürün vermiş ve halkımız kazanılan zaferi daha da güçleştirmek için mücadeleye olan katkısını daha da arttırmak, düşmana yaptıklarının hesabını sormaya başlamıştır. Nuşaybin'de hain ceterlere düzmelte darbe vermenin vurulması, Kiziltepe'de sömürgeci idari kurumları karşı büyük bir saldırı eyleminin gerçekleştirilmesi ve Derik'te kolluk kuvvetlerine karşı başarılı saldırılarının yapılması, düşmanı şaşkınlıkla döndüren, halkımızı da moral olarak güçlendiren eylemler olmuştur. Savaş koşullarında yaşayan ve onları her şehide karşı bağrından doluncasını mücadelede safılarına katan halkımız; böylelikle zaferi giden yolu daha kolay yürür hale getirmişlerdir. Her koşul altında da kendi önderliğe sahip çıkan Kürdistan halkı, çeşitli çevrelerin anılmakta zorluk çektiği ya da anılmak istemedikleri gerçeklikleri

Bagok direniş kahramanları yemin töreninde...

güçle hücum eden sömürgeciler, bomba, roket ve diğer birçok ağır silahlarla savaşçıların bulunduğu alanı dövmeye başlamış, bu giddetli çatışma ortamında 18 yiğit savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Mücadele safılarına katılış süresi en fazla 2 ay olan ve 45 günlük eğitim dışında herhangi bir tecrübe ve sahip olmayan bu genç savaşçıların gösterdikleri kahramanlık, Kürdistan halkının davaya bağlılığını ve sömürgeci faşist güçleri bu topraklardan atana kadar savaşçı olarak baki bırakmayacağına ispatı olmuştur. Her yaş ve cinsten insanın elde silah düşmana karşı savaş atıldığı günümüz Kürdistan'ında savaş, ekmek ve su kadar hayati öneme sahip bir gerçeklik haline gelmiştir. Botan, Mardin, Deram, Bingöl, Kars, Ağrı ve Kürdistan'ın dört bir yanından her gün alınan savaş haberleri, düşmanın sonunu belirleyen ve halkımızın işe yeni yaşama doğru nisan büyük bir coşku ve kararlılıkla atıldığı ortaya koyan somut gerçekliği ifade etmektedir. Elbette bundan önce de Kürdistan'ın birçok alanında görkemli direnişlere tanık olundu, düşmana unutamayacağı darbeler vuruldu ve tüm dünyanın bakışları Kürdistan'a çevrildi. Açık ki, Kürdistan bağımsızlık mücadelesi öyle sıradan gelişmelerle büyütülen bir mücadele değildir. Adeta yazık bir canlının sert bir kayısı zorlayarak çatlağını adım adım genişleterek günyüzüne çıkmasına benzer bir büyüme olayı yaşanmaktadır. Atılan her adım sağlanan her gelişme, çok büyük zorluklar ve aktılan şehit kanları pahasına olmaktadır. Varlığı bile kabul edilemez istenmeyen bir halkın kendi öz çabasıyla çağdaş halklar safına katılma mücadelesinde somut ifadesini bulan kutsal direniş savaşımız, en ilkelinden en gelişkinine kadar tüm yol ve yöntemleri kullanarak gelişmek zorundaydı ve yapar da olmaktadır. Çok sancılı ve en değerli yiğit devrimcilerin şehadetleri zahasına da gelişse, bu mücadeleye inen tuttuğu doğru yolda günden

bir tarihi sayfanın açılmasıdır. Bu, gerilla savaşımızın hiçbir düşman gücü karşısında ve hiçbir teknik gücüne yenilemeyeceğini somut ifadesi olan bir direniştir. Ve savaşın sürekliliğiyle, yaygınlaştırılıp geliştirilmesini ifadesidir. Düşmanın en çok bel bağladığı ve uğruna milyarlarca lira harcadığı köy koruculuğu, işbirlikçi-ihanetçi kesimlerin varlığı da böylelikle iş yapamaz duruma gelmiş ve özellikle de Mardin alanında mücadelemiz açısından yazık görülen birçok halka hızla biçim değiştirmeye başlamıştır. Geçmişte düşmana uşaklıkta varışan işbirlikçi-gerici çevreler bu konumlarından vazgeçerek gelişen mücadelemizin seyrine daha fazla ters düşmeyeceği çağır olmuştur. Bu durum aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşımızın doğal gelişim seyridir. Mücadele yükseldiçe her kesimden insanları daha fazla safılarına çekecek veya onları safı dışı bırakacaktır. Düşmanın bası ve satın alma yöntemleriyle oluşturduğu köy koruculuğu sisteminin artık işlemez duruma getirildiği günümüzde, Mardin alanında köylülük ve halkın diğer kesimlerini kucağına mücadelemiz, tüm özel savaş yöntemlerini boş çıkararak güce ulaşmış bulunmaktadır. Düşman tüm çabalarını rağmen, halktan yardım görmekte ve hızla siyasal etkinliğini yitirmektedir. Siyasal etkinliğini yitiren düşmanın sadece askeri güçleriyle sonuç alması da mümkün olmadığından, sömürgecilerin tüm uygulamaları ve Pentagon'dan aldığı taktikler işlemez hale gelmektedir. Bagok çatışmasında ortaya çıkan önemli sonuçlardan birinin de bu olduğu açıktır. Ülkemizde varlık bulabilmeleri için hiçbir ciddi maddi temele sahip olmayan sömürgeci Türk devletinin faşist zorundan başka hiçbir silahının olmadığı ve salt bununda da fazla bir mesafe alınamadığı çok net ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Kürdistan'ın birçok alanında olduğu gibi Mardin alanında da halk kitlelerinin mücadeleye katılmı isteği en üst boyutlara ulaşmış

şimsizlikle mümkün olacağını bilincine ulaşan halk kitleleri en değerli varlıkları olan çocuklarını safılarına katmakla tereddüt etmemekte ve günümüzde bu yönlü gelişmeler günlük yoğun yaşanan olaylar haline gelmektedir. Gençliğin mücadeleye safılarına katılmaması içindeki tüm olanakları seferber eden ve çeşitli yöntemlerle bunu en gelişmeye çalışan düşman bir dönem geçici bir etki sağlamış olsa bile gelinen aşamada tüm taktiklerini işlemez hale geldiğini bizzat kendi resmi ağzından itiraf etmektedirler. Bu durum karşısında eldeki tek çare olan yazık saldırıganlığı ise düşmana fazla bir şey kazandıramayacaktır.

Bagok kahramanları eğitim sırasında...

Kürdistan gençliğinin 12 Eylül'den tüm yozlaşmaya ve özünden boşaltarak kendi gerçekliğini yansıtmaya çabalarına karşı verdiği cevap Bagok direnişinde çok anlamlı ve görkemli olmuştur. Bu genç savaşçıları, ailelerinin, okulu ve sıradan bir yaşamın kendilerine bir gelecek oluşturmaya çalıştığı bizzat pratik yaşam içerisinde kavrayarak gelişen mücadeleye katılmasıyla düş-

tüm çıplaklığıyla ortaya sermektedir. PKK'nın kudretinin nereden kaynaklandığını soranlar, işte bu gerçekliği kavrayamayan çevredir. Bazı kez de direnişlere bir kez daha kanıtlanan da bu olmuştur. Yani toprağa düşen her PKK şehidi yeni bir gelişmeye temel olmakta, akan kanlar, dökülen gözyaşlar açığı sulayıp daha da dal-budak salmasını sağlamaktadır.

Bagok Direnişinin Ölümsüz Komutanı Delil Yoldaş Halkımızın Yüceliklerinde Sürekli Yaşayacaktır

Fedakarlık, özveri ve yiğitlik harurluğu uğurlu, proleter devrimciyi seçkin örnekleri Veli YAŞAR yoldaş, yaşamının en canlı, en verimli yıllarını halkının kutsal bağışmazlık ve özgürlük mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesi çalışmalarına adanarak geçirmiştir, bir an bile karamsarlığa düşmeden, hep en önde giderek bir PKK partizanının hangi vasıflara sahip olması gerektiğini kendi şahsında ve pratiğinde en güçlü şekilde göstermesini bilmiştir. Proleter kişiliği devrimci bilinçle donatan ve PKK'nın marksal-leninist çizgisinde kararlı yürüyüş Veli yoldaş, halkımızın yüz yüze karşı acıların ve gördüğü insanlık dışı zulmün hesabını sormak ve soylu proleter kinini vahşet sahiplerine yöneltmek örneği bir pratiğin sahibi olmuştur.

Mücadelemize daha ideolojik grup aşamasında katılan ve bireysel kurtuluşun hiçbir şey ifade etmediği sonucuna vararak toplum sal kurtuluşu kendisi açısından temel hedef haline getiren Veli yoldaş, sekiz yıl gibi uzun bir dönem mücadelenin en ön safalarında başarıyla yürümüş bilmiş ve güçlü bir komutan haline gelmiştir. Kürdistan'ın birçok bölgesinde görevler üstlendi ve tüm görevlerinde en yüksek devrimci sorumluluk duygusuyla hareket ederek, kendinden kaynaklanan sorunların çıkmasına müsaade etmedi. O'nun olgun, sabırlı, fedakar ve samimi yaklaşımın bulunduğu her alanda yoldaşlarıyla yüksek bir uyum içerisinde olmasını sağladı. Yoldaşların ve halkına olan bağlılığı, samimiyeti ve fedakarlığına karşın düşmana oldukça büyük bir kin ve nefretle dolu olan Delil yoldaş, ikil ve kuralı devrimci ilkelerini kişiliğinde en iyi somutlaştırmayı da başarmış devrimciydi. Mücadelenin zorlukları ve acılarıyla kişiliğini döven ve çelikleştirilen Delil yoldaş, elde edilen her kazanım ve ileri doğru atılan her adımı da halkımızın en kıymetli varlığı olarak değerlendiren, onları yeni gelişmelere temel teşkil etmede harç olarak kullanmasını bilmiştir. Devrimci yaşamı boyunca ne başarı sarhoşluğuna kapılan ne de karamsarlığa-umutsuzluğa düşen Delil yoldaş, istikrarlı, sakin ve bilinci bir pratiğin sahibi oldu.

Delil yoldaş Hafiflet'in Vahna köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha sonraları şehire göçmeden ailesiyle birlikte O da şehir yaşamına girdi. Maddi olanaksızlıklar nedeniyle öğrenimini ilkökulu sınırlıdırak zorunda kaldı ve çiraklık, demircilik vb. işlerde çalışmaya başlayarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Okumadığı için sömürgecilerce erkenden askere alındı. Askeri girmeden önce alandaki Kürdistan devrimcileriyle ilgili halinde olduğundan TC'ye karşı nefret ve kinle dolu olan Delil yoldaşın 2 yıl boyunca yaptığı askerlikte hiçbir etkilenme durumu olmadı. Askeri dönüşü bilinci daha da olgunlaşmış ve eskiden kışan katlipli devrimci çalışmaları daha büyük bir istek ve kararlılıkla katılmaya başladı. Bir yıl Antep şehir merkezinde çeşitli görevler üstlendi ve başarıyla yürüttü. 1980 ortalarında işini de bırakarak tümün propaganda çalışmalarına katıldı.

1980 yılı sonunda Partinin geri çekilme taktiği gereği O da ülke dışına çıkararak hazine faaliyetlerine girdi. '82 sonlarına kadar kaldığı bu alanda eğitim olanaklarının en güçlü şekilde yararlandı. Kısa sürede seçkin bir militan olduğunu kanıtladı ve çeşitli sorumluluklar üstlendi. Kendi eğitimini yanı sıra yoldaşlarının askeri ve siyasi eğitimi de özveri ile biçim de katkıda bulundu.

Partimizin radikal çalışmalarının tamamlanarak II. Kongrede alınan yeniden ülkeye dönüş çalışmalarına da katılan ve ilk gruplarla birlikte ülkeye giren Delil yoldaş, Çukurca, Pervari, Sikt, Etil ve Garzan mntakalarında çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlendi ve 1986 yılına kadar aralıksız bu çalışmalarını yürüttü. Öncü birim faaliyetleri, silahlı propaganda ve gerilla mücadelesinin geliştirilmesinde aktif olarak yer alan Delil yoldaş, 1985 Mayıs'ında şanlı Mukti direnişinin komutanlığını yaptı. Büyük gelişmelerin yaşandığı 1983-86 pratiğinde en büyük zorluklara göğüs gereker, alan ve görev ayrımı yapılmaksızın verilen her görevi koğan ve tüm gücünü, bilinci ve yeteneklerini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelenin geliştirilip güçlendirilmesi için seferber eden, bir an bile karamsarlığa kapılmayıp ü-

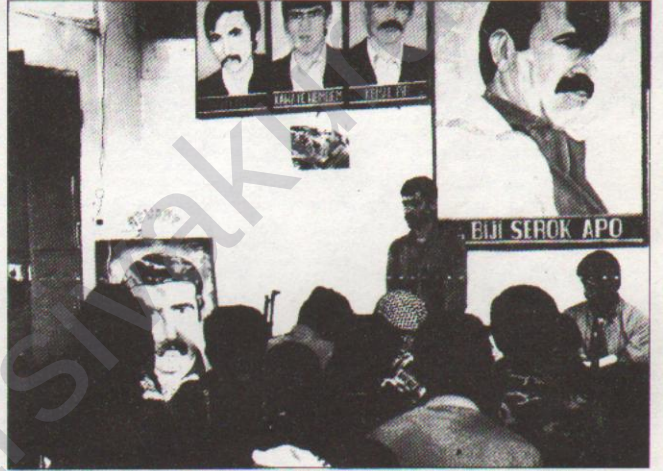
tün bir moral gücüyle savaşan Delil yoldaş, olgun kişiliği, mücadelesinin amansız, ama acımasız olduğu kadar onurlu gerçekliğiyle bütünleştirip geliştirilecek yenilmez bir militan olduğunu kanıtladı. Yanında şehit düşen onlarca yolda-

ve inançla gerçek bir halk öncüsü olmaya hak kazandı. O'nun taniyan ve onunla silah arkadaşlığı yapmış olan herkesin örnek aldığı, sevgi ve saygı duyduğu bir komutan olarak mücadelemizdeki onurlu yerini aldı.

1986 yılı Kongreye hazırlık ve Kongre sonrası yürütülen çalışmaları aktif olarak katılarak geçiren Delil yoldaş, bu süreçte yaşanan yoğun Parti içi gelişmelerde yabancı sınıf eğitimlerinin mahkum edilmesi ve proleter devrimci kişiliği geliştirilip güçlendirilmesi için Partinin işçi yoldaşları ile ıkkırsız yürüdü. Gerek kendi üzerinde çeşitli yanlış anlayış ve eğilimlerin mahkum edilmesinde gerekse de yoldaşlarının bu yönü zayıflıklarını gidermede tereddütsüz hareket etti. Partimizin yaratmaya çalıştığı proleter devrimci militan kişiliği ulaşmak için yoğun bir çaba sergileyen Delil yoldaş, çizgi devrimcisi haline gelmek için sonuna kadar açık ve dürüst davranarak Partiyi, halka olan

rede siyasi ve askeri alanda geliştirilmesinde Delil yoldaşın yaklaşımlarının ve insana verdiği değerin önemi yeri vardır.

Yemin töreni sonrasında henüz alanlara dağıtılmamış olan eğitim grubu ve diğer gerilla gruplarının bir toplantısı sonrasında birarada bulundukları esnada düşmanın saldırısına uğramasıyla 1 Nisan günün katliamı Delil yoldaşın komutanlık ettiği 20 kişilik grubun gün boyunca kahramanca savaşması ve düşmana unutamayacağı bir darbenin vurulması, bu genç ve tecrübesiz savaşçılara verilen eğitimin niteliğini tartışmasız olarak ortaya koymaktadır. Diğer grupların kuşatmayı yapıp çıkarmaları sağlayan bu ARGK birliği sabahın erken saatlerinde başlayan ve 8 saat boyunca her hangi bir kayıp vermeden sürdürülen çatışmada Delil yoldaşın komutanlığının belirleyici önemi vardır. Yanında yaralı vaziyette çıkan Kazım yoldaş ko-

Bagok direnişinin kahramanı Delil yoldaş, Mshum Korkmaz Akademisi'nde bir ders esnasında.

şının silahlı ve davasını da omuzlamayı kendi üzerinde borç bilerek, her yeni atılıma coşkuyla katılan Delil yoldaş, halka duyduğu sevgi

inancını pratiğinde gösterdi. Gerilla mücadelesinin geliştirilip yaygınlaştırılması için yürütülen faaliyetlerde ve planlamaların hazırlanmasında yine en aktif yoldaşlardan birisi oldu. Geçmiş mücadele pratiğinden edindiği deneyim ve tecrübelerini yeni dönem çalışma tarzıyla bütünleştirerek önemli sonuçlar çıkaran Delil yoldaş bir yıllık hazırlık çalışmalarının ardından yeniden sorumluluklar üstlenerek ülke pratiğine katıldı.

1987 Mayıs'ında bir grup yoldaşlarıyla birlikte ülkeye dönen Delil Yoldaş, faaliyet alanı olan Garzan mntakasına geçmeden önce bir süre Mardin bölgesinde faaliyetlere katıldı. Burada birçok eyleme ve kitle faaliyetlerine katılan Delil yoldaş grupları eğitti, savaşçıların yetiştirilmesini için soyul bir görevi de üstlenerek savaşın geliştirilmesine önemli katkılarda bulundu. Şehit düştüğü alanda 30 kişilik bir savaşçı birliğini eğitimi henüz tamamlamış olan Delil yoldaş, engin bir özveri, proleter sabırlık ve fedakarlıkla her savaşçı adayının sorununa tek tek ilgilenmiş, onların mücadeleni kazandırılması için üstün bir çaba harcamıştır. 45 günlük eğitim ardından her bir kararlı bir ARGK gerillası haline gelen savaşçı adaylarının böylesine kısa bir sü-

rumakla da yükümlü olan Delil yoldaş, diğer yandan düşmanın kardan ve havadan yaptığı yoğun saldırılarını puskürtürken, bir yandan da yoldaşlarına verdiği komutlarla onların en usta şekilde savunma tarzında çatışmasını sağlayarak üstün komuta yeteneğini göstermiştir. Çatışmanın en kızgın olduğu bir anda düşürülen bir helikopterden kaçmak isteyen düşman subaylarının üzerine yandındaki Kazım yoldaşla birlikte saldırıya geçen Veli YAŞAR yoldaş burada vurularak şehit düşmüştür.

Delil ve Kazım yoldaşların şehit düşmeleri üzerine grupta komuta yazıldığı meydanda geldiği ARGK birliği dağın vaziyette aşkama kadar çatışmış fakat düşmanın azgınca kardan ve havadan bomba ve roketlerle saldırıya giddetlendirmesi sonucu savaşçıları şehit düşmüşlerdir.

Evet, fiziki yaşamının noktasılamasıyla sonuçlanan böylesi bir kahramanlık destanı yaratan Delil yoldaş, halkımızın ölümsüz bir önderi ve Partimizin değerli bir komutanı olarak tarihimizin şanlı sayfalarına adını yazdırmaya hak kazandı. O, proleterle yaşadığı, proletaryanın devrimci direniş mücadelesi içinde kahramanca savaşan ölümsüz bir militan olarak anılacaktır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde Delil yoldaş Garzan bölgesi komutanı Hamit Dağtekin yoldaş ile -Mayıs 1988

Kürdistan Halkı Militan Devrimciliğin Seçkin Örneği Kazım (Mustafa KAPLAN) Yoldaşı Saygıyla Saygıyla Anacaktır

Halkların kardeşliğine ve mücadelesine inanarak devrim davasına katılan ve gerçek anlamda devrimciliğin ancak Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesi sırasında savaşmakla mümkün olabileceğine inanan Mustafa KAPLAN yoldaş, daha önce saflarında yer aldığı sosyal-soven güçlerin bir gelecek vaatmediğini göreberek doğrudan devrimci hareketin arayışına girmiş ve hareketimizin ideolojisine tanıştığında bunun gerçek devrim yolu olduğunu görebek ve saflardaki yerini almıştır.

Antep'e bağlı Nizip kazasında dünyaya gelen Mustafa yoldaş, daha genç yaşlardan itibaren devrimciliğe sempati duymuş ve o dönemde etkin olan bir Türk sosyal-soven hareketi içinde yer alarak aktif bir pratik sergilemiştir. Fazla bir bilince sahip olmamasına, sadece genel doğrularla hareket etmesine rağmen, kurtuluşun ancak silahlı mücadele ile mümkün olacağı gerçeğini iyi kavramış ve birçoğunu tek başına çekeceği olduğu çok sayıda eyleme katılmıştır. İhtilali ve atak kişiliği nedeniyle erkenden gözde batan Mustafa yoldaş, daha ilse yıllarında iken tutuklanmış, aylarca gözaltında kalarak ağır işkencelere maruz kalmıştır.

12 Eylül cuntasının başa gelmesiyle birliğinin yavaş yavaş son güçlerin dağıldığı dönemde tutuklanan ve birçok eylemin sorumlusu olarak yargılanan Mustafa yoldaş,

gördüğü ağır işkencelere rağmen kararlıca direnmesini biliriz. İlk yakalanmasında hiçbir gayeyle edemeyen sömürgeçler O'nu serbest bırakmak zorunda kalmış, ancak 1981'de bazı kişilerle çözümlemesi yeniden yakalanmış ve bir süre zindanda kalmıştır. Hatıya'da cezaevinde yattığı dönemde PKK'lı savaş esirleriyle tanışan Mustafa yoldaş, gerçek devrimci direnişin ne demek olduğunu da burada öğrenmiştir.

Cezaevinden çıktıktan sonra '84 Şubat'ta askere götürülen Mustafa yoldaş 4 ay askerlik yaptıktan sonra firar ederek Kürdistan'a gelmiştir. Geldiği Nizip'e bazı eski devrimci gençlerin çevrelerle görüşmüş, fakat bunlardan fazla bir sonuç kımıyacağı için anlayınca kendi başına Suriye'ye geçmiş ve burada PKK ile ilişkiler aramıştır. Kısa süre sonra aradığı ilişkili bulan ve PKK saflarında sömürgeçlerle, emperyalizme ve faşizme karşı savaşmaya karar veren Mustafa KAPLAN yoldaş, gittiği eğitim kamplarında kendisini askeri ve siyasi alanda yetkinleştirerek kısa sürede ülke pratiklerine yönelmiştir. '85 yılı sonbaharında bir grup yoldaşlarıyla birlikte ülkeye dönen ve Martin alanında görev üstlenen Mustafa yoldaş, şehit düştüğü 1 Nisan '88 tarihine kadar da bu alanda kalmış ve aktif bir devrimci pratik sergilemiştir.

Midyat, Nusaybin ve diğer bir-

çok alanda gerillanın geliştirilmesi ve örgütsel faaliyetlerin kitlelerin derinliklerine çok salınmasına aktif bir çaba sergilemiş ve bir an bile moralizlesse, karamsarlığa düşmeyen Mustafa yoldaş gerçek bir devrimci olarak saygı gördü. Hiçbir görevde büyük-küçük ayrımı yapmayan, her tarafa, sempati ve devrimciye en büyük alkış-gönüllülükle yaklaşan ve insanların sorunlarını çözümlemeye oldukça yoğun çaba harayan Mustafa yoldaş, bir militanda olması gereken özellikleri şahsında somutlaştırmayı da başarmıştı. O'nun bulundugu birlikte ilişkiler kurmadığı ve yardımını almadığı tek bir kişi bile yoktur. Gittiği köylerde, ailelerde,

Partinin kitle politikasıyla başarıyla temsil etmiş, canlı, atak, coşkulu ve yumuşak karakterleriyle sempati merkez olmuştur.

Parti saflarına katılarken verdiği sözü asla unutmamış ve sözünün eri olmak için yoğun bir çaba harayan Mustafa yoldaş, kendisini salt bir alanda sınırlanmamış, askeri, siyasi propaganda ve daha birçok alanda geliştirip yetkinleştirmiş ve komple devrimciliğe ulaşmak için tüm gücünü, yeteneklerini koşturmuştur. Atak ve cesur bir yapıda olan Mustafa yoldaşın arkadaşlarına karşı beslediği sevgi ve saygılı tutumu O'nu yüceltmiştir. 3 yıl boyunca bu alanda yürütülen devrimci faaliyetlere aktif olarak katılan Mustafa yoldaş, komutan olduğu gerilla biriminin geliştirilmesi, yetkinleştirilmesi için hiçbir çabasını esirgememiştir. Mililitanlığı özümleri kendi yapısında ve pratiğinde titizlikle uygulamış ve bu yönde de örnek olmuştur.

Bagok'da düşmanın kutamsızlığı karşı karşıya kalın ARKG savasçılar, Kazım ve Deli yoldaşların komutasında kahramanca bir direniş sergilemişlerdir. Bu çatışmanın daha başlangıçından itibaren yalanan Mustafa yoldaş, diğer arkadaşların tüm uyarılarına rağmen grubu terk edip geri çekilmemiş ve nefesinin son zerrinesine ve son kurbanına kadar çıkmıştır. Deli yoldaş yardım eden ve düşmanın cember dağılmasını engelleyerek

8 saat boyunca düşmana ağır kayıplar verdirilmiş ve ölümü hıç sağa onurlu bir tutumda da sahibi olmuştur. Hızla kan kaybetmesine ve gücün düşmesine aldırış etmeyen ve aralıksız silahlı çalışarak üstün savacı gücünü en güçlü tarza buda kanıtlayan Mustafa yoldaş, düşen bir helikopterden kaçmak isteyen düşman subayları üzerine saldırıya geçmiş ve yaralarını ciddiyetine rağmen söyli kınıni son bir kez daha düşmana kustuktan geri durmamıştır. Kendisini koruyan Deli yoldaşın da eşlik etmesi üzerine düşmanın üzerine saldırın Mustafa ve Deli yoldaşlar burada kahramanca şehit düşmüşlerdir. Her iki değerli komutanın gün kayıp vermeden korudukları ARKG birimi, bu yoldaşların şehit düşmeleri ardından darbe yemeye başlamıştır.

Kazım yoldaş, inançlı ve kararlı devrimciliğin somut örneği olarak yaşamış ve son nefesine kadar da bu özelliğini koruyarak halkımızın şanlı tarihinde hakettiği yeri almıştır. Onun ihtilali militan yapısını PKK'nın direnişçi ideolojisi ve pratiğiyle günceldirip, pekileştirerek, attığı devrimci mücadeleli günden güne gelişip bu verecek ve Mustafa yoldaş ile O'nun gibi bu uğurda kanını aktan ve canını feda eden sayısız kahramanın abidesi de bir yapı olarak yükselsecektir.

Yasar TALAY (Hamit)
Doğum yeri ve yeri: Artıprak köyü-
Van, 16.7.1963
16.2.1988'de ARKG saflarına katıldı.

Hamit yoldaş, ilkökulu bitirdikten sonra, çeşitli sorunlar nedeniyle öğrenimi sürdürmedi. Ve iş hayatına başlayarak, belirli sürelerle kahvelerde ve lokantalarda çalıştı. Metropolden çalıştığı dönemlerde, işçilere bilinc verdiğini, onları greve götürdüğü gerekçesiyle patronlar tarafından birçok defa istenir atılır. Daha küçük yaşlardayken yurtsever özellikler edinilen Hamit yoldaş, işçileri yaptığı sürelerde sınıf bilincine de ulaştırmış.

Yasar yoldaş metropolden sonra kısa bir süre sosyal-soven bir örgütte ilişkilerini sürdürür. Ancak onun Kürdistan'a bakış açısını öğrenince ilişkisini keser.

İstanbul'da çalıştığı sıralarda Partile tanışan Yasar yoldaş, bili arsa üzerindeki Parti yayınlarıyla yakalanan, 3 ay boyunca tutuklu kalır. Bu süreçte çok çeşitli sorularına ve işkencelerden yontemleri öğrenilene uğurlanır. Düşmana herhangi bir bilgi vermeyen Yasar yoldaş, serbest bırakılır. Serbest bırakıldıktan sonra kararını verir: Çeşitli işlerde çalış-

makla kurtuluşun mümkün olamayacağını düşünerek Kürdistan'a dönerek ARKG'ye katılmak ister. Gerekli ilişkileri kurarak istediği ilere. Kısa bir süre sonra Martin'e gider ve orada mücadele saflarına katılır.

Yaşar yoldaş, yoldaşlarına uyum sağlamada zorluk çekmeyen, halkına karşı sevgi ve saygı dolu olan bir yoldaştı. 1 Nisan 1988 tarihinde Nusaybin-Bagok direnişinde şehit düştü.

Fayaz ÇETİNKAS (İsa)
Doğum yeri ve yeri: Xendek köyü-
İl, 1968
28 Şubat 1988'de ARKG saflarına katıldı.

İsa yoldaş, kendi köyünde ilkökulu bitirdikten sonra aile işlerinde yardımcı olur; çobanlık ve tarımına uğraşır. İsa yoldaş, evli ve bir kız çocuğu babasıdır.

Kürdistan'da PKK Önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenen ve merakla gelişmelerini izler. Şahid olduğu yurtseverlik özellikleri daha da gelişir. Daha küçük yaşlardayken düşmana karşı kin duyuyordu. 1986'da Partisi kurtuluş ismini doğur

ve arayış içinde girer. Sonunda arkadaşları faaliyet sürdürdükçe arkadaşlarına ilişkin kurarak mücadeleye katılır.

İsa yoldaşın dokuz amca oğlu ve bir abisi çete (köy korucusu) olmasına rağmen, O kurtuluşun gerçek ve onurlu yolunu seçti. Kendi köyünde Allah alarının mücadelesine karşı bir niyetlerinin olmadığını düşmanın ağır dayatmaları sonucu silahlarını alıncıyı söyli yordu.

Dürüst bir kişiliği sahip olan İsa yoldaş gelişmek için arkadaşlarının yardımını istedi ve gelişmek için çaba sarfediyordu.

İsa yoldaşın ARKG saflarında kısa bir geçmişi olmasına rağmen dürüstlüğü, fedakarlığı örnek alınacak özelliklerdi. İsa yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Musbah YAVUZ (Dafel)
Doğum yeri ve yeri: Cizre, 1.4.1968
1.3.88'de ARKG saflarına katıldı.

Mehmet yoldaş, Cizre'de ilkökulu bitirdikten sonra ortaokula devam eder. Ancak çeşitli sorun-

lardan ötürü ortaokulu bitirmeden ayrılır. Ardından iş hayatına başlar. Çeşitli işlerde çalışır. Yaptığı işlerin kendisinin gerçek kurtuluşunu sağlayamayacağını kısa sürede fark eder. Ortada bir çarpıklığın olduğunu ve ne kadar çalışsa durumunun değişmeyeceğini anlar. Buna bir de çalıştığı işlerde gördüğü baskı ve haksızlıklar eklenince, kurtuluşu için başka arayışlara yönelir. Bu durumda çevresi ile daha yakından ilgilenmeye başlar.

Mehmet yoldaşın daha küçük yaşlardan beri düşmana kin vardı. 12 Eylül'den sonra yoğunlaşan düşman baskıları, tutuklamalar, verilen idam cezaları onun kınıni daha da biletti. Partimiz Önderliğinde gelişen Kürdistan bağımsızlık mücadelesine sempati duyar. 1986'da bu sempatisi daha da geliştiren yoldaşlar yer almak için ilgililer arar. Üzun bir süre sonra şehit bir arkadaş vasıtasıyla aradığı, hayal ettiği Partisine katılır. TC askerliğine gitme çabı yaklaşıyor, ama düşmana bilerek hizmet etmek istemiyordu. "Arkadaşlar göremeyip TC askerliğine gitmek benim için zor şey, hatla öldümdü" diyor. Umul ettiğinin bulunca çok sevinmiştir.

Mehmet yoldaş askeri-siyasi alanda gelişmek için sürekli zamanını iyi değerlendiriyordu. Arkadaşlarından çeşitli konularda yardım istiyor, diğer anlarda kitapları okuyarak gelişimine önem veriyordu. Partiden bir istegi de Parti eğitim okuluna alınmasıydı. "Yarın önemli görevlerini üstlenmek, başarmak için istiyorum" diyor.

Mehmet Musbah yoldaş, Parti saflarında çok kısa bir geçmişi olmasına rağmen uygun, fedakar özellikleriyle uyumlu, sevgi, saygı doluydu. Birçok özelliğiyle yoldaşların sevgi-saygısını kazanmıştı, Mehmet oldu.

1 Nisan 1988'de düşmanın azamı bir güç dengesiyle karşılaşan gün boyunca süren çarpışmada şehit düştü.

Cevat YAVUZ (Şiher)
Doğum yeri ve yeri: Derikant (Nurlu) köyü-Gercüş, 1973
Mart 1988'de ARKG saflarına katıldı.

Cevat yoldaş, Derikant köyünde yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Madri zorluklar nedeniyle öğrenimini ilkökoldan sonra bırakarak aile bütçesine katkıda bulunmak için çeşitli iş dallarında çalıştı. 1982 yılında kader çıkararak yollarına geçirdi.

1982 yılında Partimize sempati duyar. Bunda, Partimiz saflarında yer alan amcası oğlunun etkisi de rol oynar; onun vasıtasıyla ulusal bilince kavuşur. Cevat yoldaş, bölgelemeden yaşanan yoğun eylemlilik ve kitle çalışmalarından yakından etkilenir. Bu gelişmeler O'nu mücadeleye daha da yaklaştırdı. Bu etkilenmenin sonucu olarak, üç arkadaşıyla birlikte, gerekli ilişkili saygılar ARKG saflarına katılır.

Çiğli bir geçmiş yaşamadan gelen Cevat yoldaş, ARKG saflarında çok mutlu olur, düşmana karşı kin besler. Atık ve cusuordu. Yoldaşların çok bağlıdır. Onun istemi, bahar atılımında ana birliktirleri yer almaktır.

Cevat YAVUZ yoldaş, 1 Nisan 1988'de Bagok direnişinde şehit düştü.

Emin ÇEVİK (Yaşin)

Doğum yeri ve yılı: Cizre, 1965
11.11.1987'de ARGK saflarına katıldı.

Emin yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Cizre'de doğdu. Liseye kadar öğrenim gördü. Okul dönemindeyken, ilkişide bulunduğu devrimci arkadaşlarından etkilenerek Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine sempati duydugu. 12 Eylül faşist cuntasının hukukmuş üzerinde aştırdığı terörü görünce dümana olan kini daha da arttı. PKK'ye sempatisi, Diyarbakır zindan direnişleriyle başladı. 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla bağlantılı silahlı mücadelede derinden etkilendi. Bu dönemden sonra mücadele saflarına fililen katılmak için Partiyeli ilişkili aramaya başladı.

Parti saflarına katılmak isteyen bir başka arkadaşıyla birlikte ilkişide kurmanın yollarını aradı. İlk arkadaş Eruh çevresine giderek, bölgede faaliyet yürüten devrimcileri ararlar. Belli uğraşlar sonucu ilkişide kuramayınca tekrar geri dönerler. Bu kez Mardin'de ilkişide aramaya başlarlar. Sonunda bir ilkişide kanalı bularak mücadele saflarına fililen katılırlar.

Uzun süre hayal ettikleri Partilere kavuşmuşlardı; bu nedenle çok mutlu ve coşku doluydular.

Emin yoldaş, ARGK saflarında bulunduğu sürede, cesur, görevlere koşan, PKK'nin militanlık ölçülerine ulaşmada yoğun çaba sarfeden bir yoldaştı. Kiş mevsiminde açılan öğütü devresine katılmış ve bahar atılımına arkadaşlarıyla birlikte güçlü hazırlanmıştı.

Emin yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet KURT (Lokman)

Doğum yeri ve yılı: Zorava köyü, Nusaybin, 1972
7. 9. 1987'de ARGK saflarına katıldı.

Lokman yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ailesinin bütçesine katkıda bulunmak için, öğrenimini ortaokulun son sınıfında bıraktı. Ailesine ekonomik olarak katkıda bulunmak için metropolde gider ve burada çeşitli işlerde çalıştı.

PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi Lokman

yoldaşı da yakından etkiler. Metropolde çalıştığı dönemde gelişmeler yakından izler.

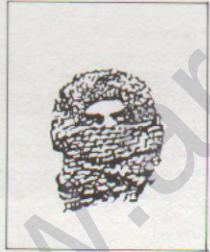
Lokman yoldaş daha küçük yaşlardan itibaren PKK'ye sempati duyar. Yurtsever bir ailenin mensubu olması, yakın akrabalarının zindanlarda ve Parti saflarında olmaları, amcası oğlu Şehabettin KURT'un şehit olması, O'nun mücadelesine ailenin ve TC sömürgeciliğine karşı kinlendiren nedenlerden bazılarıdır.

1987 yaz atılımında Mardin alanında önemli gelişmeler yaşandı. Özellikle yurtsever gençliği mücadeleye çeken bu eylemlilik, Lokman yoldaşı da yakından etkiler. Daha önce de metropolde ilk kez geline gerillalarla ilişkili kuramayan Lokman yoldaş, '87 yaz atılımı döneminde, bu kez ilk arkadaşlarıyla birlikte Kürdistan'a döner. Bölgede faaliyet yürüten devrimcilerle ilişkili kurarak, ilk arkadaşlarıyla birlikte ARGK saflarına katılır.

Lokman yoldaş, kısa sürede mücadele yaşamına uyma sağladı. Gelişip yetkinleşmek için yoğun çaba içerisindeyken gerek zamanını iyi değerlendirildi. Her konuda önemli bir duyarlılığı sahipti. Kendini sorumlu hissediyor, sorunların çözümünü için öneri sunuyor, eksik ve yetersizlikleri eleştiriyor.

Bir süre kitle faaliyetlerine katılan Lokman yoldaş, bundan kısa bir süre sonra kiş mevsiminde açılan öğütü devresine alındı. Eğitim süresi boyunca yönetimde yer aldı ve bu eğitimden önemli derecede gelişme kaydetti ve deneyimler kazandı.

Bahar atılımı için Bagok'ta randevuya gelen eğitim takımı toplantı halindeyken, düşman askerleri birlikleri havadan ve karadan saldırıya geçerler. Gün boyu süren muharebe sırasında, Mehmet KURT yoldaş direnerek şehit düşer.

Nurişan AY (Beşir)

Doğum yeri ve yılı: Yandere köyü (Hatze), 1.1.1957

Beşir yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çeşitli ailesel sorunlar nedeniyle okula ilkokulu okuyabildi. Daha bu dönemde, düşmanın baskınlarını çevresinde ve ailesi üzerinde gördük, ona karşı kinle doldu. Yoksul olan ailesinin geçimine katkı sunmak için metropol kentlerine çalışmaya gitti. Burada mevsimlik işçi olarak çalıştı. Bir defasında on yıl gibi uzun bir süre metropolde kalarak Kürdistan'a dönmüdü. Bu dönemde ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişmeler kaydediyordu. Beşir yoldaş da, hem inşaatlarda çalışıyor, hem de çeşitli sok dergiler okuyarak kendisini geliştiriyordu.

15 Ağustos 1984'de PKK'nin, Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla bağlantılı yeni silahlı mücadele dünyada genç yarıklar uyandırdı. Dost-düşman çevrelerin dikkatini Kürdistan'a çevirdi. Bu atılım yurtsever kesimler üzerinde de önemli dü-

zeyde olumlu etki yarattı. Yeni dönem silahlı mücadele atılımı Beşir yoldaşı da etkiledi. Beşir yoldaş, yurtseverliğin gereklerini yerine getirmek ve bizzat, ulusal kurtuluş mücadelesine önderlik eden PKK saflarına katılmak için arayış ve hazırlık içine girdi. Bu nedenle beraber çalıştığı amcasının oğlunu Partiyeli ilişkili kurmak için Kürdistan'a gönderir. Amcasının oğlu, bölgede faaliyet yürüten devrimcilerle görüşür metropolde döndüğünde Kürdistan'daki gelişmeleri tüm ayrıntılarıyla Beşir yoldaşa aktarır. Bunun üzerine hemen hazırlanıp birlikte Kürdistan'a dönerler, köyde yaşayan yeğeni Lokman'la da alakarak ARGK saflarına katılırlar.

Beşir yoldaş, katıldığı ARGK saflarında kısa bir sürede güçlü bir uyum sağladı ve pratikçe yoğunlaşarak cesaret ve fedakarlık ölçülerine ulaştı. Partiyeli, halka ve yoldaşlarıyla bağılı olarak alınacak bir düzeye geldi. Yaz atılımı dahil, birçok eylem ve kitle çalışmalara katıldı.

Mücadele pratiğinden deney, tecrübe kazanarak, sürekli gelişmek, yoğunlaşmak, derinleşmek için çaba gösterdi. Sorunların çözümünü için perspektif sunan, eksik ve yetersizlikleri görüp eleştiren duyurdu bir kişiliğe ulaştı.

Parti saflarında uzun bir geçmişi olmadığı gibi, güçlü bir eğitim de görmeyen Beşir yoldaş, gelişmeye açık kadro adayları bir yoldaş. O, birçok mesleğe sahipti. O yaratıcılığı, olgunluğu ve fedakarlığı yoldaşlarının, kitlelerin sevgi ve saygısını kazanmıştı. Beşir yoldaş, 1 Nisan 1988 tarihinde Nusaybin-Bagok direnişinde şehit düştü.

Ayten TEKİN (Roşin)

Doğum yeri ve yılı: Horhor köyü, Karlova, 1967
8 Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Ayten yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak, Bingöl-Karlıova ilçesinin Horhor köyünde doğdu. İlk okulu okuduktan sonra öğrenimini, yoksulluk nedeniyle sürdürmedi.

Roşin yoldaş, 1980 öncesi dönemde, partizim alanında geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilendi. Şehit Mehmet GÜLER yoldaşın köylerine gitmesiyle ilişkili geçer. Bu ilişkili sonucu Ayten yoldaş, çok millisi görevini üstlendi. Fakat O'nun bu görevi uzun sürmedi. 12 Eylül cuntasının yönetime gelişmesi, devrimcilerle olan ilişkisi kesildi.

Alanda düşmanın baskınlarının yoğunlaşması sonucu, Ayten yoldaş ailesi metropolde (İzmir'e) göç etti. O, ülkesini terklemek istemiyordu. Fakat devrimcilerle komünar ilişkili bir tutum kuramıyor ve bu duruma kahroluyorlardı. Çaresiz kalarak ailesiyle birlikte göç etmek zorunda kaldı.

Ayten yoldaş, metropolde terzilik işlerinde çalıştı. 15 Ağustos'da Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla bağ-

layan yeni silahlı mücadele döneminden derinden etkilendi. Kürdistan'ın özlemi de kat-kat arttı. Bu dönemden sonra, Kürdistan'da yaşanan yoldaşların ulaşamayan yollarını aradı. Bu yönü uzun süre çabaları içerisinde girdi. Düşüncelerini sürekli arkadaşlarına açar, Kürdistan'a ve onun için savaşmaya olan özlemini dile getirir. Aile içerisinde de devrim sorunları üzerinde konuşur, tartışır. Ailesinin karşı olmasına rağmen, kararlılığında taviz vermezdi.

En sonunda, çok sabırsızlandığı ve uğruna yoğun çaba sarfettiği ilişkili metropolde çalışmaya başlar. Metropolde kendisine bir görev verilir. Fakat görevi kendisi için az görür. Ayten yoldaş, Kürdistan'daki mücadele saflarında yer alarak savaşmaya istekli ve kararlıdır. Bu isteğini gerçekleştirir; bir bayan arkadaşıyla birlikte Kürdistan'a döner, orada ARGK saflarına katılır.

ARGK saflarında kısa bir geçmişi olan Ayten yoldaş, girişken, cesur, eğitimine çok önem veren, eksik ve yetersizliklere karşı kararlı. Mücadele eden bir arkadaşıyla uyum sağlamada zorluk çekmiyor, yoldaşlarına ve halka sevgi-seygiyi aşıyor. Dümana karşı büyük bir kin besliyordu.

Ayten yoldaş, 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde kahramanca savaşarak 19 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. O, Kürdistan kadınının takip etmesi gereken yolu bir kez daha gösterdi.

Nesim ORAL

Doğum yeri ve yılı: Şilebi (Kumdere) köyü-Dargeçit, 1967
Kasım 1987'de ARGK saflarına katıldı.

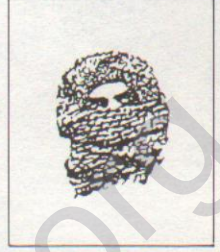
Nesim yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Ailesi yoksul olduğundan ötürü, ilkokulu köyünde bitirdikten sonra öğrenimini bırakarak, aile bütçesine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalıştı. Bir süre başbaçıcılık işlerinde çalıştıktan sonra, metropolde gider işi arar. Burada bulunduğu tür işlerde çalışarak ailesinin geçimine katkıda bulunur. Son olarak göçtendiği sıvacı ve demircilik işlerinde çalıştı.

Nesim yoldaş, ARGK'nin Askerlik Yasası gereği köylerinden Halk Kurtuluş Ordusuna asker olarak alınan dört gençten biriydi. Olgun ve sabırlı özellikleriyle kısa sürede uyum sağladı. O'nun olumlu özelliklerinin yanına yoldaşlarının da basıyorsa, Nesim yoldaşın askerlik tam bir gönüllülükle dönüştürülmüştü. Günden güne gelişiyor, yoldaşlarına sevgisi gültüce artıyordu. Atılan ve cesur özellikleriyle komünar ilişkili bir tutum kuramıyor ve bu duruma kahroluyorlardı. Çaresiz kalarak ailesiyle birlikte göç etmek zorunda kaldı.

Nesim yoldaş, mücadele saflarında bilincine vardığı devrimci yaşamı çok sevmişti. Geçmiş yaşamının anlamsızlığı; devrimci yaşam ve mücadelesinin gerçek kurtuluş yolu olduğunu kavramıştı. Ne-

sım yoldaş.

Kış mevsiminde eğitime alınan Nesim yoldaş, belli bir gelişme sağlamıştı. Olumlu özellikler de kazanmıştı. Nesim yoldaş, 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Emin KAYA (Devran)
Doğum yeri ve yılı: Şağlık köyü, Eruh, 1971
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

M. Emin yoldaş, daha çok genç yaşlarda olmasına rağmen, Kurtuluş Ordusu saflarına katıldı. Çok canlı, dürüst bir yoldaştı. Partiyeli çok iyi tanıyordu. Duman, ailesinin yurtsever olması ve uzun süreden beri Parti saflarında olan abisinin rolü de büyük olmuştur.

Devran yoldaş ilkokulu bitirmişti. Kendisi ve ailesi birçok kez düşmanın baskınlarına maruz kalmıştı. Düşmanın bu uygulamaları, O'nun kinle doldurmuştu. Bu kinini, ulusal kurtuluş mücadelesi saflarında düşmana kusma sabırsızlığı ile yansıttı. Fakat gençceği yaşında ulusal kurtuluş savaşçılarına doymadan fiziki olarak 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düşerek aramızdan ayrıldı. O'nun anısının gereği olarak da, yoldaşları direniş bağrını daha da yükseltecekler.

Cemal KARAKAŞ (Rüstem)
Doğum yeri: Nusaybin
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Rüstem yoldaş yoksul, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Öğrenimi ancak liseye kadar sürdürebildi. Aile bütçesine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalıştı. Bu dönemde Kürdistan genelinde olduğu gibi çevresinde de yoğun devrimci çalışmalar vardı. PKK'ye sempati duyar ve görev ister.

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına gelişmesiyle PKK davasından tutuklanır. Bir müddet sonra delil yetersizliğinden serbest bırakılır. Bir ara arkadaşlardan kopuk yaşar. Ardından tekrar Partiyeli ilişkiliye geçip şehir faaliyetlerinde bir süre çalışır. Desfile olarak kiral alanı alır. Şehir çalışmalarında önemli bir gelişme kaydeden Rüstem yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Veli KUMAK (Şoreş)

Doğum yeri ve yılı: Cizre, 1972
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Veli yoldaş, ilkökulu bitirdikten sonra öğrenimini sürdürmez. Ve daha çok genç yaşlardayken iş hayatına başlayarak kahvelerde işçi olarak çalışır.

Yurtsever bir ailenin mensubu olan Veli yoldaş, küçük yaşlardan beri yurtseverlik özellikleri taşıyor. Kaybettığı babası sağken, aileden hep ulusal konular hakkında konuşur ve onun bu derin yurtseverliği Veli yoldaşı da etkiliyordu. O'nun bu yurtsever özelliklere sahip olması, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymaya yol açar. Veli yoldaşın yurtseverliğinin kökleriyle birlikte, düğmana karşı kinine de atar. Özellikle şehir merkezinde, serbestçe faaliyet yürüten yerli hanlıeri gördükçe, mücadele saflarına fiili olarak katılmak için sabırsızlanır. En nihayet, ilkökulu kurma panesini yakalayarak, mücadeleye katılma istemini belirtir. Bu isteği kabul edilerek, mücadele saflarına alınır.

Siyasi yaşamına Partimize katılarak başlayan Veli yoldaş, kısa sürede yoldaşlarına uyum sağladı. Dürüst özellikleriyle yoldaşlarının sevgi ve saygısını kazandı. 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Yahac DOĞAN (Delli)
Doğum yeri ve yılı: Gündüklü Aliya-Midyat, 1968
23 Şubat 1988'de ARGK saflarına katıldı.

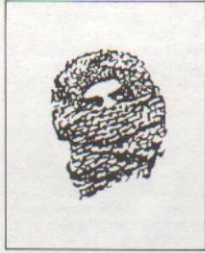
Delli yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi zorluklar nedeniyle ilkökulu ikinci sınıfa kadar okuyabildi. Öğrenimini baktıktan sonra aile bütçesine katkıda bulunmak için, çobanlık ve karasabanla çift sürme işlerinde çalıştı. Bir süre bu işlerde çalıştıktan ve büyüdükten sonra kaçakçılık işine başlar. Devrimci mücadeleye fiili katıldığı döneme kadar bu işte çalışır.

Delli yoldaşın Partimize sempati 1980 öncesinden başladı. Bu dönemde, Partiyeye ilkökulu gerekeşleriyle tutuklandı. 2 sayı kadar bir süre tutuklu kaldıktan sonra, devrimci yetersizliğinden beraat etti. 1983

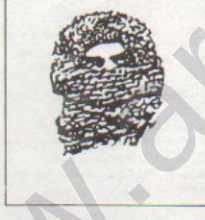
yılında, yine aynı şüphe üzerine tutuklanarak ajanlık teklifi edildi. Ama Delli yoldaş, her tutuklandığında direnir hiçbir taviz vermemek düşmanının çirkin emellerine alet olmadı; ona büyük kin besledi.

Düşmanın birçok baskı uygulamasına maruz kalan Delli yoldaş, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden her gün biraz daha etkilenecek sempati artar. Bizat mücadele saflarında yer almak için arayışlarına girer. Sonunda şehit Battal ve Kazım yoldaşlarla tanışır ve bu yönlü isteğini açıklar. Kısa bir süre sonra ARGK saflarında yerini alır.

Delli yoldaşın atik ve girişken bir yapısı vardı. Olumlu özellikleriyle yoldaşlarının sevgisini kazanmıştı. Askeri konularda deneyimli olan Delli yoldaş, 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde kahramanca savaşarak şehit düştü.

Koçero GÜLMEZ (Diyar)
Doğum yeri ve yılı: Derikent (Kumdere) köyü-Gercüş, 1971
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı ve Bagok direnişinde şehit düştü.

Xebat
Doğum yeri: Güney-Kürdistan

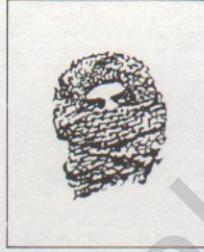
Nefat YILDIRIM (Celal)
Doğum yeri ve yılı: Serêkaniye köyü-Muşayin, 1974
7.2.1988'de ARGK saflarına katıldı.

Celal yoldaş, yoksul-yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu kendi köyünde okudu. Daha çok genç yaşında olmasına rağmen, zeki olup, akraba ve çevresinin yurtsever oluşu Celal yoi-

daşda yurtseverlik duygularını geliştirdi. Düşmana karşı yoğun bir kinle doluydu. Bir amcası PKK'ye yardım ettiği gerekçesiyle tutuklandı. Ağır işkencelere maruz bırakılır ve kendisine ajanlık teklifi edilir. Amcası direnir düşmana hiçbir taviz vermemek için işkenceyle katledilir. Bunun üzerine Celal yoldaş, düşmana daha da kinlenir. Partimiz saflarında bulunan bir başka amcasından da etkilenecek Partiyeye sempati duyar ve saflarda yer almak ister.

Arkadaşlar köylerine gittiğinde onları yalnız bırakmayan, görev isteyen Celal yoldaş mücadeleye fiilen katılır. Köylerinde ulusal kurtuluş sorunları yoğunca tartışıldığı için belli oranda bir bilince sahip-tir.

Nefat yoldaş duyarlı, ihtilalci, sorunların çözümü için görüş sunan, yoldaşlarına bağlı ve sevgi dolu bir yoldaştı. 1 Nisan 1988 Nusaybin-Bagok direnişinde şehit düştü.

Cuma ...
Doğum yeri: Bismil
Eylül 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Murat ... (Cemal)
Doğum yeri ve yılı: Cinibir köyü-Cizre
Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı.

Cemal yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yaşamı her yoksul Kürdistanlı gibi zorluklarla geçmişti. Dürüstlüğüyle tannan Cemal yoldaşda da Partimize önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine sempati doğar ve gelir. Parti saflarında mücadelede şehit düşen yeğeni Cemal MAT'ın (Yasin) yerini almak için kendisi ile bir hesaplaşmayı yapar. Evli ve birkaç çocuk babası olan Cemal yoldaş, ailesi bir an düşündüğün, ancak kısa süre sonra ailelerin de kurtuluşun ulusal kurtuluş mücadelesine bağlı oldukları kavrar ve tereddütler olmaksızın ARGK saflarında yerini alır. Parti saflarında kısa bir geçmişi vardır.

Murat yoldaş, daha önce düşmanın dayatmalarını sonucu silah olarak bir süre köy korucusu olmuştu. Ancak kısa sürede düşmanın bu silni oyununu anlayarak "Kürdü öldürme" politikasını boşa çıkarıp bu görevi son vermişti.

Oğun, Cesur, yoldaşlarına bağlı ve kitlelere büyük bir sevgi, saygı olan Celal yoldaş, birçok olum-

lu özellikleriyle unutulmayacak. Cemal yoldaş 1 Nisan 1988 günü Bagok direnişinde şehit düştü.

Bagok direniş kahramanları, şehitler için saygı duruşunda...

ALISACAĞIZ ÖZGÜRLÜĞÜN BEDELİNE

Sevgili bir mîn sen
Harap bir ülkeyi sevdim mi hiç
Üküm benim
Ken, benim kanım
Sen de seversin biliyorum
Ama bir başka severim ben
Nasıl bir başka sevmem
Nasıl yaman ürpertmez içimi
Baharda herçerendim ben
Baharda filizlendim

Ve DİRİLİYORUM

Yine her baharda
Ve alısacağım
Özgürlüğe karşı
Kışla yaşamı mahkum olmuştuk
Yaşamımızı bedel olarak vermeyi
Ve alısacağız
Ölüm, mahkumiyete, sürgüne
Kışla yaşamı
temellerine vura vura

İşyan et

Etmek için tüm huncunla
Diplerinde işen tarhinin
Çatlat toprak ananın şinesini
Kayıplar devirerek
Kendine hayat bulan
Çimenler misali

EKİLDİ DİRENİŞİN 20 TOHUMU

Her biri bir umut dünyası
Her biri bir direniş tarihi
Baharın bir cümre vaktinde
Ekildi direnişin 20 tohumu
Boyandı toprağın rengi
Şafağın kızına
Dizildiler bir haleya
Haykırdılar en soylu türkülerini
Yürüdüler adım adım
Karanliktan aydınlığa
Apaydın bir gökyüzüne doğru
İnce sıskacık bedenlerin üstünde
Ve kocaman gözleriyle
Koca dağları

sığdırmışlar yüreklerine

Sevdasya tutuşmuşlardı
bir şafak vaktinde
Sevda ışık olmuştu yüreklerine
Son kez kaldırıyorlardı başlarını
Gözüyorlardı içlerine
güneşin rengini
En soylu bedenlerinde
İhanetin, pusluğun,
satılmışlığın tarihinde
Cesaretin en görkemlinde
Zaferi umut ettiler
Düşerken dirildiler birer birer
filizlenen kurtuluşun toprağına
Damırlı ettirtiler inancılarını
Bir özgürlük savaşında
Kahramanca düşerek
gömdüler kaptıre

10. YIL AFİŞ YARIŞMASI

PKK'nin 10. yılını doldurması vesilesiyle, bütün okuyucularımızın katılabilceği bir afiş yarışması açmış bulunuyoruz.

Çizilecek afişler, PKK'nin 10 yıllık mücadelesini dile getirir nitelikte olmalıdır. Kurşun kalem, sulu boya ve yağlı boya çalışması olabilir. Her yaşta ve meslekten okuyucularımız bu yarışmaya katılabilirler.

Yarışmada derece alan afişleri çizen okuyucularımız, gazetemize mükafatlandırılacaktır. Ayrıca, gönderdikleri resimler afiş haline getirilecektir. Bütün okuyucularımız gönderdikleri resimleri gazetemizde ve diğer yayınlarımızda kullanacağımızı belirtiriz.

Yaşamaya katılan okuyucularımız çizdikleri afişleri (resimleri) en geç 30 Eylül 1988'de elimizde olacak şekilde postaya vurmeleri gerekir. Okuyucularımız, birkaç resimle de yarışmaya katılabilirler.

Resimler (afişler): Serxwebün, Postfach 10 16 83, 5000 Köln 1/BRD adresine gönderilmelidir.

Not: Yarışmaya katılan okuyucularımız açık ad ve adreslerini yazırsanız bir rumuz da göndermeler. İsim ve adresler bizde saklı kalmayacak. Afişler (resimler) rumuzla yayınlanacaktır.

Adıyaman Direnişçileri Zafere Yürüyüşümüzde Yaşıyorlar

mine dikkat ve merakla bakıyordu. "Bu, şimdi küçük yaşta böyleyse ya da bir de büyürse" sözü çevresinin Mehmet yoldaşın hakkında belirtildiği bir ifadedi.

Oldukça içine kapalı bir yaşam sürdüren Kistanlılar, Partimizin '80 öncesi alanında sürdürdüğü çalışmalarla, içinde bulundukları durumdan sıyrılmaya, ülke ve halk gerçekliğini daha iyi kavramaya, dünyayı daha doğru öğrenmeye başlıyorlar. Bu süreçte Mehmet yoldaş da köye uğrayan hemen her devrimcinin dikkatini, uslu, ağırbaşlı, zeki davranışları ve çalışkanlığıyla üzerinde toplar. Bu andan itibaren devrimcilerle Mehmet yoldaş arasında sıcak ve içten bir sevgi ve saygı gelişir. Öyle ki Mehmet yoldaş, köye gelen her grubu mutlaka görür ve onları dikkatlice dinler, acil bir işleri yoksa onlar da mutlaka kendisini görmedikenden köyden ayrılmazlar.

12 Eylül faşist cuntasının başa gelmesiyle birçok Parti militanı Partinin geri çekilme taktiğinde uyarık bölgeden ayrılırken, belki de buna en çok üzülmüş ağlayan Mehmet yoldaş olmuştur. O'nun bu du-

olarak yerinde çalışması için talimatı verir.

Mehmet yoldaş, yürüttüğü çalışmaları sonucu açığa çıkınca 1986 Nisan'ında illegal mücadeleye alınır. Mehmet yoldaş saflarda hiçbir zaman yabancılık çekmez ve zorluklardan hiçbir zaman şikâyetçi olmaz. Ortaça kimsi ihanetler, peşpeşe süren operasyonlar, halkta mevcut olan bilinçsizlik, örgütsüzlük ve ürkeklik asla O'nun azmini sarsmaz. Tam tersine O'nun kin ve öfkesini artırır, daha çok kendisini mücadeleye vermesine yol açar.

Yaşının küçük olmasından dolayı gittiğinde her yerde ilk başta kendisine çocuk gözüyle bakılan Mehmet yoldaş, konuşmaya başladığında ise derin bilgelisi, doğru üslubu, hareket ve tavırlarıyla her şüpheyi ortadan kaldırarak, Partiyeye saygı ve bağlılığı aşılar. Ayrılmaya saatleri geldiğinde ise, gittiğimiz ailenin birçok ferdi birden Mehmet yoldaşın boyuna sarılır, "Yine gelin, bekliyoruz" şeklinde bağlıkları belirtirler. Bazen onsuz gittiğimizde, "O'nu çok özledik" diye aile fertleri bize O'nu sorarlar. Halkın ara-

Hüseyin YORULMAZ

Evlî ve 3 çocuk babasıdır.

1980 öncesi dönemde Adıyaman şehir merkezinde Parti hareketimizin mücadelesi gelişip gidenmekteydi. Bu dönemde, köydeki arazi anlaşmazlığından ötürü Hüseyin yoldaş şehre ilgi duyarak

maların bir ürünü olarak Partiyeye birçok kadro ve imkan sağlanır. S. Arabistan'ın gerici yasadırlarından ötürü, bu alana, Parti gücünü gönderiyordu. Bu nedenle, ulusal kurtuluş faaliyetlerinin sorunları alanında var olan güçlerle çözümlemesi gerekiyordu. Bu durumda Hüseyin yoldaşın faaliyetlerdeki görevi kapsamlılaşarak ağırlaşır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin çıkarlarını ön plana alarak Hüseyin yoldaş, ailesi ile ekonomik başını keşerek, yüksek bir sorumlulukla görevlere sahip çıkar.

1987'nin baharında Hüseyin yoldaş, Parti tarafından, Mahsum KORKMAZ Akademi'sine alınır. Burada siyasi ve askeri eğitimi başarıyla geliştirerek mezunlu diploması alır. Daha sonra, bir grup yoldaşıyla birlikte Adıyaman bölgesine gönderilir.

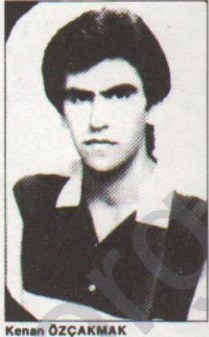
Hüseyin yoldaşın da içinde bulunduğu grup uzun ve çetin bir yolculuk sonrasında, daha önceden bölgede faaliyet yürüten yoldaşların 27 Kasım 1987 günü ulaşır. Grup taktikleri ilk kez Mehmet ALAGÖZ yoldaşla karsılır. Bu karşılıklı, hem bölgedekiler hem de yeni gelenler için yaşam adeta yeniden başlar. Her bir yoldaşta, bölgede daha güçlü mücadele geliştirme arzı ve inancı daha bir artar. Onlar için bu buluşma günü, yoğun sevinçin, mutluluğun ve kardeşliğin yaşandığı bir gün olur. Neden olmasındı ki... Yıllarca taşınan özlemin gerçekleşmesi, eski tanışların bir arada olması ve en önemlisi de, "Bir parça özgür vatan toprağı için" dağların doruklarında omuz omuza savaşmaya ve içmiş yoldaşların birleşmesi...

Birleşme noktasında yapılar ortak toptanlardan sonra Sabri Hasarı, Orhan vd. yoldaşlarla birlikte hemine çalışma programlarını başlatır. Acil ve temel görevleri, grubun güvenliğini için uygun sığınak ve barınak yapmak, siyasi eğitimlerini gerçekleştirmek ve alandaki devrim mücadelesi sorunlarını çözmek olur. Bölge birimine atılanlar bu taktik gücü birlikte alandaki çalışmalarında büyük bir canlanma görülür. Hüseyin yoldaşın bu gelişmedeki rolü büyük olur. Bu dönemde ilgisizlerin gelişip yaygınlaşması, örgütlenmenin güçlenmesi, propagandanın etkileşmesi bu canlanmanın ürünü olarak karşımıza çıkar. Hele bir de baharı birlikte yaşasaydık...

Hüseyin yoldaş, çok isim olarak Partimizin diğer militanı ve HRK'nin değerli komutanlarından Sabri GÖZBÜYÜK yoldaşın ismini kullanıyordu. Bu iki şeyi saygıyla anıp düşünürken, ne kadar şansız olduğumuzu anlıyoruz. Sabri GÖZBÜYÜK yoldaş, büyük bir azim ve kararlılıkla Adıyaman bölgesine yönelmişti. Fakat alana ulaşmadık şehadete ulaştı. Aynı ruha alana gelen Hüseyin yoldaş da 4 ay gibi kısa bir süre sonra şehadete ulaştı. Yoldaşların ve Adıyaman halkının kendisinden çok şey beklediği bir yoldaş; yitirmesi, bizlere büyük bir acı verdi. Çünkü, bölgenin kendisine büyük bir ihtiyaç duyduğu ve kendisi de canla başla uğraştığı bir dönemde, fiziki olarak aramızdan ayrılarak düştü.

Hüseyin yoldaş büyük bir önder, eğitimci, güçlü propagandacı ve ajitatördür. O, gerek bir proletarın PKK ideolojisi bilince çıkarmakla nasıl güçlü militanla dönüşüne ulaşacağını en çarpıcı örneğiyle,

Şehit grubun içinde bulunan diğer yoldaşımız da Kenan ÖZÇAKMAK (Orhan) yoldaştır. Kenan yoldaş, yoksul bir ailenin

Kenan ÖZÇAKMAK

çocuğu olarak Adıyaman'ın Haksankı (Yasakaya) köyünde doğdu. İlkokula kendi köyü olan Haksankı'da başlayarak ilk öğrenimini tamamlar. Orta öğrenimini ise, imtihanla kazandığı Mardin lisesi yatılı bölümünde sürdürür.

Kenan yoldaş, öğrenimine devam ettiği bir dönemde, gerek okulda ve gerekse de çevre alanlarda Partimizin geliştirdiği mücadeleyle tanışır. Kısa bir sürede ulusal kurtuluş mücadelesinden etkilenir. Okuduğu okul, PKK'nın mücadelesiyle güçlendiği bir dönemde onun egemenliği girmişti. Bu durumu gören sömürgeci çareyi okulu kapatmakta bulur. Yatılı bölümde okuyan öğrenciler de Bursa'ya sürülürler. Sürgüne gönderilen öğrenciler arasında Kenan yoldaş da vardır. Orada Bursa Öteliçlik ve Turizm Meslek Lisesi'nde öğrenimini sürdürür.

Kenan yoldaş, 1986 yılında okuduğu okulun son sınıfına devam ederken, Adıyaman'da devrimci eylemlerin patlak verdiğini duyarak ve bunun üzerine okulu bırakarak memleketi olan Adıyaman'a dönmektedir. Döner dönmez bölgede faaliyet yürüten grubu aramaya koyulur. Kısa bir süre sonra grubu bulur. Gruba hemen faaliyetlere katılma istemini açıklar. Grup belli bir süre, bölgede legal olarak faaliyet yürütmesini söyler. Kenan yoldaş, aldığı talimat doğrultusunda kentte ve kırsal yoldaşın bir çalma yürüterek kısa sürede bir çevre oluşturmaya başlar. Üzük illegal çalışmalara alınmak arzı olduğu bir dönemde, '87 Nisan'ında düşmanın elinde teslim olan bazı unsurların tıfırları sonucu tutulurken. Fakat, sayı 30 kadar olan bir özel hareket timini oyuya getirecek kadar kurtulmaya başlar. Bu arada grupla bir türlü ilişki kurma imkanı bulamayan Kenan yoldaş, bu kez de ailesi tarafından yakalanan devlete teslim edilir. Çokluncu birçok tutuklunun, kendisi aleyhinde ifade vermesine ve her türlü işkenceye rağmen Kenan yoldaş direnerek, yüzüklenmek istenen suçlardan tek kelime bile kabul etmez. Üzerinde bir şey ispatlanamayınca ilk ay sonra 1987 Temmuzunda serbest bırakılır. Kenan yoldaş hemen alandaki ARGK grubu ile ilişkiye geçmeye çalışır. Kısa bir süre sonra da hemen ilişki kurar.

Çalışmaları katıldığı günden şehit düştüğü ana kadar en ufak bir sorun yaratmayarak, ortaya çıkan her türlü zorluğa göğüs gerecek büyük fedakarlıklar gösteren Kenan yoldaş, büyük bir azim ve cesaretin sembolüdür. O'nun partiliği aydın-geçici, ulusal kurtuluş

Mehmet Alagoz (Hasarı), Aziz Cömert (Sabri) yoldaşla Adıyaman dağlarında...

rumu ayrılan tüm arkadaşlar üzerinde derin bir etki yaratır. Tabii bu durumdan olan yalnız Mehmet yoldaş dağ değildir. Yanbaşında büyük önderler, halk kahramanları Faik ALAGÖZ, İ. Hüseyin ÇOKŞUN, Ali Rıza SÖYLEMEZ vd. yoldaşlar da vardır. Bu yoldaşların hepsi '80 sonrası zor koşullarında devrimci çalışma sürdüren Müslüm ÇETİN yoldaşa ilişkin halindedirler. 1982'de İ. Hüseyin ÇOKŞUN, 83'te Faik ALAGÖZ, 84'te A. Rıza SÖYLEMEZ resmen Partiyeye katılırlar. Yaşının oldukça küçük olmasından dolayı Mehmet yoldaş köyde bırakılır.

1985'te bölgeye gelen Parti güçleri, hemen Mehmet yoldaşları ararlar. Ancak kendisi pamuk toprak için Diyarbakır'a gitmiştir. Döndüğünde ilk işi arkadaşlarını arayıp bulmak olur. Ve ilk karşılaşmada, "Demek ki benim de sıram geldi" der. Arkadaşları biraz düşündükten sonra, "Ne sırası" diye sorarlar. O ise, "Ne sırası olacak, benim köydeki arkadaşlarım sırayla alındı, diğer grup bana seni de gelecekte alınız diye söz vermişti. İste gelecek geldi ve ben de büyüdüm" diyerek karşılık verir. Bunun üzerine grup, kendisine geçici

sında derin bir bağlılık yaratan Mehmet yoldaş, aynı etkiyi tüm yoldaşları üzerinde de yaratmıştır. Her arkadaş O'nunla kalmak ve çalışmak istiyordu. Eğer "doğuşan PKK'lı olma" terimi doğrusu, bu Mehmet yoldaş için fazlasıyla geçerlidir.

Mehmet yoldaşın anlamak ve uygulamak, hemen hemen PKY'ya anlamak ve uygulamakla eş anlamlıdır. Dolayısıyla militanın tek özellikleri üzerinde durma gereğini duymuyordu. Yine de özette belirtmek istenirse; O, Partinin bir militanı ve önder kadrosu, ARGK'nın değerli bir komutanı, Adıyaman gençliğinin bir sembolü ve halkımızın yiğit bir evladıydı. O, kendisini tüm benliğiyle mücadeleye veren çekirdekten yetiştirme bir PKK'lıydı.

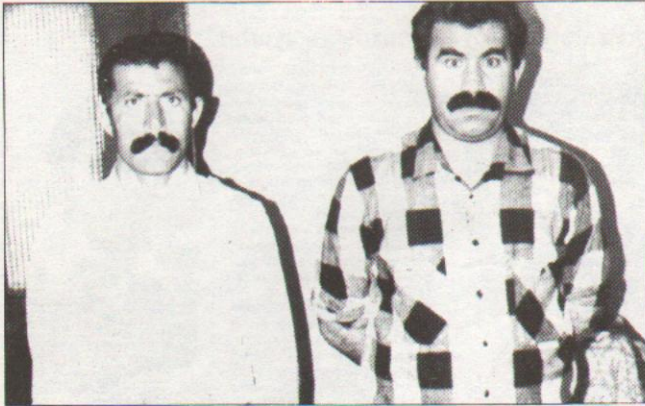
ARGK grubunun siyasi eğitiminin görevli ve bölge hazırlık komitesi üyesi olan Hüseyin yoldaş da Mehmet yoldaşla birlikte aynı çalışmada şehit düştü.

Hüseyin yoldaş, 1956 yılında Adıyaman'ın Gumikan (Çamyurdu) köyünde yoksul ve yurtsaver bir ailenin çocuğu olarak dünya geldi.

oraya gider. Ancak köyle olan bağını koparmaz; O, hem şehirde hem de köydedir. Her iki alanda da mücadeleye aktif destek sunduğu gibi, yer yer eylemlere de katılır.

1980'de faşist cuntanın yönetime gelmesiyle tüm yurtsaver çevreler üzerinde baskı ve işkence uygulanır. Bu dönemlerde Parti geri çekilme taktiğini uygular. Önemli bir kadro gücü dışarı çıkar. Hüseyin yoldaş, tutuklanmalarını artması sonucu, içerde kalmanın sakıncalı olduğunu farkeder. Koluk kuvvetlerine tutuklanmaları için bir grup arkadaşıyla birlikte Suudi Arabistan'a gider. Amacı burada çalışmaktan ziyade, devrimci mücadeleye destek vermek ve gerektiğinde de bizzat mücadeleye katılmaktır.

Hüseyin yoldaş, devrimci mücadele hakkındaki tasarımlarını sıkıca Arap çöllerinde geçerce döndürür. Çöllerde alandaki bir yanda ailesinin geçimi, diğer yanda ise Partisi için geçecini gündüzüne katarak çalır çabalar. O'nun iş arkadaşları arasındaki yoğun çabaları sonucu içiler arasında belli bir taban oluşturulur. Hüseyin yoldaş önderliğinde geliştirilen çalış-

Hüseyin Yorulmaz yoldaşın, PKK Genel Sekreteri A. Öcalan yoldaşa ülkeye gitmeden önce çektiği resim...

mücadelesine karşı görev ve sorumluluğunun gereklerini neler oldukları sorusuna verilen an açık bir cevaptı. Birçok aydın bozuntu-sunun, bireysel kurtuluş amaçları-na hizmet eden sapkın çabalarına karşı; O, ulusal kurtuluş mücadelesine gerçek katkı sunan cabalarını geliştirmesinde yoğunlaşan Partimizin değerli bir militanı, ARGK'nin kahraman bir savaşçısıydı.

Grubun şehit düşen üyelerinden İsmet ÇELİK, 1987 yılında Kenan yoldaşın aracılığıyla Parti hareketimizle tanıştı. Bu dönemde Partimizde tanışan İsmet yoldaş, Adıyaman'da okuduğu Endüstri Meslek Lisesi'nde devrimcilğe başlar. Ancak uzun bir zaman geçmeden Kenan yoldaşla birlikte tutuklanırlar ve bir süre sonra yine Kenan yoldaşla birlikte serbest bırakılırlar. Ardından da devrimci çalışmalarını sürdüren ve okulu bitiren İsmet yoldaş, 1988 Şubat'ında fiilen ulusal kurtuluş mücadelesine katılma önerisinde bulunur. Önerisi kabul edilerek eğitime alınır.

İsmet yoldaş, 1971 yılında Adıyaman'ın Narince köyünde dünyaya gelmiştir.

Grubta şehit düşen beşinci direnişçi de İmam AKYOL yoldaştır. İmam yoldaş da İsmet yoldaş gibi, devrimci mücadeleye henüz yeni katılmıştı.

İmam yoldaş, 1968 doğumlu ve Adıyaman'ın Bahçelievler nüfusuna kayıtlıdır. 20 yaşına bastığında TC, O'nu askere almak ister, fakat O, düşmana askerlik yapmak istemez. Düşmana karşı savaşan ARGK'ye asker olmak için, bölgede devrimci çalışma yürüten gruba bu yönlü isteğini bildirir. İsteği kabul edilir ve mücadeleye daha gelişmiş ve güçlü olması için siyasi-askeri eğitime alınır. İmam yoldaş, sömürgeci düşmana askerlik yapmadığı gibi, ARGK'ye asker olmak ve Kürt gençliğine örnek olarak soylu davranışı sergilemekle de düşmana bir darbe daha vurur. Çünkü O, TC'ye askerlik yapmadığı bir halk düşmanı olarak kullanılacağını, ARGK'ye asker ol-

duğunda ise halk için savaşan bir kahraman olacağını biliyordu. İsmet yoldaş doğru yolu, pratiğiyle ispatladı.

O, örnek bir militan Kürt genci olarak sürekli mücadeleciler Kürt gençliğinin kalbinde yaşayacak ve örnek alınacaktır.

Tüm şehit yoldaşlarımız, teslimiyete karşı direniş bayrağını yükselterek ölümsüzleştirtiler. Bizlere düşen, onların manevi komutası altında düşmanın üzerine daha fazla yürümek ve onu ülkemizden söküp atmaktır.

Mehmet, Hüseyin, Kenan, İsmet ve İmam yoldaşlar; anınız daima kalbimizde ve direniş savaşımızda yaşayacak ve güç verecektir. Biz, sizlerden ve diğer tüm şehit yoldaşlarımızdan aldığımız güçle, bağımsız Kürdistan'ı gerçekleştirmek için savaşacak ve anınızın bir gereği olan bu görevimizi mutlaka başaracağız.

Adıyaman'dan 8 arkadaşları
6 Nisan 1988

TEMMUZ AYI ŞEHİTLERİMİZ BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI MÜCADELEMİZE IŞIK TUTUYORLAR

Salih KANDAL

İsmet DOĞRU

Ekrem BİDAL

Çiçek SELCAN

Yaşar KAHRAMAN

Emin SARIK

Mustafa BİLMEK

Vahap ÇOLAK

Kahraman Halk Savaşçısı Aziz CÖMERT (Sabri) Yoldaş Hunharca Katledildi

Keşif amacıyla bölgede çalışma yürüten birim sorumlusu Aziz yoldaş, görevi gereği beraber olduğu yoldaşlarından ayrılmıyarak Kemeri köyü civarına gider. Burada köy korucuları tarafından görülür. Aziz yoldaşın görünce kelle avcılar, 'O'nun devrimci olduğuna kanaat getirecek kompo planı hazırlarlar. Aziz yoldaşın yanına yaklaşıp, köylelerine davet ederler. Aziz yoldaş, yanına yaklaşanların köy korucuları olduklarını bilmediği için, davetlerini kabul eder. Üzerinde otomatik piyade silahı da yoktur. Aziz yoldaş korucularla birlikte köye iner. Korucular bir yandan 'yemek hazırlanıyor' diyerek Aziz yoldaşı evde alkışlarken, diğer yandan korucular köyün ağası Ali'ye bildirirler. Bunun üzerine köy ağası ile capıcu takımı hemen hareket ederler. Ve barbar bir şekilde, Aziz yoldaşın kol ve bacaklarını keserek, katlederler. Böylelikle alcazca vahşet örneği sergileyen capıcu, asma ve ihanet takımı Aziz yoldaşı katlettiklerini sömürgecilerle de bildirirler.

Olayın yörede duyulması halinde halkın tepkisinin yükselmesiyle birlikleri için, sömürgeciler, bu vahşeti; 'bir teröristin gündüz saat 11.00 saatlarında köye geldiğini, bunun köylüler tarafından güvenlik güçlerine bildirilmesi üzerine köye gelen güvenlik güçleri ile terörist arasında 45 dakika süren bir çatış-

mada teröristin elinde patlayıcı bomba ile cesedinin yandığını' belirtir bir açıklamayla basına yansıtırlar. Fakat halk bu çarpıma-yılan habere inanmayarak sömürgecilerle ve onların hal-ıucuk takımına kin ve nefretini açığa vurmaktan çekinmez. Bunun üzerine sömürgeciler, kendilerini halka karşı adanmış göstermek için, askeri takımı geçici de olsa gözaltına almak zorunda kaldılar.

Bu komploya karşı kararlara direnen, teslimiyeti mahkum eden Aziz yoldaş, 1957 yılında Adıyaman-Çamyurda köyünün Karaağaç mezarına başlanmış. Sörekli tarlada çalışan ve çobanlık yapan Aziz yoldaş, bu nedenle ilkokulu dahi okuyamamıştı. Küçük kardeşleri de çalılabilecek duruma geldiklerinde, Aziz yoldaş, bu kez şehirden bulup çağırır. Şehir merkezinde çalıştığı dönemlerde devrimci mücadeleye tanık olur ve bu mücadeleden olumlu yönde etkilenir. Devrimci mücadeleyi bir kurtuluş olarak görüp destek sunar. Ulusal kurtuluş mücadelesi ile tanıştığı ilk dönemlerde, askerliği geldiğinde askere gitmek zorunda kalır. Henüz TC'ye askerlik yapmayacak bir biçimde düzeyine ulaşmamıştı. Bu nedenle mücadelenin de yeni

yenisi geliştigi bu dönemde Aziz yoldaş askere gider. Askerlik dönümü mücadelenin artık kırsal alanlara da yayıldığını gören Aziz yoldaş, kendi köyünde, mücadeleye destek sunmaya devam eder. Kur-yelik, bildirir dağıtma, alıf asma bu çağılmalar o'nun günlük faaliyetleri olur.

12 Eylül sonrasında, poliste teslim olan bazı unsurların ıhbarı üzerine Aziz yoldaş da tutuklanır. Ancak kendisine yüklenilen istenilen hiçbir suçu kabul etmez ve direnir. Bunun için kaçmanın planlarını yapar. 'Gömdüğüm silah ve patlayıcıları göstereceğim' diye-

rek, kendisinin dağıtıldığını ilmesini sağlar, ve oradan kaçıp kurtulmayı başarır. Fakat, bölgedeki grupla bir (üç) ilişki kurma imkanı bulamaz. Kaçtıktan bir hafta sonra, bu kez akrabaları tarafından sinicce yakalanıp düşmana teslim edilir. Aziz yoldaş, Adıyaman Kapalı cezaevinde kaldığı 1981-83 dönemi arasında da boş durmaz. Burada da devrimcilerle birlikte hareket ettiği gibi, devrimciler ve koşullar arasında kuryelik görevini de başarıyla yerine getirir.

1983 yılında tahliye olan Aziz yoldaş, yörede dağılan ilişkileri tekrar toplamak için, elektrikçilik mesleğini bir araç olarak kullanarak devrimci çalışmalarını sürdürür. 1984 yılına gelindiğinde, bölgede illegal faaliyet yürüten Müslül ÇETİN, Faik ALAĞÖZ, İ. Hüseyin COŞKUN, ve A. Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlarla bağlantı kurar. Aziz yoldaş gruba fiilen katılma hazırlığı içindeyken, Çamyurda'da gruplarla, düşman arasında çıkan bir çatışmada Faik ALAĞÖZ ile A. Rıza SÖYLEMEZ yoldaşların şehit düşmeleri üzerine, grupla ilişkisi kesilir. Ama devrimci çalışmalarını sürdürmeye devam eder. Daha sonra, 1985 yılında, bölgede faaliyet yürüten bir grupla ilişki kurar. Bir süre sonra, 1986 başlarında silahlı gruba fiilen katılır.

1986 bahar döneminde Adıy-

man'da gerçekleştirilen eylemlilik atılımında Aziz yoldaş da yer alır. 4 askerinin silahsızlandırılarak cezalandırılması eyleminde, şehit MUSTAFA ÖMÜRÇAN ve Ömer ASLAN yoldaşlarla birlikte kendisi de başarıyla eyleme üstlendiği görevi yerine getirir.

Devrimci mücadeleye kendisini katk eden Aziz yoldaşın, örnek olacak bir çok özelliği vardı. Özetle diyebiliriz ki; O, cefakâr bir köylü, emektar bir işçi ve kahraman bir halk savaşçısıydı. O, ülkesini sömürgeleştirerek insanlarını köleleştiren düşmana büyük kin duyan, kendi zaafılarına karşı Parti anlayışına mücadele eden, fedakarlığı ve dürüstlüğü halkın ve yoldaşlarının kalbinde yer eden bir ARGK savaşçısıydı.

Aziz yoldaşı sevmek ve anmak; O'nun emek verdiği devrim mücadelesini her türlü engel ve komploya karşı koruyarak geliştirmek, intikam eylemleriyle bölgeyi yalınlandırmak demektir. Biz ancak bu görevleri yerine getirmekte Aziz yoldaşın anısını gereğini olacağı gibi, bu görevleri yerine getirmek için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyeceğimize, bir kez daha Aziz yoldaşın şehadetinde söz veriyoruz.

Bir grup silah arkadaşları
15 Aralık 1987

Abdülmecit TOKYAY (Sadık) Yoldaş, ÖLÜMSÜZ HALK ÖNDERİ OLARAK SÜREKLİ ANILACAKTIR

tiren halkımıza karşı sorumlulukla dolu olan Sadık yoldaş, olgun, gelişmeler karşısında sabırlı ve en uygun tavır takınan, basitliklere asla düşmeyen bir halk önderi haline gelerek kitlelerin saygısını kazanmasını bilmiştir.

1987 baharında yeniden ülke dışına çıkan ve 3. Kongre sonrasında yapılan çözümlemelerle kendi pratiğini ve Partimizin geldiği aşamayı yeniden irdeleyen Sadık yoldaş, tüm yaşananlar proleter çizginin süzgecinden geçirilerek eleştiriyi tabii tutmuş ve Partimizin doğru-devrimci hattına ulaşabilmek için yoğun çaba sarfetmiştir. Proletarya dışı eğilim, anlayış ve yaklaşımlara karşı Parti çizgisini silahıyla savasan Sadık yoldaş, bir yandan da yeniden pratik-örgütsel faaliyetlere katılmak için kendisini yetkinleştirmiştir. '87 yılı yazında ülkeye dönen ve Mardin alanında çeşitli düzeyde sorumluluklar üstlenen Sadık yoldaş, Kızıltepe ve Derik alanlarında çok sayıda eylem katılmanın yanı sıra, kitle ilişkileri ve örgütlenme çalışmalarında da verimli bir pratiğin sahibi olmuştur. Düşmanın, ailesi ve kendisi üzerindeki tüm oyunlarını boşa çıkaran ve en ufak bir ikircikliğe kapılmayan Sadık yoldaşın olgun, sabırlı ve yapıcı yaklaşımları ilişkide olduğu her çevrenin saygısını kazanmasını sağlamıştır.

1987 yılı sonları ve '88 yılı başlarında da oldukça hareketli bir sürecin ardından meydana gelen Bağok çatışması sonrasında kendi görev alanında harekete geçerek düşmana ve onun ibirlikçilerine peşpeşe darbeler vuran Sadık

yoldaşın da içinde olduğu grup, Kızıltepe ve Derik'te kısa sürede birçok başarılı eylem gerçekleştirmiş ve düşmanın büyük şaşkınlık, panik içerisinde kalmıştır. Böylesine yoğun bir eylemliğin yaşandığı bir köy girişinde düşman güçlerin pususuna düşen Sadık ve yanındaki 8 yoldaş, saldırı sonu çözümlerine karşın direnerek şehit düşmüşlerdir.

Bu yoldaşlarımızın bizzat ya-

şamlarıyla ve son nefeslerine kadar ortaya koydukları gerçeklik, bizlerin örnek alacağı ve daha da büyüteceği direniş gerçekliğidir. Sadık yoldaşın dilinden düşürmediği ve pratiğiyle de ortaya koyduğu sömürgeci barbarlardan mazlum halkımızın intikamını almak için koşulsuz direniş ilkesine sahip çıkacak ve onların bıraktığı kutsal mirası mutlaka ama mutlaka hedefe ulaştıracağız.

I-KDP'nin Komposunda Sabır SAKİN Yoldaşı Şehit Verdik

Şemdinli alanında faaliyet yürütmekte görevli bir grubumuzun karı I-KDP'nin düzenlediği bir kompo 1 savacı şehit düştü, 3 savacı ise yaralandı.

I-KDP'nin ulusal kurtuluş güçlerine karşı düzenlediği yeni bir kompo o tan bir saldırı yeni değildir. Bu saldırıdan önce de I-KDP güçleri PKK militan ve savacılarına karşı çeşitli kompolar düzenlemişlerdi. Yine bu alanda 1985 yılında bir kompo ile Hamit AVCI katledilmiş, bunun yanı sıra PKK taraftarı Ahmet ve Cihangir SAKİN TC ile işbirliği içinde katledilmiş, Vahap DEMİR adlı ARKG savacısı ise yaralı olarak düşmana teslim edilmiştir. Yine 15.5.1988 tarihinde Şeh Mehemmed Xalit'in Makara sorumluluğunu yapan unsurlar tarafından ARKG birliğine kurulan bir kompo 1 savacı yaralı olarak ele geçirilmiş ve TC'ye teslim edilmiştir.

Bu örneklerden de görüldüğü gibi 'peşmerge' kılığı altında kendilerini gizlemeye çalışan feodal egemen güçlerin ve ilkel-milliyetçiğin savunucusu güçler, gelişen bağımsızlık mücadelesine karşı TC ile birlikte saldırılar düzenlemektedirler.

Güney Kürdistan'ın Şemdinli sınırında bulunan Zetê köyünde üstlenen bu çevreler, şimdiye kadar geliştirilen bütün kompolarda rol oynamış ve TC ile onun ibirlikçilerini sürdürmüşlerdir. Hatta sınır alanında saldırılarını köyülere bile yansıtmışlardır. Sınır üzerinde bulunan yöre halkı buradan kaç etmesinden rahmen, sözkonusu çevreler TC'ye dayanarak burada varlıklarını devam ettirmişlerdir.

Bu saldırılarının son kompo-

larından biri 1 Mayıs 1988 tarihinde gerçekleştirildi. Şeh Mehemmed Xalit'in Makara sorumluluğunu yapan unsurların başını çektiği bu güçler, Zetê köyüne giden bir ARKG grubuna kompo düzenlerler. Zetê köyüne görev gereği giden ARKG grubuna karşı bu güçler kompo hazırlığa başlarlar. Başlangıçta hazır olmadıklarından dolayı, ARKG grubuna yönelmeyi hemen göze alamazlar. Fakat grubun köyüne yeniden uğrayacağını tahmin ederek, alttan altta kompolyu tezgahlarlar.

Bir süre sonra ARKG grubu Zetê köyüne yeniden gider. Burada, bu güçler grubu çember ilçe alakarak, teslim ol çağırısına bulunurlar. ARKG grubunun teslim olmayarak, hemen direnişe geçmesi karşısında bu grubun tezgahlamak istediği kompo da boşa çıkar.

ARKG grubu sürekli olarak, bu güçlere karşıdu bulunur: "Sizinle çatışmaya gelmek, yaptığınız şey tam bir halk düşmanlığıdır, bu ilgenc emellerinizin vazgeçip, yolumuzdan çekilin" biçiminde ısrarla yapılan çağrılara karşılık, bu güçler gözükmüş bir biçimde saldırılarını devam ettirirler. Bunun üzerine ARKG birliği, bu güçlerin istediği platformda savasamamç ilçe çemberi yararak geri çekilir. Ancak, saldırı esasında grupları kopan bir savasçımız yaralı olarak ele geçirilir. Bu güçler, yaralı olarak ele geçirildikleri bu savasçımız, kelle avcılığı mükaafatı karşılığında TC'ye teslim ederler.

Bu saldırıdan sonra esas kompo ise 16 Haziran 1988 tarihinde gerçekleştirilir. Saldırıda 15 dakika yoğun ateş altında kalan

ARKG birliğinden Sabır SAKİN (Şores) yoldaş, aldığı iki kurşun yaralı ile şehit düştü.

Olayın gelişimi şöyledir: Şemdinli'de faaliyet yürüten bir ARKG gerilla grubu, çalsına alanına gitmek amacı ile komandantlığı bir esnada saldırıya uğrar.

ARKG grubu daha önce yörede bulunan zomlara uğradığından, grubun alanda bulunduğu-

dan I-KDP'liler bilgi sahibi olurlar. Daha sonra 3-4 kişilik bir peşmerge grubu av bahanesi ile, grubumuzun bulunduğu alanda keşif yaparlar. Nitekim grup alanda deşikten bir müddet sonra, içlerinden bir gerillaları görüp, yanlarına gelirler. Gerillalar, kendilerinin "PKK" ve ARKG birliğine mensup olduklarını ve bir müddet dinlendikten sonra yollarına devam edeceklerini" söylerler. Buna karşı I-KDP'li peşmerge ise, gruba "rahatsız bakın", "Makara'ya da gelebiliriz" cevabını verdikten sonra arkadaşlarına da seslenerek "Bu bulandırık, yukarıdan geçin" diyor. Daha sonra alandan uzaklaşıp gidiyorlar.

Bunların ayrılmasından yaklaşık yarım saat sonra kalabalık bir I-KDP grubu yeniden alana gelecek üç koldan arkadaşlarımızı etrafını çevirmeye çalışır. Bu esnada grubumuz yerini değiştirmiş ve 15 dakika uzaklıktaki bir mesafede mola halindeyiz. Grup etrafının sarıldığını gördüğünde ise, alani terk etmek için yoluna devam eder.

Grubun ayrıldığından farkedilen KDP'liler gruba bir yandan "teslim ol" çağırısı yapıyor ve diğer taraftan da önemli noktaları konumlandırıyor. Grubumuz ise kendi yoluna devam ederken diğer taraftan da kendileri ile çatışmak istemediğini, çatışmanın kendilerine de fayda getirmeyeceğini, Kürt bakanı dökmekten düşmana fayda getireceğini açıklıyor; ve sık sık bu çağrıda bulunarak, çatışmak istemediğini söylerler. Hatta bazı arkadaşlar, isimlerini de açıklayarak, kendilerinin PKK'lı olduklarını belirtiyorlar. Bütün bu

çabalarına rağmen, KDP grubu ateş açıyor ve ateşi 15 dakika kadar yoğun bir şekilde sürdürüyor.

Grubumuz, bu çatışmanın halkımızın çıkarına vereceği zarar bildirildikten, KDP grubuna herhangi bir karşılık vermiyor. Ateş keşmeleri için de sürekli bir biçimde çağrılarını yineliyor.

Grubun çeşitli karşılık vermesi sonucu, arkadaşlarımızın yanına gelen KDP'liler önce grubun silahlarına el koyarlar. Ancak daha sonra silahlarını geri geriye vererek "sizi tanımadık, çağs nettik" deyip geri gidiyorlar. Halk arasında da, olayda baştan beri izledikleri kompo mantığı gizlemek için, bu yönlü propaganda yapıyorlar.

Olayın gelişiminden ve daha önceden meydana gelen örneklerden de görüldüğü gibi, sınır üzerinde yürütülen KDP güçleri TC ile içlerine girdikleri ilişkiler sonucu, PKK savacılarına karşı kompolar düzenlemektedirler. Gelişen bağımsızlık çizgisini karşısında gerici yüzleri açığı çıkan ilkel milliyetçi, feodal aşiretçi güçlerin kompoları, halkımızın düşmanlarına hizmet etmektedir. Bu güçler, kendi varlıklarını ayakta tutmak için düşmanımızla her türlü ilişki içlerine girmektedir. Bu tür bir ilişki halkımıza ve bağımsızlık mücadelesine zarar verdiği gibi, bu güçleri de yaşattırmaya yetmeyecektir. Kürdistan halkı, kendi bağımsızlığını zarar veren ve değerli evlatlarını kanına bulan olanlardan mutlaka hesap soracaktır. Bu güçlere çarpmız, halkımıza ve mücadelesine karşı daha fazla suç işlemekten doğru yolu seçmeleridir.

Silah arkadaşları

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Şubat-Mart 1988'de Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde, eğitim devresi öğrencilerine yönelik olarak yaptığı konuşma:

Kurallı Devrimcilik Zaferin Güvencesidir

Gerillanın yaşamına ilişkin olarak yapılan tahilliler, belirlenen kural ve kaideler, esas olarak somut yaşamda dile gelecektir. Fakat burada da bunun üzerinde yoğunlaşmak, bunu düşünce ve davranışın odağı haline getirmek, tasavvur ve plan gücünün bunun uygulanmasına dönük olması gerekir. Eleştiri ve özeleştiri sürekli bunu sağlamayı amaçlamalıdır. İçine girilecek ortam ve tempo "bunu gerçekleştiririz". Çünkü günlerin neler getireceği belli değildir. Biz işlerimizi ne kadar sağlam alır, günlerimizin değerlendirmesini ne kadar keskin yaparsak, yıllardır harcadığımız cabalar da o ölçüde ürün verir. Yani bağımsızlık doğrultusunda geliştirdiğimiz cabalar filiz verir, sürgü verir ve çiçek açar. Hepinizin dört gözle beklediği de budur. Eğer özgürlük davasında çok samimiyseniz ve gerçekten kendinizi buna vermişseniz bu böyledir. Bu kadar yılın cabası böyledir. Zaten bir devrimcinin de bundan başka amaçları olamaz, o, yaşamı bu amaçlar etrafında birleşen-savaşan grupta gerçekleştirir. Zaten bizde her türlü yaşam burada yoğunlaşmıştır. Yaşam burada sürdürülmezse, yaşam burada yeniden kendini şekillendiremezse her şey boştur. Biz de bunu önlemekte iken kendimizi tüm çökümüze yeniden yaratıyoruz, yeniden tamamlıyoruz. Artık bizde hiç kimse yaşamı sırada kullanmaz. Bütün kesinlikle söylemek gerekir ki, bu kadar altüst oluştan sonra kimse kimsenin gözünün yaşına bakmaz. Bu uğurda dokülen bunca şehit kanı ve direniş vardır. Bunun karşısında düşünmek bile büyük bir korkuyu yararken; bu değerler karşısında mücadele safılarına olup da, kendine çok düzen veremeyecek bir kişi düşünülmesi mi? Düşünmede bu kadar kolay yaratın ve emildiren bir yığın gelismeye oya açan bu gerçekliği bizim için çok daha güçlü etkileri sahiptir.

Gerçeğinizi bu olmasına rağmen, birçok ögemi, soruna bir gerilla yaşamı tarzı ile yaklaşmıyor, adeta bu yaşamla oynayabilecek bir güç yaklaşıyorlar. Bunlar, bu savaşın kural ve kaideleri pratikte bilmelerine rağmen, pratik uygulamada kendilerini yeterince sorumlu hissetmeyen bir davranış içine giriyorlar. Bu ise, ortaya çıkan yetersizliklerin kaynağını oluşturan bir tutumdur. Gerek örgütlemeye ve gerekse de silahlı mücadeleyle ilişkin kurallardan yeterince işlemlenmesi, birçok alanda bunlara hiç uygulamaları ortaya çıkan kayıpların nedeni olmaktadır. Bazıları, örgütlenmeden adeta vebadan kaçarak gibi kayıyorlar. Yine, bunlar değerlerin üzerine adeta bir karabasan misali çöküyorlar; Parti silahlı ile oynuyorlar. Tabii bu değerleri oynamanın, kuralları yeterince işlemlenmenin ağır bedelini de, hiçbir şey elde etmeden, bu tür yaklaşımın sonucu olarak ödüyor. İlgilenen bir hata, kuralsızlık ve gizlilikle uymama sonucunda birliklerimiz kaçır veriliyor.

Kaybınızın Nedenleri

Kayıplarımızın nedenleri biliniyor. Bu nedenleri gidermek için neden kurallara yeterince riayet ediliyor? Bilinmesine rağmen, neden uygulanmıyor, kuralları oynama, gerilla yaşamına üstün bir

değer biçimeme biçiminde ortaya çıkan eksikliklerin nedenlerine daha köklü bir yaklaşıma göstermek gerekiyor. İlk başta, hemen şu soruları sormak gerekir: Burada tutarlı yurtseverlik var mıdır? Özgürlük meselesi esas alınıyor mu? Bütün belirttiğimiz hususlar da anlamını son tahlilde bu noktada bulur. Yine burada Parti çizgisi esas alınmış mıdır?

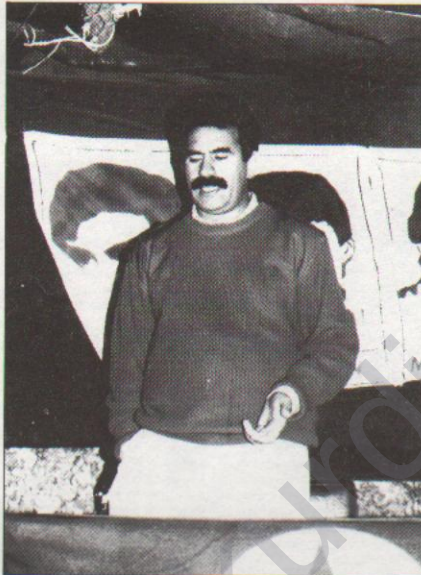
İşte burada bir de sınıf önyargıları devreye girince kaybediyorlar. Burada hiçbir bir çıkış söz konusu olabilir mi? Zaten buna da güç yetiremiyorlar. Yaptıkları tümüyle bir tepki olayı oluyor ve savası geliştiriyorlar. Biz bu tip anlayışları ve engellerini bu kez kırmak durumundayız. Bazılarına düzelmeleri için pratik bir şans daha tanısak da, bu tip adamları bundan sonra görevlendirmeyeceğiz. Bu konuda kendilerini kesin bir şekilde düzeltmeleri şarttır.

Dönemin nazikliği gözönüne getirildiğinde bunlar kendilerini birlikte birçok şeyi de götürüyorlar; ve bu konuda Partiyi, gerilla hat-tına karşı son derece hesaplı davranışlar içlerine giriyorlar. Zaten her zaman bütün çalışmalarında kendiliğindenlik ve bu konuda tamamen işleri olurluna bırakma, bu hatalı anlayışların hayat kaynağını oluşturan. Parti ortamına böyle geliyor, Partiyi böyle yaşamak istiyorlar. Baştan itibaren bunlar, yoldaşlık ortamına girişi önemli yetmezliklerle ile aldılar. Zor ve önemli anlarda ulusal ve sınıfsal çıkarlara uygun dönüşümlere sara geldi mi, burada da yarı çiziyorlar.

Disiplin önemlidir. Burada disiplini yaratan bir biçimde uygulamak bir çare olabilir; ama ondan daha fazla kendi kurallarımıza uygulamak önem taşıyor. Yani çalışmaya bir çok yetkinliğe hayata geçirmelidir. Buradaki faaliyetlerimiz gözönüne getirilirse görülecektir ki, bunlarla savaşım hem nitelik hem de nicelikçe daha güçlü çalışmaya tamzına ulaşmakla bitenleştilmiş; diğer bunlar biraz geliştirilmesi bu böyle mümkün olmuştur. Mesela onlar her şeyi kendileriniyle birlikte götürmek istiyorlar, bunlar "benden sonrasına tutan" denen anlayış sahipleridir. Biz bunu çok net olarak gördük. Biz "adamı" sağ işlevleri anlayışlardan çekmeye çalışırken, o kendisiyle birlikte elinin ulaşabildiği herkeste de çekmeye çalıştı, başkalarını kendisine suç ortağı yapmak istedi. İşte burada bu çekilkin karakterini anlayamayan ve neredeyse götürmek istediğini bilmeyen, savaş kurallarına hakim olmayan, kesinlikle Parti hatını esas almayan, bu konuda tutarı ve kesin davranışa-mayanlar sürüklenip gittiler. Hem de bunun farkına bile varmadın. Biz bunları çok net gördük. "Ben giderim, her şey de benimle birlikte bitirsin" anlayışının sonucuydu bu. Birçok kayıplarımızda bu tutumu görmek mümkündür. Bazi yerlerde bir yoldaş kendini ci si siperane feda ederek, birçok değerini kurtulmasına yol açarken, bazıları da kendisiyle birlikte çok şeyi gömmek isterler. Bu da, o anlayışın bir ürünüdür. Yani mezarı gereken bile böyle giderler. Bunlar tutumları anlayışlarıdır. Gerillayı nasıl geliştiremedikmiş, çok önemli imkânları hiçbir değerlendirmedikmiş sorusunun cevabı da bu gerçektir saklıdır.

TC, bizden 1984 sonrasında çok büyük bir gelişme bekliyordu.

Biz hazırlıklarımızın sonucunda

Teoride Bilinenler Pratikte Neden Aktarılmıyor?

Değerlendirmelerinde de bunu ifade etmekte ve PKK an azından o bölgede bir halk ayaklanması yaratmaktaki amacına tam ulaşamadı demektedir. Yani, potansiyel olarak birayaklan-mayı mümkün görüyor ve tedbirleri on-a göre alıyorlar. Ve bütün bunlar karşısında kendisine göre bizi başarısız kabul ediyor. Bunda doğruluk payının hiç olmadığı söylenemez. Bu konuda biz de, ilişkiler dayatılan tasfiyecilik ve çalışmaları önünün nasi tıkağındağın-ı oluyor. Halen bu anlayış sahipleri en alpakça tutumları içinde-dir. O halde bunlar işleri başında bulundukları ve diğerleri de buna koyun gibi boyun eğdiği müddetce elbette ki gerilla gelişmeyecektir. Bu aşamada bizim birçok kendine sevdi ve son derece kendiliğinden anlayış sahipleri Parti faaliyetini, onun en önemli çalış-masını terketmemiz, bütün Partiyi ve de halkı mutlak başarısızla ge-reken bir düşünce acı bir yenil-giye karşı karşıya bırakmamız anlamına gelirdi. Hiçbir biçimde kabul edilemez olan bu durum, a-çık ki hiçbir izahı da sağlamazdı. Bu konuda görebir, bu konuda yetkin-leme, bu konuda açılım, bu konu-da gerilla komutanlığına ve gerilla kuruluşuna yöneltmek çok önem-lidir. Bugün Kürdistan saatinde bu savaşın geliştirilenecek çok saha var, çok geniş olanaklar çıkmış, diğer bunan en ters tutumları tasfiye dayatılsa, o zaman arada düğman bile yapmaya cesaret edemeyeceği şeyler ortaya çıkar. Bu kamp ortamında bile tasfiye-ci-provokatif faaliyetler kendini nasıl gösterdi? Bunlar, ne kadar kritik bir düğmanla geçtiğimiz inceleme- zahmetine bile girmediler. Bunlar yüzde bir ihtimal düştür olsalar, bu kadar amansız koşullarda bir çalışmamız oldu nedir, ona neler katılabilir demeleri gerekiyor. Halen duyarsız, halen yetersiz olan-lara da sormak gerekiyor: Dönem-in olanca hassaslığı ortadayken, görevler hatalan çok pahalıya ödet-tiriken neyle uğlaşıyor?

Kürdistan'da Zor'un Rolü ki-tabının hazırlanışında bazıları bize yardımcı oldu ve bizi ayırtma onun üzerinde eğitim yürüttük, ama sonra şaşırıcı bir biçimde gerilla-nın asgari kuralları bile uygulan-maz. Bir kitabın yazılmasında, kelime kelime düzeltilmesi göz-nuru dökülenler pratikleri nasıl böyle olabilir? Burada ya bir artınıyıcılık, ya da tam bir oportün-izm örneği ile karşı karşıya idik. İşte bizim burada bu cabaları bu denli derin ele almamızın nedeni budur. Belirttiğimiz gibi, gerekirse kulaklara küpe takmamızın nedeni budur. Ya böyle anlayış uygula-yasınız ya da hesaplamayı tam yapmanız gerekir. Herkes bir anlayış içindeymiş de(!) habersiz mi? Oysa bu anlayışlar sahipleri-ni bile kurtarmıyor, onlara en ufak bir onur vermiyor; tümüyle yara-mazlık ve çocukluk hastalıkları-bunlar. Zaten oportünizm öyle bir hastalık ki, bir defa kendine sevdi-andı mi ne yapasan bu hastalıklan onun kurtarmayız. Lakin yine de savas kararlığımız- var, savası iletme var. Bunlarla savasımıza devam edeceğiz.

O halde her şeyden önce bur-da gerillanın kuruluşu sorunu üz-rende durmak gerekiyor. Acaba, bu konuda hiç kimse en sıradan bir kaçaydı bile gösterilebilir mi? Çok sayıya birligin bu konudaki pratik-leri buna olumlu bir yanı veriyor. Acaba bunlar birbirlerini mi baki-yorlar? Ellerine verilen en kötü tarzda kullanma, beğenme, te-ketip geri çekilme hula yoğunla-şayınlar. Adamın niyetinde savas- yok, fakat öle yandan da öle de mevkii bırakıyor. Tükeniş düşe-mindeki Osmanlı pasalarına ben-ziyorlar. Ordu dağılımı, ama o hala kendisini "paşa" zannediyor. Oysa böyle bir şey olamaz. Bunların iliklerine kadar kariyerize battik-ları söylenebilir. Fakat kariyer bir

kurum dışında olamaz, yani onun da belki basamakları olur. Fakat işin garibi de burada; bunlar mevk ve kurumları bizzat yok ediyor ve bunun üzerinde ucuz genellik sevdasına düşüyorlar. Türkiye so-lortamında veya Kürdistan'da o sahte reislik, ağalık olayında bu durum çokça karşımıza çıkarıldı. Bunlar mevkı yansı için gözü dön-müşesine hesap yapıyorlar ve buna da politika derler. Bu konuda çok sinsidiler ve göstermeyecekleri düşkünlük yoktur. Fakat bir kurum yaratma, bunu esas alma onların sorunu değildir. Onlar bunu sade-ce manevi kuvvetlere havale ederler. İşte bu noktada da Parti Önder-liğini en kötü tarzda kullanma gündeme gelir. Parti Önderliğinin, bu konuda gerçekten hiçbir örgüt-te rastlanmayacak bir sorum-suzlukla değerlendirildiği belir-lebiliriz. Adam bir defa kendi dün-yasına dalmış, PKK'de azıcık so-rumluluk duyanları bile yerine getirmesi gereken mutlak görevler onun nazanında bir hicir. Biraz demagogy her şeyi halledeceğini zannetmektedir. Açık ki bir insan kendini aldattığında, o artık her türlü sahtekarlığı da yapabilir. Fa-kat bu en tehlikeli olandır. Diğer hırslar fazla zarar vermeden biraz çalıp çarpıyor, ama burada olan bir halin tüm umutlarına ve sayısız emek sahiplerinin zorbela bir ara-ya getirdikleri değerlerin faktirle-madan tüketilmesi oluyor. Onun için sorumsuzluk burada tehlike-li-dir. Çünkü, bu adamlar böyle davranırlar, bu savasın geliştiril-me-yisinin mübessipleri olarak ortaya çıkırlar. Tabii ki diğerleri de önemli arada bundan etkilenerek, so-rumsuzluğu geliştirdi, yaygınlaşt-ırdı. Yaygın bir sorumsuzluk yaş-andı. İnsan hayret ve nefret edi-yor; ki, bunlar birakalım her türlü mücadele kuralları, yaşam kurall-larını da bir tarafa atımlar. Normal toplumsal yaşam kuralları da önemli olarak ihlal eden o adı mahkumlaşma konularına ka-dar girebilmiştir.

Gerillanın Prestijiyi Oynandı

Birliklerimizden bazen yemek peşinde koşan birliklere dönüş-üğünü biliyoruzsun, söylüyor-sunuz. Bu durumlar gerillanın sağ, şöhretine pek paraşu düşüyor. Oysa böyle gelipen savasvıncı bugün her bakımdan sonuçları doğuran bir savasvıncıdır. Simdi, burada sergi-lenen halkla ve gelişmeye oynama pratikliği ve bu tip ögelerin de-yandıkları ise temel değerlerimiz-yabancıncı ve inancsızlıkta başka bir şey değildir. Fakat bunlar diğer yandan da Partinin yükselen prestijini kolay kolay bırakmak istemiyor, kendilerini hak ve yetki-sahibi görüyorlar. Ve işte burada diğer sınıf anlayışlarının daynatma- ve koşullandırmaları devreye giriyor. "Eğer bize yaşam hakkı-yoksa, size de tanımayacağız, be-nim kişiliğimde bütün, bütün Parti kişiliğide de buna indirgeyeceği" diyorlar. Buna adeta bir nölu mese-le haline getiriyorlar. Yeniliğiye karşı karşıya mı gelmişiz, bıkamış-mıyız, hiç umurunda değil; hatta savasın geliştirilmesine içten içe-seviniyor. En ileri düzeyde birçok ögede gördüğümüz çok ki, aslinde nihai bir yenililgen zevk alacaklar ve özellikle de benim bu yenilgili-ğin kesin yaşamı kendi kurtuluşları için çok önemli bir aşama, önemli

bir ihtiyaç olarak görülmüş. Provakatif gelişlerin bu konuda bekleniliyor. Ama utangaç sağcıların durumu da bundan pek farklı değil, açık olmasa da içten bir beklentisi yaşamıyor. İtiraf etmeseler de gerçek böyledir.

Bu tipler Parti taktiğinden rahatsızdır. Bu taktiğin başa bela olduğu düşüncesindedirler. Elbette bu tipler, mevcut imkânları son derece yerinde kullananlar savaş geliştirmeye. Nitekim iş oye olmuştur. Bunlar 1982'de özellikle de yurda dönüş konusunda tahmin etmedikleri düzeyde, özellikle provokasyonun açığı kımasıyla birlikte gitmiş kendini etkili bir şekilde de içte hissettiren gelişmeler oldu. Bu gelişmelerin başta hayretle bulunduklarıdır. Bunlar, örneğin ve savaşçıların örgüt için üstün alında provokatif gelişimin altında olduğu sütyörlüdür. Ö. d. önemde bunların ısrar çarğırlarından kesin etkilenen cekerlerini sanıyorduk. Fakat adan- ıç yapıyı ılı gözetlemiş, ılı etkilemiş ve nitekim hayat biraz da bunları zorladığından dolayı provokatif yaklaşım önemli oranda öğeleri etkilemiştir. Zindanda da öyleymiş. Başlangıçta dayatılan ihanet, dünya gerçeki kişiyi etkileyecek durumda geliyor. Bu konuda öçöl olarak ça- ışıma yapıyorlar. Ellerinde imkan var. Savaşın amansızlığı karşısında güdülerle hitap edip onları geriye çekme olanakları vardır. Bunlarla boğuşmanın nelere mal olduğu bilinir. Bunlara karşı savaş geli- irme yönünde değerlendirmeleri göründü, okundun. TC'den daha fazla öfkeli oldukları açıktır. "Ne diye savaş gelişt" diye, TC'yi ediyordular. Halbuki bu anda, TC'nin genelkurumuna göre, "PKK ile yaşamaya kendimizi alıştırma" diyor. Ama bizim baylar bu konuda öfkeli;ler: "PKK yine çıktı, yine geliyor" diyorlar. Bunlar bel- ivermede çokça ifadesini buluyor. Bunların çok da savaşın yönetim kademesi içinde yer alıyordılar, yani birçok gelişmeyi yakinen etki- ileyebilecek durumdaydılar. Kendi- ileden de önemli oranda kendili- ğinden yayılan özerle etkiledi- yor. Hiçbir buntlara karşı basını kaldırmadı. Bütün birimlerle bu- ın karşı gereken duyarlık göste- ritse ve taktiğe hükmedisaydı bun- ların zararı çok az indirgenbil- irdi. Ama buyapımadı. "Dep- arıdan adam gelsin, kadro gerek- iyor" denildi. Halbuki dışardan gelecek adam sızden farklı değildi. Belki sızden de geridir. Ama yıllarca bu tarzda beklenildi. Hep kurtarıcı beklendi. Toplumda yukarıdan kur- ıtıcı bekleme anlayışı güdüldü. Yaşanan, bu anlayışın bir kalıtın- ından başka bir şey değildi. Halbuki kişisnin kendii yetenekleri var, bir yiğün olanadı var. Özgüçlüğü gel- isme de budur. Zaten halk acısın- ında da böyle bir durum vardır. Bu özgüç ayaklandırmadıkça dışarı- ından gelecek hiçbir güç bizi ku- ırtamaz.

Biz tüm durumları yaygınca yapıdadı ve çeşitli değerlendirmelerle genişçe köydük. Başlangıçta birçokları bunu derinden larkede- mişti. Fakat şimdiki çok daha açık- ı. Ki, gelişmenin öndekide en temel engellerdi bunlar ve halen de aslıdık konusunda emni değildi. A- ıaba geriliyale dayatılan tasfiye- ılı tasfiye edileme anlayış ve tutumları geliştirilebilmiş midir? Halk içinde ve çevrenide ola- ıblecek bu konudaki ola etkilemler kadeşinde ne yapacakmış? Veya bu tehlikeleri yüzüde gelme du- ırundunda da güçlü bir müca- ıde ile bunları aşma kabiliyetini, yeteneğini ve duyarlılığını geli- miş midir? İşte tüm bu nedenlerle soruna önemle yaklaşıyoruz.

Gerekli Altınlıkın Gösterilebilir

Arkadaların gelişim seviye- ıne baktığımızda ciddi yetersiz- ıkler görüyoruz. Çoğu kişi sıradan bir yaşama bu işlerin kurtarılabile- ığini sanıyor. "Eğitimsizlik, fazla ızine girmek gerekir" diyoruz. Geçmişte de böyle yapılaşık, ama daha sonra baktık ki, yıllarca Parti ortamında yaşayabilecek bile gel- ıme yerine, şık bir duyarsızlık oluşuyor. Yoksa hızla kabanar kitle desteline ya da gerilla savaşının gelişimine bakıp durumumuz ha- ında yanılmamalıyız. Örneğin, bir kontrolör çok az kitle destekleri olduğı halde güçlenebilir. Af- ғанistan kontroları, Nikaragua kontrolarının durumları böyledir. Ki, bunlar devletlere, devrimci hükümetlere karşı ortaya çı- ık gücüdür. Yine Tamliler denilen hareket, hiç de öyle güçlü sınıf- ılaşma temeline, örgüt gücüne de sahip değildi, ama altınlar ve hakim olabiliyorlar. Çok sıradan basit bir eğitimle kitleleş gücüne ve sayılarına çoğaltılabiliyorlar. Şi- ılerin durumu da böyledir. Dağlara da yok, hep şehirlere, çok azar- ıle dayanarak bir sürü gelişme sağlayabiliyorlar. Hindistan içinde nüfusu 10-15 milyona kadar az bir sayı ve çok az bir destehle sahip olmalarına rağmen bunu başarabiliyorlar. Yine Peru'nun durumu da böyle, çok küçük bir ülkedir (bizden bile sonra) ve burada çok acemice kurulum Ay- ındık Yıl hareketi bile kısa bir sürede gerillayı binlerce kişiye çıkarabilmiştir. Daha önceki ö- ınekler de böyledir. Vietnam'da, Kuba'da, Cezayir'de de, birçok ık- ıde durum böyledir; dağdan da yok, dağ azaride ve güçlü bir destekten yoksun oldukları halde çı- ık gibi bir gelişme sağlayabilişlerdir.

Bizim durumumuz ise bütün bunlarla geliyor. Bunun nedeni de açıktır. Tahliyi yaptığımızda görüyoruz ki, Partide durumun- ıde orta ve küçük-burjuva anlayış- ıdır. Ki bu da önemli oranda tasfiye-sektör anlayışdır. Bu an- ılayışlar damgalanarı açar biçimde vermek istemişler ve yıllarca tüm gücünü bunun için harcırmış. Proletarya çekirdeğinin, sorum- ılı anlayışında, yetenekleri ko- ınuşturmada ve dönemim gövve- ıne hakim olmada gösterilen za- ıyftından ötürü, ortayolculuk önemli oranda gelişimleri engelleyebil- irdi. Fazla katılının önemli bir kesimi faaliyetleri geliştirmeye, ona güç getirme tarzında değildi, öze- ılıkle trafik arılamasını yapar gib- ı kime neç, kime neçeme de- ıine kendini arılamaya tutmuş- ıde de gözükmiştir. "Ne zaman adım atayım, ne zaman dururayım?" Bizdeki önemli bir yükün bu tutum- ılırın şahıbları ve tasfiyeciler bunu çok daha açık yapıyorlardı. Gövve- ılelerini bile uzatmamışlardı. Bu- ın bazı gruplar var, bunlar savaşın içine bir adam bile atamamış.

Türkiye'de de durum böyledir. Hemen belirtelim ki, Türkiye'de proletarya sorunuğumuz esas- ıtan bir devrimci kök azdır. Ta- ımam küçük-burjuva kökene da- ıyalı ve sınıf hareketleriyle sürekli oynayan, ılırı açılmaları kendiliğ- ından hapseden, faşizm bastır- ıdğı her teslim olan bir karakteri vardır. Ortaya çıka budur. Şimdi daha ılı anlıyoruz ki, bizde de aslında bu tarz bir durum vardır. Hangi kökenli ve hangi özellikleri olursa olsun, ister Türk soluna be- ızen, isterse ilk milliyetçi tarzda olsun, çekirdeğ duyarsızlık, sorumuluğuna bir türlü şık çık- ımayışı ve bunların birleşik etkisi ge- ıillayla böyle oynamaya götürmüş- ıtür.

Bahsettiğimiz dünyanın diğer alanlarında gelişen ve konuları- ızden çok daha geri olan, koşu- ıları daha elverişsiz olanların savaş- ıçılığıla bizkimlerim durumları karşılaştırdığımız bu rahatsızlık- ı görülebilir. Zaten orta kesim her zaman işleri ağızına gözüne bul- ıtır; birçok işi bırakır ve kendi bencil çıkarlarına, tutkularına ku- ıbanır. Bu pratikte de gerçekleş- ıir. Hiçbir ulusla kurtuluş ha- ırekti. Partimiz gibi bini aşkın kadro ve savaşçıyı yurtdışında eğitim silah ve diğer şeylerle donat- ımamıştır. Bunun bir başka örneğı yoktur. Cezayir'in pratiki bilinir. Çok sayıda Arap devletleri vardır, ama dışarda öğitilenlerin sayısı yüzü geçmemiştir. Yine Angolar- ında sayıları 50 civarındadır. Viet- ınam'da bile ilki silahı propaganda grubu 20-30 kişi civarındadır. Bö- ıyle dıştan hazırlanp gönderilir. Çin'de de böyledir. Komünist par- ıilerin ilk savaş çekirdekleri bö- ıyledir. Doğı Avrupa ülkelerinde partizan savaşlarında da durum aynıdır. Az sayıda insan Mosko- ı'da, şurada burada eğitim gö- ıderilmiştir. Latin Amerika'da bu daha da düşük düzeydedir. Ö. halde her şeyin hakkını vermek gerekicior. Kendiliğindenlik varsa, dürtüst oldu da sonuna kadar savaş geliştirmek için kendini sınıkmay, yoğunlaştırmayan, bu işi kural ve kaidelerine etle-tirnak yapıp yapmıyşanlar varsa, bu tu- ıumlarını terkmetmelidir. Madem- ıki hayatlarını ortaya koymuşlar, o zaman buna yüksek değer biçerek görev adamı olduklarını, gerilla çalışma tarzının amansız uygulay- ıcıları olduklarını bir an bile un- ıtmayacaklar, öyle çalışmasını bileceklerdir. Bu şart yerine getiril- ınde, dayatılan anlayışlara, ister üst düzeyde ister alt düzeyde olsun, kararlı bir mücadele için girilebilmektedir. Uygulanacak ö- ığ- ıru çalışma tarzı bunu açığı çık- ırtacaktır ve bunlar her an tasfiye edilebilmektedir. Burada da görü- ıldüğü gibi, bu anlayış dayatılmış. Olumlu çalışmalar ilerletilebilir, bu platformu sabote etmek isteyenler her zaman etkisiz durma- ıgımlıdır. Bunun anlamı ise, baş- ıtan da belirttiğimiz gibi bir gerilla ve eğitim birliğinin oluşumudur. Buna da bir yiğün devrimci anlayışsımla çelisen tutumlarla dayatılmıştır. Bu- ıradaydırsızlık vardır, fakat bizde de buna karşı ısrarlı bir şekilde eğitimle, mücadeleyle cevap verme ve önleneyle çalışma çabası vardır. Bu örnekten bile yola çık- ıldığına gelişmeler anlatabiliriz.

Ülkede daha az imkan yoktur. Böyle bir toparlamayı birçok alan- ıda gerçekleştirmek için sıradan bir faaliyetlilik bile bugün yola açmış- ıtır. Bu 1983 sonrasında bu sapt- ımayı yapamadık, gönderirken "gi- ıdin gerilla okulları kurun, orada hızlı bir gerillalaşmaya yapın" de- ıedik. Böyle bir saptama yoktur, ilki saptamamız ölkeye sızma, bazı ız noktalara tutma tarzındadır. Ama şimdiki bununla yetinmek demek felaketin kapısını sonuna kadar aralamak demektir. Ö bir dönem için geçerlidir. Biz ö dememi de bir eksiklikten telafisi olarak değerin- ıdirdik. Siverek silahı mücadele- ı sonrasında gerilla ö- ığ- ıru sağ- ılamalıydı. Bunun Politik Rapor'da açıktağık. Siverek'te yaşananlara savcılığın yazdırtılması, köylü anlayışlarına terk edilmesi dedi- ı. Silahı savaşının çok tehlikeli bir yeniliğe karşı karşıya gelmesi durumu yaşıadı. Eğer çıkış başarı- ılamasaydı bundan böyle olacak- ıtı. Tamam çıkardığımız derslerle bu serf silahı savaşının gelişimini garantilemek için tedbirleri elden bırakmadan gerekli hazırlıkları yap- ıktı. Sımrı alanları başasına bir-

ileri bir adımdır dedik. Bunu bu sefer yeni gelişmelerin başlangıcı yapacağız. Ama bunu derken, bu tehlikeleri görmek, bu savasla oynamaları affetmek anlamına ge- ılmior. Böylesi durumlar ortaya çıktığında herkesin kendi ça- ılarına sevdamaları şurda kalsın, şıkça yüzünü kızsınlar, bikkilni getirmesi gerekicior; savaşın geliştilmemesine neden olan bu konudaki tutum ve davranışların- ıdan nefret etmesi gerekicior. Bazı- ıları bu konuda, aslında kendilerini biraz gizlemek için delilik almet- ılerini göstermek tutumun, kendi ni abalidliğinde çoklaştırmaya nasıl kocaman çocuklar olduklarını, kantiılamaya kadar ılı vardırdılar. Son derece tipik kişilikler bu temelde ortaya çıktı. Silahı savaş- ıımıza karşı görevlerini yerine ge- ıtirmeyenlerin görülmüşü bir tep- ı kiciliğı ortaya çıktı. Bazıları ile mas ettimizide suratından düş- ıeri bir parça olduğunu gördük. Buse- ı da bile görevler her gün dürtüs- ı özerliyle yerine getirmeyeze mu- ıakla yapıyla kendini karşı karşıya bulursunuz. Yoğün bir biçimde adım adım ilerlemeyi sağlaya- ımazsınız kendinizi oı veya bu noktada yapıyla karşı karşıya bu- ıursunuz. Çünkü görevler affet- ımez. Yerine getirilmeyi gereken sorumlulukları yerine getirilme- ıdi mi, buna mukabil tepki gelir ve bu da kişiyi olumsuz konumlara su- ırükler. Partimiz canlı ve diri bir biçimde yaşıyor. İşte burada ki- ıilerin neden tepkiye yöneldikleri ve neden tutuculuğı gördüklerini bu- ıyutarda gerçeklikler açıktır. Adam kendini kurtarmak için bunu gös- ıtermek zorundadır. Yani görevler yerine getirmeyenler, gelişen ça- ıışmalarla karşı kendini savunmak için tepki harekete- ıir- ıgeceklerdir, demagolji bu temelde gerçekleşicior. Neden demagolji ge- ılecekicior? Çünkü olmayan bir şeyin örtbas edilmesi için dilin örne- ıine ihtiyaç vardır, dilin boş dü- ıme- ıile ihtiyacı vardır. Heye bir de ortam bu laflarla ılı kanaleblecek ve bu lafların anlamını çözemeyecek durumdaysa, bunlar demagoljeye sa- ıınlıkça sanılır. Tarichte demago- ılin adının bu kadar kıması bu- ıedenlerdir. Bu kimin öslubu ol- ımuştur? Ciddi bir pratiğin sahibi olmayan; devrimci eylem şurda kalsın, boş işlerle uğraşanlar bir sanat olmuştur. Ve toplumumuz- ıda demagolji, eski çağ Yunan- ıtan'ın fersah fersah deride bira- ıan sayıda ve niteliktedir. Öyle ki herkeste belli bir demagolji üstaidi vardır. Çevir dilini öyle. Aslında hedefi nısanılıyor mu bu fazla bel- ıir. Hayal ve yalan mı üretilsin, rüyadan mı bahsedersen, düğman- ı ki mi yaparsın, gerçekle yüzleş- ıme derece zıtlık arzeden sapır- ımay mı yapmak istersin; dil- ıdi dönuysa yap. Bunun temelleri tarihtedir, toplumsal koşullarımadır. Ama devrimin bir görevi vardır ki, bu da sözkonusu tehli- ıleli yöntemle mücadele etmekti.

Demagoljalar mücadele etmek çok önemlidir. Eğer ortam de- ıagoljalar bırıktırılara sonra sayı ve değeri adında çok az şey kalır. İşte faaliyetlerimizde silahı direnis, silahı devrimci gelişimin öfkesi- ıde yerde ılı lafa buluyoruz. İli birbir- ıine karamalama götürülüyor. Bu- ıların hepsi perillanın demagolji örnekleri oldu. Savcılığı gelişt- ımekte kararlı olan öğeler, yalı- ı gerilla için değil, bütün Parti ça- ıış- ımalarının yerine getirilmesi için buna olarak ağırlığıyla yüklenmel- ıir. Bu yılların ihmalkarlığı ciddidir. Eğer gerillanın elemanları olmak istiyorsak, içinde bulunduğumuz koşullar ne olursa olsun yapması- ı gerekenler ortadadır. Aksi halde ızrtam demagoljalar terk edilir, or-

tayolcular birçok şeyin canına okuyabilirler.

Görevlere ve Sorumluluğa Tam Sahip Çıkılmıyorsa

Tahliir...de görevlere sahip çı- ıkma, sorumluluk düymama had- ı safhadır. Bunun anlamı, etki- ıli az değildir. Herkes sorumsuz- ıık dünyasında kulac atmayı kuru- ıluğun yolu olarak biliyor. Köşeli dönmeyi, kendisini kurtarmayı bir- ıno faaliyet biçimi olarak almış- ıtır. Elbette bu devrimci faaliyetler dū- ıyasına da yansısacak ve orada kişisel endişelerle kendini biraz kurtarıp kişii gerisini de demago- ıjile tamamladı mı, bu onun için doyurucu gelmekteydi. Onun için eskilerin hortlatılması, salıfara her türlü kölelik ve yeniliğı yaşamın etkilerinin yansıtılması normaldir. Belki biraz gözyaşı, biraz özele- ıirliyi bunu diie getirerek mahku- ımiyetini gösterir. Ama bu hiçbir şeyi değitirmez. Çünkü o demiri bir şeyin canına okumuştur aslında. Bunun silinilmesi gerekicior. Çok çeşitli biçimlerde kendisini gıf- ılamı- ı bu tip etkilerin bertaraf edil- ımesi gerekicior. Kürdistan'da niye doğru tutumlarda çok az sayıda insan ısrar ediyor? Yine kalıplık çok güçlü? İnat geliştirmeye tu- ıumlar çok az. Hep kusur dikmek, hep gelişmelerin önüne engel dik- ımekten başka neler sorgulandı? Haydi birisi hatalı, hatta iki- ık- ı hatalı ama hiç mi bir akıllı ortaya çı- ıkmadı. Toparlayıcılık, yürü- ıt- ıcılık nerede, hiç mi objektif koşu- ılar yok? Gelişmeler çok olgun; hazırlıklar öyle ilerlemiş diyor- ısunuz. O halde sonuc neeredir? İşte bu peşisidir. Bu peşisliği ise, esas gelişliği dayandırmak mümkün- ıdür. Yani ösmürgeçikle, onun gelişimiye ve ona karşı geliştirilen ulusal kurtuluş savaşımıyla yakı- ından bağlantılıdır. Ulusal kurtuluşun derinden kavranılması, inanılması, yine bu temelde halk önderliğinin- ıerinden kavranılması, azimle, ce- ıaretle savunulması, bunun yine her türlü yanlışlıardan kurtulark- ı benimsenmesi, karar verilmesi bu kararın en az olanaklara hayata geçirilmesi için pratiğın yine ad- ımi gelitirilmesi ve bu konuda tavizsiz davranılması gerekemekte- ıir. Bir sonuç olarak karşıma çı- ık- ı, hepimiz ürkten, özellikle de sahipleri ürüten bu pratik veya pratikizmi çeşitli böyle giderilir. Bu sadece gerilla için değil, bütün örgüt faaliyetlerinde böyledir. Yine de ille biz eski stilde yürüyeceğ- ı denirise bu ösmürgeçikle karşı teslimiye; ezik, yenilgi, kale- ı kışılğın devamına evet; kararlı, devrimci tutuma dönüşe hayır; ortayolculukta ısrara ve bunun yine çeşitli biçimlerini Parti saflarında savun- ımayla evet; özlü açkı davranıp ger- ıkeci tutuma girmeye hayır, anla- ıma gel. Halk savası lehinde dir- ı bir savaşçılık, onu bir insanlığın öteye ele alan, onun pratikizmi devrimcilerin bir eylemi biçiminde benimseneyen kavrayan; bu temelde görevleri üstlenilen böyle savas- ımayı bilirler; bütün bu engelleri görüp yine bunlarla mücadeleyi yerine getirmesini bilirler; sonu- ıe alabilirler. İşte birçoklarımızın faaliyetinde gözükmeş şey budur. Halen de önemli oranda gözük- ımeyen tavır budur.

Bu Dönemi Az Bir Kayıpla Karşılayacağız

Dikkat edilirse, bizim bu uzun süre içinde bütün açıklamaları- ımla, tartışmalarımız —ki mücadele- ıi- ıiminde geçtikleri bunlar— bu ge- ıreği açığı vermekle kalmıyor.

gereklerini Parti ortamına tam hakim kılmak, Parti çekirdeğine ve onun temel taktik hattına yaklaşımları tam gerçekleştirmek, bu konuda tam kanaat getirmek, örgüt üyeliğinin savasçılık sanatını bu biçimde sağlatmak, birliğin kesinleşmesini bu biçimde gerçekleştirmeye hizmet ediyor. Yapılan çalışmalar adim adım buna ulaşmayı mümkün kılıyor. Bu, dikkat edilirse diğer faaliyetlerden farklı; sizin gerçekleştirmek istediğiniz birliği anlayıştan, birçok tutumdan farklı ve önemlidir. Bu kadar zor koşullarda bir araya gelmişse, bu kadar faaliyetlerin tutulmasını yapamıyorsa rağmen, halen en sağ, en bayat, en yüzeysel tutumlarda ısrar etmek olmaz. Bunu aşmak gerekir. Bizim buradaki işleri idare etmemiz kesinlikle bir rahatlama nedendir... "İlamlaz, "Ne de olsa işleri sağlar... "tedir. Hicbir zaman buna fazla güvenilmez. Çünkü yarın neler getireceği belli değildir. Örgüt çekirdeği sağlamlaştırdı ve savasçılar her düzeyde görevlerini yerine getirdiklerinde herkes iş yapıyorlar diyebilir, işleri sağlam geliyorlar diyebilir. Fakat böyle olmakla birlikte görülmüyor ki, halen çalışma tarzımızdan çok engelleriye doludur. Fakat arkadaşlarımız birçok alanlarda kendiliğinden işleri yapmaktadırlar. Bu işleri teslim oluyorum. Bu böyle bir dönemdir. Bu dönem de yine böyle kayıplarla yürümüş münkindir. Ama öyle inanıyoruz ki, biz bu dönemi geçmişte olduğundan çok daha az bir kayıpla karşılayabileceğiz. Çalışmalarımızda bu kadar hassasiyetle idare etmemiz etkisini mutlaka gösterecektir. Burada, ülkede, her tarafa etkisini gösterecektir. Bize anlayışların kesin sonucunu, iflası getirir; ancak tutuma da başarı yolunu açacaktır. Bu konuda harcadığımız büyük cabalar bunu tam bir yürüme aşamasına getirecektir. Buna karşı kimlerin direndiği de açığa çıkacaktır. Hayat bu konuda kimin ne olduğunu gösterebilecektir. Gösteriyor da.

Halkımızın Başından Yeni Ye Atak Genç Üyeler Çıkacaktır

Taktikler konusunda üzerinde duruldu. Çalışma tarzı konusunda üzerinde duruluyor. Geçmişte bize temel gerilla taktiklerinin başına neler getirildiğini koyduk. Bu kadar kitap okuyanlar, işlenmiş ve yürüyüşü ne hale getirdiklerini biliyorlar. "Gerilla için halk, halk için su" deyimini çok iyi biliyoruzsun. Halkla ilişkilerimiz ne hale getirdi? Devrimci birlik, birlikte sadelik ve yoldaşlığın ne biçimde gelişmesi gerektiği çok okundu. Bizim birliklerimizde gerçekleştirilen tutum nedir? Kendini o kadar beğeniyor, kendilerini böyle kara şaşı gibi Partinin midanesi orturtup böylece kaimak isteyenler az çıkmadı. Pekli bunlar, sindi diyeceği değil de nedir? Bunlar ergeç yerle bir olmayı bekleyen mahkûmlar değil de nedir? Halkın savasçı geleneğini, Partiyi kara sağı diye durulur mu, Parti içinde böyle yaşanır mı? Halkın sağdan soldan epey raparı oluyoruz. Bunlara karşı biz de kendilerini öğrenimci güvenceli gelişimi için tedbir alacağız. Tedbirler diye lafta tedbirler değildir. Bu ne onları tedbir anlamında söylenen şeylerdir, ne de işte "bak sizin yardımınıza olmazsa geril zayıflar" türünden... Bu, doğru-devrimci görüşümüzde sahip çıkmaktır. Geçmişte bunu her birlikte yürütelim dedik. Ama bunca yıllara rağmen,

halen adam öyle duyuruyor, halkın yeni çizilmesine ebette ki yol göstermek, onları eğitmek çok önemli yöntemler ve bu yalnız bizde ortaya çıkan bir durum değildir. Böylesi Partisi'de bile her böyle önemli aşamalarda eskimis; eskimisten de öteye, oportünizme yatkın öğelerinin tasfiyesi süreci yaşamıştır. Güçlü-yeni, atak, genç üyeler ve savasçılar geliştirilirler, sorunlar öyle halledilir. Bu taktiğin de bizde de katkabet uygulanması mümkündür. Bu yalnız bir taktik değil, uygulanması gereken bir yöntemdir de. Bizde halk bugün uyanıyor. Birçok taze gücü ortaya çıkarabilecek durumdadır. Bazi öğelerimiz, ısrarla kendini Partiyeye dayatıyorlar, partiye galsınlar veremeyenler bunu gömlerlerdir. Yaşamdan umut kesimleniyor. Devrimci yaşam, çokça benimsenmiş en yavaş yaşamdır. İşte buna ilerde hale getirmemekte açısından bunlar hepsatı tutulmalı, iyi ayarlanmalı, her şeyin dökümü yapılmalıdır. Ve kişiyar halen huzurunda, Parti huzurunda hesap vermeye çağrıldığında bunu net, açık ve kendini hiç duygusalığa kaptırmadan verebilmelidir. Parti bu doğrultuda ilerliyor. Bütün yaşamlar bu temelde etkiliyor. Buna katılmaktan insan gurur duyur. Biz her zaman da bunu söyledik. Lakin bunlar esas önkü gücümüz için geçerlidir. Bu noktada yine diğer sınıfların durumuna değinmek ihtiyacı ortaya çıkarıyor. Ne de olsa kendi örgütlerini yaratmamışlar, kendi önderliklerini de yaratmamışlar, işin kolayını bulmuşlar, PKK'nın sırtına dayanmışlar. Onların durumunu böyle tarif edebiliriz. Önderlik meselesine yaklaşımları çok garptır. Bu işi serkeş-sarhoş durumlarıyla çokça yapıyorlar. Biliyoruzsun yıllardan beri ciddi devrimci görevleri ortaya çıkarma durumları olmamıştır. Bu işlerle hiç uğraşmazlar bile. Fazl onları hesabını gördük aslında. Fakat yenileri veya bizim ortamımızda ortaya çıka emareleri görevlerini var. Bunlar, Parti ortamına girip, diğer sınıfların eğilim ve tutuklarını PKK'lı maskesi altında yaşamak istiyorlar. O halde işi ağırlaştırmanın önemli bir kısmını ve nedeni bunlardır. Partimiz içinde sınıf etkilerinin bu kadar süreci ağırlaştırması bu izahatardır. Dışımızda dayanma güçleri yok, varlıklarını sürdürmeleri son derece zor. Geriye nerde kalıyor? Parti ortamı. Burada her türlü bayaslı, liberalizmi, adilliyi yaşamakta ve yaşamaktadırlar. Böylesi tutumlar çoktur. Bunlar sunu çok iş görüyorlar; son derece can sipençerli bir gelişme sözkonusudur. Bunları buno karşısında tüm hüneri, kendilerini koruyup kollamaları. Grupçuluktan böyle, sözlümde getirilili böyle, her adim atışlar böyledir. Ağırılık noktaları bunlardır.

Cephe Silahını Daha Fazla Kullanacağız

Sımdı bizden Cephe silahını buno biraz dayatıp kullanmak istediğimizi biliyoruzsun. Öncüyle böyle bulunduran, öncüyle böyle ağırlaştırarak öğeler Cephe koşullarında a-baca çalıştırılabilirler mi diyoruz. Sıradan savasçılık diyoruz, sıradan savasçılığın başına nelerin getirileceği de belli değildir. Bu bir problemdir. Çünkü bizde mevcut sınıfsal zemin işleri ağırlaştırmağa uğraşılıyor. Zaten umudun, inancın yok. Zemin böyle, Parti bir kişi yapıyor, biraz yine imkan sağlandığında gördüğünü işi Partiyeye yayıyor aslında. Partiyeye güç vermek,

kan vermek, can vermek için değil. Partinin bazi kazanımlarına ortak olmak için yapıyor buno. Sınıf eğiliminin özü budur. Devrimci faaliyetin olumlu yönüne karşı duyarsız, ağıdır, edildir, pasitir, olumlu kazanımlarına ortak olmak işi ise son derece haseslik, son derece kemirici, özelleşik kariyerristtir. Kariyerizm niye bu kadar geliyor, çok salıyor? Adımın duyurması yaygınlığına atından. Bazıları göründü, çıgında ka-adamı, adam kendi sınıfsal eğilimini önderlik maskesi altında ve biçimde uyum sağlayarak sürdürüyor. Taktik yeteneğinin aslında bizi uğraştırıyor. Herhalde bu konuda pek bilinci de değildir. Bu sınıf etkilerinin yeteneşiz ögesi, durumu böyle kurtaracakları sanıyor ve bu ona yetiyor. Biz ne yapıyoruzsa da bu öyle yapmaya çalışıyor. Demagöğ burada da imdatlarına geliyor. Sadece taktik ediyor ve bazi insanları aldatıyorlar. Nasıl bizi temsil ettiklerini, çalışmalarında nasıl pay sahibi olduklarını söyleyip bazi ası, ravallı, bilincsiz kesimleri bu konuda kullanabiliyorlar. Halbuki öyle değildir. Karşımda ki söz edemeycek, dilini bile kıpırtırmayacak kadar zayıf kiplerdir bunlar. Ama başka zemirlerde kast kesiliyorlar. Mevcut toplumsal gerçekliğimiz karşısında bu sürecin böyle acılı, ağır geçeceğine düşünüyör. Ama buna rağmen yine duyuyor ki, biz de öcünün nelmesini için, öcünün kendisini bu tip ayak bağılarından kurtarması hususunda kararlıyız. Buno unu kurtuluş sürecine bir katkı olacaksa, ona orada yer verilebilir. Bu anlamda da bu aşamada biz çekirdek üyeliğiyte Cephe üyeliğini; hatta gerilla, sıradan savasçılığı üyeliğiyte Parti üyeliğini sıyırtmıyoruz. Bunlara gereken yer, rol verilmiş, açıklağı kavuşturulmalıdır, işler karışmasın. Partinin öcünü çekirdeği, hatta öcünü çekirdeğinin merkezine biz en sağ ve kendini sürekli aldattım olan öğeleri, bu konuda ısrarla kendilerini düzeltmeyeileri oturtursak, —ki çoğunlukla gerçekleştiren şeyler oldu— Parti baştan itibaren hehmetmiş olacağız. Çekirdeğin içerisinde, tüm tutum ve davranışlarıyla bu işin erbabı olmak şurda kalsın, sadece onu ifsaat etmekle, onu bozmakla, parçalamakla uğraşmamız gerekirdurursak, yine epey şey yitirilmiş olur. Öyleyse bu sefer bu hataları yapmamak gerek. Uzun süreden beri Parti çekirdeğinin neçe ele alınması hususunu biz konuşa işliyoruzsun. Fakattek işler biraz da bu yüzden ağırlaşıyor.

Cephe silahını yetkinice kullanılmıy diyoruz. Ve bu dönemde bu, çok önem arz etmektedir. Cephe silahını iyi çalıştırmakla. Bunu buno edemiyoruz. Bu silah işi kullanıldığında işler biraz daha gelişecektir. Yine gerilla devreye girilmeli diyoruz. Ortaya çıkan çok sayıda savasçılık ögeyi Partilileştirebilir, sıradan tekli faaliyetleri içinde de tutamıyoruzun. Bunlar atışlar, savasçılar duyularıyla geliyor —ki bu çalışmaların doğal bir sonucu dur— işte bunların eğitim ve Ordu yaşamı işine alınmaları gerekir.

Bu araçlara, yerine ve zeminine göre gereken rol vermemek, işleri karmakarsık hale getirmek, savasçılığı getirmeyiş. Gerilla çalışması tarzı tutulamaz. Bu konuda ciddi zayıflıkların üzerinde de epey duruldu. Nasıl aşılması gerektiği bilince epey çıkarıldı, tedbirler

alındı. Artık bunun da uygulanması aşamasına gelinmiştir. Bu sefer daha yerli yerinde gerçekleştirileceği, yapacağı.

En Fazla Ağırık Varmemiz Gereken Görev Gerillanın Geliştirilmesidir

Söphüz işi tüm görevler içinde bizi en çok ilgilendiren veya birincil derece ağırık varmemiz gerekenin bu faaliyetlerimiz; yani gerillanın geliştirilmesi kavuşturulması, gerillanın hayata geçirilmesidir. Bu, Parti çalışmalarını ve Cephenin gelişimini çok etkiler. Gerillayı geliştirmedi, mevcut tüm ilişkilere fazla önem vermesi, uzun ömürlü gelişmeyeceğinin, içiçeri kavuşamayacağı belirtilmek gerekiyor. Dolayısıyla bizim bu aracı yetkinleştirmemiz, doğru çalışma tarzına ve doğru savasç taktikleriyle işleri geliştirip kavuşturamamız hayati öneme sahiptir. Taktikler üzerinde çokça durulabilir. Özellikle bu, pratik görev içindeki militanların vazgeçilmez göreviydi. Şiz hiçbir yerde bir Parti Önderliğinin, Parti taktikleriyle işliğin bu kadar caba sarfetilmesini gösteremeyiz. Dünyanın her alanında sıradan savasçılar bile, okul düzenini kurma, birçok gerillayı eğitme, onlara tabii düzeyinde komutanlık etmeyi önderliklerinden habersiz gerçekleştirebilirler. Ve diğer örgüt faaliyetlerinde de bu böyledir. Niye bizde bu böyle olmuştur? Koşullarımız böyle, ülkemizin durumu bellidir. Yine uyanan bir halk gerçekliği var ve biz de bu halkın çocuklarını, mazdu görmeyle üyeliğimize, fakat bu ne zamana kadar, nereye kadar böyle olacak?

Dünya halklarından bazi farklarımız var, ama de o olsa biz de insanız. Hem de dayanıklı, cesaretliler insanlarız. Kendimize çokluğu uzun süre yakıştırmamız ne anlamı var? Bunda ısrar etmenin sonucu ne getirir? Bu durum bizi son tahlilde eskinin meşrulasmasına, kabulene götürür. Bu yanlışlığı da ölümdür diyoruz. Bu nedenle savasç öünü açma, savasçılığı gerçekleştirmek konusuna, hepimizin güdümünün en önemli konusudur. Çocukların çocukları olmaya hiç niyetimiz olmamalı, çünkü büyüdük. Partimiz, çocukluk aşamasını geride bıraktı. İnanıyoruz ki halkımız da çocukluk aşamasını geride bırakıyor, gerilla da. O zaman çocukluk aşamasını geride bırakmak gerek. Gerilla ve silahlı mücadelede de son derece çokluca yaklaşımlar oldu, kendiliğinden oldu. Bol sayıda amatörlik yapıldı, o dediginiz duygusalı, yanlışlı yaklaşım, kuralıya oynaıa vb. yaygın amatörlik belirtileriydi. Bunlar bir dönemin çocukluk hastalıklarıydı. O halde bunlara da nihai olarak son vermek gerekir. Düşman eskiden çocuklara "teslim olun, pısman olun" derdi. Sımdı ise kanun çıkardı. Yani artık suyu uygulaması var. Kesinlikle sonuna kadar imha ediyor. Yani hiçbir şekilde sağ ele geçirmeyi bile kabul etmiyor. TC'nin yürürlükteki savasç anlayışı budur. Düşman, eskiden "bunlar çoktur, hatta bazıları da onuna getirebilirler, biraz müsamaha edelim, belki de teslimiye zorlayın, onlara getirtilmişlerdir, belki onları asarlar" diyor. Ama sımdı o da biliyor ki, savasç pek de çocukları oynuna benzemedi. Gelişme istediği gösterdi. O da bunun için sert, acımasız özel savasç dayattı. O halde bütün bunları gözönüne getirmeye bizim savasç gereken hakkı vermemiz, bu sanatı en yetkinice idare etmemiz, sorumluluk alanında eskisiyle kıyaslanamaz tarzda yenilikçi tutum

ve davranışları göstermemiz yaygın bir kuraldır. Bunlara niye bu kadar ağırık verdik? Çünkü işin esası çözülmemiz, halledilemezse diğer hiçbir sorun da halledilemez. Bu sağlanmazsa hangi sabotaj taktiklerinden bahsedebiliriz? Hangi pusudan bahsedebiliriz? Örneğin, sunu taktiğini kendine temel almayanlar, düşmana azami zarar vermeyi kendisine gerek almayabilir, ebette sabotajlar üzerinde fazla durmayacaklardır. Savasçı doğru-dürüst halk-kadaiyle uygulamayanlar hangi halkı savasçının temel özelliklerini kendilerine problem yapılabiliyor? Zaten bizde çok bilimesinden rağmen, gereklerinin yerine getirilmemesinin nedeni bu anlayışların etkin olmalarından ileri geliyor. Yoksa savasç konusunda anlayış, bilimsel ıktıgından, halk savasçının teorilerinin bilimesinden değildir. Bu, bize hakim olan anlayışların, tutumların, teorik konuda bilimsel bastırması, bunun yerine kendili tutucu, dar, tasfiyecili eğilimimiz hakim kılmamızdan kaynaklandı. Yani burada zayıf kiplik; oportünist tutum, savasç teorilerinin bilimsel galebe çaldı, onu unuttu. Bu da unutulunca tabii ki temel taktiklere yönelme, onları uygulamaya, koşullarımıza uyarlanması düşünülmüştü. Zaten düşünülmemesinin ve hepimizin hayretle buno karşılamamızın izahı da burada yatmaktadır. Oportünizm bir yere, bir kışkırtmaşın bu yere mu elbette ki, temel doğru mücadeleye yanasmaz bile. Bilmesinden ötürü dediği, kıldığını ona elverdiyi, öyle gerekli kıldığını buno yapıp. Gerçekleşen de budur. Eşer bunları aşmış ve doğru tutumda karar kılmışsa ve bizi özellikle duyarlılık değildir; Partinin ezi çoğunluğunda bulunmasını gereken yüksek sorumluluk, duyarlılık noktasına gelişmek o zaman bu işlerin planlamasına geçebilir. Bu işleri planlayabiliriz. Neden? Çünkü üstün sorumluluk, duyarlılık, bilimselili işleri yanasaçığı. Mevcut gücümüz bu biçimde değeriendiriyoruz. Bu, planın üzerinde durulmasını gerektirir. Bu temel taktiklerimizi sık sık gözden geçirmemiz, bunları nasıl kullanmamız gerektiğini dar bizi bir sonuca götürür ve sanıyoruz simdi işler bizde bu noktaya getirilmiştir.

Ortayaçıkarsa Ve Tasfiyeciliğe Karşı Sağlam Militaner Halkine Gelinmelidir

Bu arada gerilla yaşamında da değinmek gerekir. Gerilla yaşamında da öteye, devrimci militan yaşamında değinmek gerekiyor. Daha önceden de militanların özelliklerini değeriendirmişin yapıpştı, 1983'un sonlarında veya içinde ve yaygın olarak da o tarihten sonraki faaliyetlerimizde hep dile getirdiğimiz, basıyordukmuş bir çalışmamız olmuştur. Biz devrimci militan tanımına neden yoneldik? Neden daha önce değildi de, bu tarihten itibaren bu konudaki duyarlılığımız arttı? Sundan: Devrimci yasarlara önemli oranda onayınmaya başlandığı ortaya çıktı. Devrimciyle yerine bambaka asfartlara yaşanılmaya, temel ölçülerle onayınmaya, çok çeşitli sınıfların eğilimleri, tutukları, proletaryaya devrimcilik diye yutturulmaya çalışılıyor. Türkiye ortamında da zaten çok yaygınca gerçekleştirmek, yüzdüye burjuva kökenli karlımlaride oluşumlar, şa proleter yaklaşımla diye yutturulmuş ve kabul de görmüştü. Bu tehlike bizi de son derece ilgilendiriyordu. Yine sıradan

Devamı 22. sayfa

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Halk tarihimizin özgün gerçekliğini, 15 yıllık pratik mücadele geçmişinde bütün yönleriyle tanıdığımız ve dile getiren amansız olumsuz ortamın her türden engelinin ağırlığıyla çaba ve büyük fedakarlıklarla asıp günümüzde kadar gelen Parti hareketimiz, tarihsel geçmişin zirvesi olan III. Kongresi'ni gerçekleştirmekle halk tarihimizde yeni ve anlamlı bir süreç açmış oluyordu. Direniş tarihimizin saygılarına son özgürlük yürüyüşü olarak geçecek olan bu süreç, tarihsel öneminden ileri gelen büyük fevhliler, üstün dirençleri; azim, fedakarlık ve tüm bunların yaratıcılığı olan soylu halk kahramanlarının kişilikleriyle öne fırlayacakları ve tarih kenderinden beklediği rolü oynayacakları bir süreç olacaktır. Parti yapımızda büyük bir aydınlanma yaratan ve Partimizi hiçbir dönemde olmadıkları kadar güçlü kılan böyle bir aşama, kendi içerisinde taşıdığı bu özgün gerçeklikle dolayla da mücadelemizin her alanında belli bir hazırlık sürecini gerektiriyordu. Yaptığımız zor ama soylu görevlere hazır hale getirmiş tarihsel dedemizin zorunlu hale getirdiği bir durum oluyordu. Ve zaten bu hazırlıklar, Partisel varlığımızın sözcükünü olduğu her alanda yürütülen faaliyetlerinin merkezine oluşturmaktaydı.

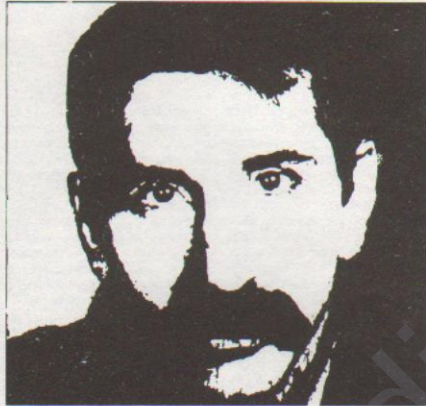
Parti yapımızın önemli bir kesimini bulundugunu ilgilili alanda, kalabalık bir militan topluluğu ile sürdürülen bu yönlü çalışmalar ki ayları boyunca devam etmiş, yeni dönem pratiğinde büyük bir özveri ve engellemelerine rağmen, mücadelemizin bütün sorunlarını açığa çıkararak, Partinin kapsamlı talimat ve dokümanların özümseyip bilince çıkarmak için yoğun bir çaba sarfetmişti. Faaliyetlerimizin sonucunda ideolojik-politik ve örgütsel alanda dönme özgü tüm sorunlar tartışılmış ve bütün bu konularla ilişkin detaylı planlarla pratik gerçekleştirmeye gereken görevler belirlenmişti. Alanda yürütülen çalışmalar Nisan ayının sonlarına doğru önemli oranda tamamlanmış, tüm sorunları köşye boyup hazırlık çalışmalarının uygulama sahaları ile pratiğine aktarılmıştı. Müdahaleyi bir an önce gerçekleştirmeye ve zamanı daha fazla uzatmamak önemiyleydi. Bu, düşmanın, kitlelerin ve gücümüzün durumu açısından da gerekli olan bir durumdur. Çünkü bizim açımızdan meydana gelebilecek en ufak bir zaman kaybı, düşman açısından bir avantaj sağlayacak ve kitleler üzerinde olumsuz bir etki yaratacaktır. En önemlisi de mevcut birikimle bir an önce pratiğe taşımak isteyen arkadaş yapımızda belli bir durgunluk yaratabilecekti. Ve zaten baharın ikinci ayının sonlarına doğru, yazıya beliren hoşnutsuzluk yavaş yavaş hissedilmeye başlanıyordu. Bir an önce görev sahalarına ulaşarak isteyen arkadaşların gidip talepleri yükselmeye başla-

ması, kampa hüküm süren coşku ve sabırsızlığı adeta kamçılacak, bu istem ve taleplerin daha da yoğunlaşmasına yol açacıydı. Ve gerçekten de her şeyiyle isyan koku ve canlı ve hareketli bahar günlerinde arkadaş yapımızı kamlarda daha fazla tutmanın olanağı kalmamış gibiydi. Fakat tüm bu yaşananlara rağmen I. alanından gelecek olan grubu beklemek zorundaydık. Bu bekleysiz uzun sürdüğünden hiç de küçümsemeylecek bir zaman kesitini alıp götürmüş ve Nisan ayının son günleri de takt tak olmaya başlamıştı. Nihayet 23 Nisan 1987 günü kampa ana patika yolunda beliren grup, kampa bir zafer coşkusunu yaşamasını da beraberinde getirmişti. Çünkü grubun gelmesiyle, yazda gidecek olan büyük ve soylu görevlere yükümlü bir sürecin ilk pratik adımı atılmış olacak ve her arkadaş sorumluluğunu yerine getireceği görev alanına doğru yola çıkacaktır. Arkadaş grubunun kampa ulaşması, kamp yaşamını hemen hareketlendirmiş, sessizlikte içiçe geçen duraganlık yerini anında büyük bir hareketlilik ve canlanmaya bırakmış. Sıkıntılı ruh halleri aşılmış, sevinç simalarla kendisini konuşturmaya başlamıştı. Yeni gelenler tabiatıyla ilkeye giden habercileri olduklarından, hemen hemen herkes gidip gitmeyeceğini dahi öğrenmeye gerek duymadan o gündün itibaren gidip işin gerekli olan hazırlıkları başlatmış. Silahları çantaya, elbiseleri de çantaya koyarak, her şeyi gözenen ayaklarıyla, onarılması gereken onarılar ek-sikliklerini giderilmesi yönünde yoğun bir hazırlık sürdürolüyordu.

Ertesi gün yapılan kısa bir toplantıyla durumlar değerlendirildi. Ve bu doğrultuda yürütülecek faaliyetler planlandı. Bunun görüşleri değerlendirildi. Ortaya çıkan bazı durumlardan dolayı mevcut hazırlıklar belli bir süre daha ıvırtillecek ve yine bu alandaki çalışmalar diğer alanlara taşıracaktı. Bu amaç doğrultusunda görevlendirilen arkadaşlardan bir birlik oluşturuldu. Birliğin beşim alanı güçlü oluşu tüm arkadaşlarla var olan güven, azim ve cesareti daha da güçlü kılacaktı. Birlikteki güven ve cesaret unsuru da, üstün komuta yeteneği, savas tecrübesi ve bütün bu güçlüye yazıda belli bir süğünlik yaratmış olma ARGK'nın değerli komutanlarından Mehmet SEVGAT (Bedran) yoldaşın da birlikte yer almasıydı. Bedran yoldaş en zor koşullarda bile koruduğu şen ve canlı kişiliği ile birliğin güç kaynağı olacak, bunu son görevini layıkıyla yerine getirinceye kadar da devam ettirecekti. Özne olağanüstü cesareti, özveri ve metanetle bu kişiliği ile arkadaş yapımız içerisinde olduğu kadar, halk arasında da sevilen, sayılan ve anılan, Kürt yığitine has bütün özelliklerini bileşkil olarak tanımlayabileceğimiz Recep TEKİN (Kahraman) yoldaş da bu birliğin içinde yer almaktaydı. Böyle üstün meyzetlere sahip yoldaşların bulunluğu, diğer birlik üyelerinin de cesaret ve kararlılık olu-yaklaşmalarıyla bütünleşince "hiç bir engel bizi görevlerimizi yerine

BOTAN'I ZAPTEDERKEN GÖĞÜS GÖĞÜSE 48 SAAT

(Komutan BEDRAN'ın Direniş Türküsü)

getirmekten alıkoymaz" düşüncesi ortak bir düşünce oluyordu. Bunu hemen hemen tüm arkadaşların yüz ifadelerinden okumak mümkündü dediler. Parti ve halk tarihimizin coşkun bir irmak gibi akması gereken bu süreç, emek katkılarıyla hızlıklar kazandırmak isteyen her arkadaş, öncelikle kendi tanımını olmasını büyük bir sans sayıyor ve birliğin içerisinde yer almakta haklı olarak bir gurur payesi çıkarıyordu. Ve gerçekten de bu, sans sayıldı. Çünkü ruh hallerinden anlaşılıyor ki pratik mücadele ortamından bir gün daha uzak yaşamak keçimez gücümüzü insana. Kamp yaşamında duraganlığın denizle karşılaşma ve özgürlüğün bir giz gibi saklandığı ya da diğer deyişle, ülkemizin derinlikleri ile doğanın derinlikleri birleşip erimez insanın anlamımsı mün-kün olmayan duygular yaratıyordu. Artık bir saat dahi durmaya-çakmıştı, anlamıştı. Ve zaten beklememiz için de hiçbir neden kalmamıştı. 11 kişilik birliğimize pil pil bir Nisan sabahı tüm arkadaşlarla vedalaşarak kampa ayrıldık. Veda ettiğimiz arkadaşların başını dikele ve esprilerle dolu güc veren konuşmaları arasında yavaş yavaş kampın karşısındaki yamacı aşarak yol almaya başladık.

Birlikte yer alan tüm arkadaşlarımızı tanıdıkları eski yol güzergahı bazı aksiliklere yol açsa da kullanımlarımızda zorundaydık. Çünkü birleşimiz Kongre sonuçlarının diğer alanlara taşınmasında değişik düzeylerde sorumluluk üstlenmiş ve ağırlıklı bölümünü iç alanlara gidecek arkadaşlardan oluşan geçici bir yol birliği. Bunun için her arkadaşın güvenlik içerisinde kendi alanına ulaşması büyük önem arz ediyordu. Bu durumda da gözönünde bulundurarak her zaman kullandığımız yol hattını değiştirmek zorunda kalmıştık. Çünkü Güneyde süren savaş bu yol hattına da sırımsı, dolayısıyla TC dahil tüm güçler tarafından kullanılmıyordu. Tüm bu durumların gözönünde bulundurarak yeni bir güzergah belirlendi. Fakat yeni güzergahımızın da sorun teşkil eden yanları vardı. Her şeyden önce yeni tespit ettiğimiz hattı, birlikte sadece iki arkadaş bilirdi. Geriye kalan arkadaşlar güzergahı bilmek bir yana, alanın durumunu da bilmiyorlardı. Bu bir durum ve kıy boyu alandan uzak kalmıştık dolay gelişmelerden habersiz oluyumuz, önemli iki sorun olarak çıkıyordu kargımız.

Alan hakkındaki bilgileri, varacağımız ilk köye uğrayarak elde etme gibi bir şansımız vardı. Fakat, coğrafyaya yabancılarla ilgili önemli oranda bir zaaf sayıldı. Düşmanla ani bir karşılaşma durumunda meydana gelebilecek herhangi bir aksilik, alana yabancı olan arkadaşları önemli oranda zorlayabilecekti. Tüm bunların hesabına yaparak çeşitli tedbirler geliştiriyor ve basırcacımız yöntemleri üzerine konuşarak yolumuza devam ediyorduk.

İlk günkü yolculuğumuz oldukça kısa sürmüştü. Henüz karlarla kaplı olan dik yokuşu zirvelere vurma, geçeye kalacağımızdan dolayı uygun bulmamız ve o geçeyi sık ağaçlarla kaplı dar bir vadide konuşlayarak geçirmeyi kararlaştırmıştık. Sirt çantalarımızı indirir indiriz her ağaç dalların gölgesinde ormanın sirliliğini hissederek ateş yakmaya koyulduk. Öğlen saatlerinde Nisan güneşinin diğışları altında yol aldığımızdan, terden sırtımızla olmuştu. Terimiz soğudukça ateşin isisi daha bir çekici geliyor ve ateşimizi habire gürlüştürmeme neden oluyordu. Kamptan ayrılışımız da ıvı-ıvı-ıvı-ıvı saatli bile bulmamıştı. Bundan dolayı ayrılışın havasını henüz tüm canliliğiyle yaşıyorduk. Arkadaşların yaptıkları esprilerin yanı sıra, içten içe yaşıydıkları, fakat büyük bir gayretle dışa yansıtmamaya çalıştıkları üzüntü ve hüznün dolu bakışları tüm tazeliliği ile gözlerimizin önünde bir bir canlanıyor gibiydi. Geçerken de, uzun bir bekleysiz sonra yazıya ilişkin bütün umutların canlandığı bahar aylarında, gerillay, her şeyden önce de, bir ARGK savasçısı değil aylarca, birkaç günlüğünde de olsa mücadelemizin sıcak ortamından alıkoymak atlanlarını yaşamına terklemek onu, katlanılması oldukça güç bir yaşamla karşı karşıya bırakmak demektir. Gerçi her arkadaş hangi koşul ve mekanda olursa olsun mücadeleye güç katmak ve pratiği ilerletmek gerektiririnin bilincindeydi, ama isyan, direniş, kin ve öfkeden dilediği konuşur bahar ayından, büyük bir intikam ruhuyla düşmanın üstüne yürümek, doğayla beraber yaşamak istemiyordu. Ve bu açıdan hiçbir zaman yadırganmayacak soylu bir istemdi. Biz bunun bilincindeydik ve bu açıdan da kendimizi oldukça şanslı sayıyorduk. Yaktığımız her ateşin çevresinde bağdaş kurarak sürdürdüğümüz canlı espriler ile sohbetimizi bu noktalar üzerinde derinleştirmiş ve

ancak geç vakitlerde uyumaya çekilmişti. Fakat o denli canlı sohbet konularından sonra kim derin bir uyukuya dalabilirdi ki. Belli bir zaman kesiti geçmesine rağmen, arkadaşların çeşitli araklıkları sağa sola dönmelerinden uyanık olduklarını anlaşıyordu. Dalanın derin düşünceleri içerisinde geçmiş, belleklerde yeniden yaşanıyor gibiydi. Acı, tatlı tüm yönleri ile gözler önünde canlanan, kısa da olsa bir tarih. Böylece anlamı bir günün geçmesi geçmişin derin muhtesabıyla yaşamak, olumlu ve olumsuz yönleriyle geçmişten dersler çıkarmak geleceğe doğru girmek açısından çok zaman ihtiyacı duyulan düşünceler ve tasarılar oluyordu. Mücadelemizin kesin başarıyı zorunlu kıldığı böyle bir aşamada devrimci faaliyetlerde önemli sorumluluklar üstlenmiş olan tüm arkadaşlarda yaşanan ortak duygu, düşünce ve tasarıları bunlar. Bizlerden kaynaklanan ve mücadeleye zarar veren yetersizlikleri artık ne Parti, ne halk ve ne de düşman kabul ediyordu. Bunun için pratiğe doğru yol alırken, amacımız, zaferi yakınlaştıran başarılarla dolu bir mücadelede sergilemek olmalıydı. Daldığımız bu derin düşünceler içerisinde nasıl uyu-yuğumuzun farkına bile varmamıştık.

Sabah nöbetçimizi uyandırmayaşayla gözümüzü serin bir bahar sabahına daha açmış oluyorduk. Orman yeni yeni canlanmaya başlıyordu. Sabah güneşinin cızış ışınları ağaç dallarının arasından ormanın içine doğru sürülürdü bizdeki hareketlilikle hızlanmış ve kahvaltılık erikenden yaprak yolculuğu için son hazırlıklarımıza başlamıştık.

O günkü yolculuğumuz oldukça uzun, yüklerimizi ise epey ağırdı. En önemlisi de uzun süren bir kamp yaşamadığımız geliyordu. Birliğin erikenden yorgun düşmesini engellemek amacıyla yürüyüş temposunu ayarladık ve kendimizi fazla zorlamamaya rağmen, akşama doğru alının en yüksek dağlarından Göst'ün sirtlarını aştık. Zaman henüz erken olduğundan, rugan her kardan temizleyerek açığa çıkardığı küçük bir kara parçasına oturma alanı izlemeye başladık. Semdini tüm güzelliği ile karşımıza taşıdı. Doğanın yemyeşil örtüsü içinde kendine uzanan ırıl ufaklı vadileri ile alanı ağ gibi saran bahçesi, yüksek ve gırtlı zirveleri ile Çarçel, düşmanın korkulu rüyası Goven'de ve yüksek yaylaları Cilo tüm muhtesabıyla kargımızda duruyordu. Yüksek bir noktadan bu güzel coğrafyayı sayrıyete gerçekten de insana anlatılması zor duygular yaratıyor ve bir yığın gerçekliği çağırış yapıyordu. Nitekim o ana kadar sessizce alanda gözen geçen Bedran arkadaş tüm arkadaşların içinden geçen bu yönlü düşünceleri onaylıracaktı.

"Alan savunması için mümkün olan her coğrafya, tam bir gerilla aza-zisidir" dedi.

Bedran arkadaşın bu düşüncesinde hemfikir olmamak elde değildi. Anlamın aksi coğrafyası oldukça yurtseven olan alan halkının direnişini edilmeliyle birleşince, gerilla için bulunmaz bir nimet olarak çıkıyordu ortaya. Ve zaten düşmanın bütün teknik donanımına ve üstün gücüne rağmen bu dağlara yanasamıza, alının bir bütün olarak zaptederken bir kale olmasından kaynaklanıyordu. Düşman da alının bu önemi biliyor ve gerillanın tutunamaması için yöre hal-

ki üzerinde baskı ve sindirme politikası habire hızlandırıyor. Gerillaya karşı savaşında elde etmediği sonucu, kitlelere karşı sürdürerek elde etmeye çalışmasa, düşmanın önemi belki zaafiyet elbette.

Bedran arkadaşlarındaki dürbünü sık sık gözlerine güldürerek alay izlemeye devam ediyorlar. Bir yandan alay izlemeye, diğer yandan da böylece bir coğrafyada garillanın gelgitlerebilecek mücadeleye taktiklerini üzerine kesik kesik belirlenmelerde bulunmasa, derin tasarılarla dağıldığını gösteriyor. Fazla zaman kaybetmeden yola çıkamazsın gerektiğini hatırlatınca, Bedran arkadaşları:

"Bilgi almak için uğradığımız köyde son derece dikkatli olmamız gerekir. Uzun bir süre alanda bulunamayız düşman açısından bir avantaj sayılır. Kitleleri her türlü şeyi zorlayacak çok açık dedi.

Veböylece K... köyüne gitmeyi kararlaştırıldı. Gideceğimiz köy Gösteden Şemdinli deresine doğru uzanan derin ve sarp bir vadinin içlerine yerleşmiş birkaç hanedanın oluğu köyü bir köy. Bu köy eskiden belli ilişkilerimiz olduğu yoksul ve yurtsaver insanlardan oluşuyordu. Bu durumdan dolayı alan hakkındaki bilgileri almak için bilinci olarak bu köyü seçmiştik. Uzak bir noktadan belli bir süre köyü izledik ve karandığını kömeyle birlikte köye giric. İçice geçmiş dört-beş hanelik köyün tüm evlerine uğramamız fazla zamanımızı almamıştı. Fakat istediğimiz sonuca da ulaşamamıştık. Çünkü esas görüşmek istediğimiz insanları köyde bulamamıştık. Kadın ve çocukların dışında kısmen bilgilenmişimiz bir tek erkek kalmamıştı köyde. Geriye kalan tüm köy erkekleri, bahar sularından dolayı yıkılan köprü inşaatında çalmak için en az iki saat uzaklıktaki bir başka köyü gitmişlerdi. Bunun için köyün erkekli tek evinde oturmak zorunda kaldık. Ev sahibi eskiden bir illikde olduğumuz biriydi. Bizleri tanıyan olmasa rağmen, beklenmedik bir anda karşımıza çıkışımız olamamış belli bir şaşkınlıkla geçirmiş ve heyecanlanmıştı. Her zamanki sessizliğinin yanısıra burundüğü ürkek ve üzgün ruh halini dikkatimizden kaçmamıştı. Ancak bunu, bizeri uzun bir ayrılıktan sonra beklenmedik bir anda görmüş olmasına bağlayarak kendiyse sohbet etmeye çalıştık. Köyü bir yandan yeni gördüğü arkadaşları tek tek süzerken, bir yandan da aynı heyecan içerisinde olduğumuz sorularla cevap vermeye çalışıyorduk. Adamın giderek artan heyecanı ve ürkek hali bir dahatsiz emaye başlamıştı. Nitekim Bedran arkadaşlar gülen dols ses tonuyla:

"Korkmazına gerek yok, size zarar geleceğini bilsek bile de uğramayız. Bize düşman hakkında biraz bilgi vermeniz gerekiyorsa, hepsiz bu kadar dedi.

Bunun karşısında ev sahibi biraz mahcup, biraz da üzgün bir edayla derin bir iç çekti:

"Size hizmet etmek her zaman için bir görev bildik, siz hizmete değer insanlarsınız. Ancak size şu söyleyeyim: Siz çalıştığınız kadar düşünün da çalışıyor. Çok erken geldiniz, çok... Daha karlar bile erimedi. Kefke biraz daha bekleyesiniz."

Köylünün üstü kapalı konuşması ve temkinliliği hiçbir arkadaşın dikkatinden kaçmamıştı. Bedran arkadaşın da dikkatinden kaçmamıştı. Köylünün ağzından bir kaç kelime alalım:

"Tamam işte biz de bunun öğrenmek istiyoruz. Düşman nasıl çalışıyor, ne yapıyor? Köylünüze hiç uğradı mı? Bize bunları anlatmanız

gerek" dedi.

Ancak, ev sahibi Bedran arkadaşın bu sorularına cevap veremeden ziyade, erken geldiğimiz için telarlamakla yetinmişti. Köylünün bizerden bir şeyler saklamaya çalıştığı kesin. Ancak ne yapıp edip gerekirse bilgileri elde etmemiz zorunluydu. Kukuşuz ki, hareket tarzımız sadece köylüden alacağımız bilgilerle dayandırılmayacak. Fakat adaman verəcəği sırları bir bilgi bile düşmanın muhtemel hazırlıkları hakkında bize içürları elde etmemizi sağlayabilirdi. Ancak ev sahibinin söyleyeceği her şeyi inanam da doğru olmayacaktı. Çünkü her ne kadar yurtsaver ve dost olarak bilinseler de bir kısım boyu düşmanla baş başa kalmışlardı. Düşman sadece bir alanda değil, bir bütün olarak Kürdistan genelinde kitleleri zorlamış ve çok yurtsaver aileler hiç de düşmanın yana olmadıkları halde, o zaman çeşitli düzeylerdeki politikasınan alet olmaları kurtulmamışlardı. Bu elbette ki insanlarımız kendi öz evlatlarına karşı gönüllü savışıyor olmaları alanına gelmiyordu. Ama bizim kitleleri örgütlemekte yeterince kaldığımızı düşünüyorduk. Ancak onlara el atacak ve kendi davalara karşı onları kullanmaya çalışacaktı. İnsana acı veren nokta da bu gerçeğin içindeydi. Tüm bu ihtimalleri gözönünde bulundurarak gerektiğini düşündükçe, içgüç emelleri peşinde olan düşmana karşı daha bir kin ve öfkeyle olduysa ve insanlarımız bu cendereden kurtarmamız gerektiğine bir kez daha inanç peşinliyorduk.

Ev sahibi yemek getirmek amacıyla odadan ayrıldığında hemen sağ tarafında oturan Bedran arkadaşları:

"Adamları yalnız görüşsen daha iyi olur. Seni tanıyorsun. Belki bir şeyler söyleyebilir. Yalnız adaman ruh halini dikkatli olarak gözlemleriz."

En doğrusu da bu olacaktı. Yemeğimizi yedikten sonra, ev sahibini çağırarak bize gerekli olan kısmi bilgileri almaya çalıştım. Yöntemimiz tutmuştu. Kendisine yapmış olduğumuz arkadaşların yanında söylemeye çekindiği birçok konu hakkında bilgilenmeyi başarmıştık. Ancak tümüyle değil. Köylünün verdiği bilgilerden düşmanın alan genelinde neyi tedbir aldığı belli değildi. Düşmanın alanın muhtemel stratejik noktalarına, küçümsenmeyecek bir güç konuşlandırıldığı, özellikle pusulaları başlı önemli geçitleri tutmuştu. Kibarın bahar sularından dolayı, zaten sayca alan geçit noktalarını düşmanın tarafından tutulmuş olmasa, bizim açımızdan büyük bir dezavantaj sayılırdı. Köylünün belirlenmeye göre, düşmanın sık sık köylere düzenlediği küçük çaplı operasyon ve keşif faaliyetlerine de he kazandırmış bulunmaktaydı. Devamlı kitlelerin durumu, mücadeleye ilişkin umutları ve düşmanın psikolojik savaşında ne denli etkilendikleri yönünde sorular yöneltilerek köylünün habire konuşmasını sağlıyor ve kendimizi açısından gerekli olan sonuçları çıkarıyarak bilgileri vermemek için pıncırmaya çalışıyorduk. Köylü bu yönü genel bilgileri vermemek içinimiydi, fakat eski ürk ve tedbir halinde halen muhafaza ediyordu. Ve "erken geldiniz, keşke şimdi gelmeseydiniz" sözleri konuşmalar arasında yine sık sık tekrarlardığı beyitler oluyordu. Köylünün adeta bittik gibi tekrarlardığı aynı sözler bende öfke ve merak uyandırmasa rağmen, düşmanın alana yaptığı yıkımlardan korkuyor olmasına bağlayarak, üzerine gitmemeyi daha uygun buldum. Yaklaşık iki saat sonra görüşme ayrıldığımızda son bir tedbir olarak düş-

mana herhangi bir bilgizin sızması konusunda ev sahibini uyardık.

Köyden epey uzaklaştıktan sonra uygun bir noktada mola vererek, alan hakkındaki edindiğimiz tüm bilgileri arkadaşlar aktardık. Aldığımız bilgiler temelinde kısa bir durum değerlendirmesi yaparak yeniden yola koyulduk. Fakat güzergah değiştirmek zorunda kalmıştık. Çünkü hemen altımızdaki köyde karakol kurmuştu. Bu açıdan da köylünün içinde geçen yolumuzu değiştirmek zorunluydu. Yapılacak tek şey tüm zorluklarına rağmen daha yoluna varmaktır. Tespit ettiklerimiz hat boyu ilerledikçe zorluğumuzun sanıldandan da yorucu olduğunu anladık. Her yığınlanışta incedi ve sık açıldık, buzlanmış kaygan zemin ve arazinin sarplığı gecenin karandığı ile birleşmiş, bu durum tempomuzu oldukça düşürerek onbeş dakikalık yolu bir iki saatte almamıza neden oluyordu. Özellikle ayaklarımız altından dala dala bir hareket ederek, ayaklarımızın yerli tutmasını engelleyen taşlar, sanki dışı olarak yola diziymişlerdi. Bundan dolayı düşüştükçe umudumuzdan da uzun çeken bu yolculuk sonrası aslı yolumuza varılabildik. Fakat zaman da epey ilerlemişti. Henüz katmetmemiz gereken uzun bir yol vardı önümüzde. Sabaha kalmamak için, tempomuzu hızlandırdık kendimizi biraz zorlamamız gerekecekti. Nitekim yorucu bir gecenin bitiminde, şafakla beraber konaklayacağımız vadiye ulaştık. Sıddette kendisini hissettiren yokuş ve yorgunluğa rağmen, vadinin hemen ağzında konuşlanmamız doğru olmayacağından, çimen arazıları ile kaplı vadinin kuyruk kısmında bir gata yakın süren tarlaların sonrasına, sık ağaçlarla kaplı köyü bir düzlükte konakladık. Konaklama noktamız oldukça elverişli, vadiyi boydan boya denetleyebileceklerdik. Ayrıca Şemdinli merkezden gelecek, Girdi ve Hekli alanına açılan baraj yolunu görülebilmemiz büyük bir avantajdı. Bu açıdan geniş bir alanı denetim altına alması sayılırdı. Bu hat boyunca yokuş alacağımızdan, oldukça dikkatli ve duyarlı olmamız gerektiğinin bilincindedeydik. Vadide hüküm süren derin sessizliğe rağmen kısa bir keşif çevreyi kontrol ettik ve ancak herhangi bir tehlikenin olmadığını kesin kanaat getirdikten sonra, nöbet noktamızı tespit ederek dinlenmeye çekildik. Gece boyu yokuş almış olmanın verdiği yorgunluğa, vadinin derin süzünü de eklenince, üç-dört saatı bulan bir uykuya daldık.

Saat 13.00 civarında kendisini hissettirmeye başlayan sıcaklıkla birlikte yavaş yavaş hareketlenmeye başladık. Bu arada nöbetçimizin erkenden uyardığıdır: F... ve M... arkadaşlar, koca bir çar ağacının gölgesine tezgah açmış yemek yapmaya uğraşılıyorlar. Kekik ve reyan gibi kokulu bahar otları da katarak pıncırmekte oldukları mantar yemeğinin kokusu istahsızlık açmış, birer kişisöforanın başına dolmuşuza başlamışlardı. Yemek konusunda bilgimizin açısı sayılan M... arkadaş, yemeği çiğ çiğ indirerek istemiyor olacağı ki, biraz daha zaman kazanmak istiyorduk.

"Halkımız geleneklerine göre bu yemek yenilmeden önce el ve yüz yıkamış, yoksul böceklerle bulur ve tadına varılmazmış diye herkeste önce derine zahmetine katlanmamak için bu sakay duymazaktıydı. Fakat Bedran arkadaşın uyuşuk birbirmizle baktığımızda M... arkadaşın biraz da haki olduğunu anladık. Çünkü yorgunluğumuz etkisiyle şiş şiş olan gözlerimizin üzerinde karmakarışık duran saç-

lar, insana hiç de hoş olmayan bir görünüm kazandırıyor. Arkadaşların kimini derine, kimisi de eriyen kar sularının doluştuğu küçük gölcüklerde doğru dağıldıklarını, Bedran arkadaşın yokuşlu dikkatini çeken bir durum oldu. Mekrakı çevremize baktığımızı farkeden F... arkadaş:

"Bedran arkadaşın mı? Uyanalı epey oluyor, keşif için çevreyi dolaşacağı söyledi. En son nöbetçinin bulunduğu kayışla tırmancığın gördüm" dedi.

Tam o esnada Bedran arkadaşın da her zamanki yönümüzle çeyresinin bir ucunu boynuna dolmuş, omuzuyla bütünleşmiş portatif keşif ve sağ elinde dürbünü tutmuş bir vaziyette ağaçların arasında belirlere yanmıza vardı. Öğün aşığı etkisiyle alanında buncuk buncuk terler birikmiş, her zaman itenlikle parlayan simsiyah gözlerinde savınc, merak ve tasarı dolu bir ifade okunuyordu. Pürdükündi kendisine bakmamak rağmen hiçbir şey söylemeden çantasını karıştırmaya başlamasına bir meraklandırmıştı:

"Mutlaka ilginç bir şey gördün, gündünlüğü de etmediksin. Söylememekte kararsızsan ikinci keşif de ben başlatayım, ona göre."

"Yanılıyorsun, bir şey keşfetmişim yok. Yalnız bu yakınlarda bir karakol var mı, yok mu, onu öğrenmek istiyorum."

Bedran arkadaşın ciddi bir ses tonuyla soruduğu bu soru karşısında şaşırış, biraz da ne yapacak istediğini alamı verememiştik.

"Karakol mu dedin? Karakol yok, ama eyleme karar verdiğiniz devriye kollarına readyalabiliriz."

Bunun üzerine Bedran arkadaşın çantasındaki değişik G3 mermiileri göstererek:

"Bunları ne zamana kadar taşıyacağınız arkadaş, belimiz kırıldı" dedi.

Merakımı gidermişim ama, bu sefer de, Bedran arkadaşın içten gülmüşeyerek elinde tuttuğu mermi torbasını terazide tartar gibi salımlamasına katla katla gülmeye başlamıştım.

Bahar nimetleriyle donatılmış yemek sofrasına oturduğumuzda diğer tüm arkadaşlar da gelmiş ve istahsız yemeğimizi yemeye başlamıştı. Bu arada sürdürülen çan ve eşpriele dolu sohbetimiz, nöbetçi arkadaşın noktasını terkederken bize doğru yemeye başlamasıyla yarıda kesildi. Nöbetçi arkadaşın gelisinden bir haber getirdiği belli oluyordu. Nitekim arkadaşın hepimizin meraklı bakışları arasında:

"Şemdinli merkezden gelen üç askeri ceme bulduğumuz vadinin yamacındadır B... köprüsünde durdu" dedi. "Hepsi bu kadar değil. Askarlar cemeşlerden inerek köprüün sağına soluna dağıldı. Belli ki koku almışlar, pusuya yatıkları kesindir."

Belirlen B... köprüsü ile bulunduğumuz nokta arasında yaklaşık 1,5-2 saatlık mesafe ya da var ya yoktu. Düşmanın bu zamansız gelişini denedimiz değildi elbette. Üstelik sadece iki cemeşlik bir güçle gün ortasında böyle bir arazide beklemeleri dikkat çekiyordu. Bedran arkadaş:

"Muhtemelen alanda bulunduğumuzı farketteler. Fakat düşmanın bu kadarlık bir güçle beklemesi düşüncemize çok açık. Belli bir süre daha izleyip sonucu öğrenmemiz daha iyi olacaktır" dedi.

Ben ve Kahraman arkadaşın nöbet noktasına giderek düşmanı izlemeye başladık. Bu arada arkadaşlar da eşyalı toplama, son kamuffajı da tamamlıyorlar her an harekete geçmeye hazır vaziyette bizerden gidecek işareti bekliyorlardı.

Düşmanla aramızdaki mesafeye epey uzak olmasına rağmen, elimizdeki dürbünle onları çok net izleyebiliyorduk. Askarların oldukça sıkı hareket adigleri dikkatimizi çeken bir durumdur. Bir ara dürbünü elinden alarak uzun bir müddet düşmanı izleyen Kahraman arkadaş, düşmanın gördüğünü da büründüğü ruh hali ve derin sesizliği:

"Güçlü bir operasyon sadece bir kolu. Askarların bu denli sık ve kendilerinin emin bir şekilde hareket etmeleri normal değildi. Bakarsa çok eliyek gıymış gibi köprüün tam ortasında nasıl durmuşlar" dedi.

Gerçekten de köprüünün hemen kenarında mevzilenmiş birkaç asker dışında geriye kalanlar köprüünün üzerinde sariye dizilmiş, tavr ve davranışlarında subay olduğu anlaşılabilir birini dinliyorlardı. Düşman subayı Donkişotçuluğu yaptığı sırtı el-i kol hareketleriyle sağı solu işaret ediyordu. Düşmanın bu pozisyonu en az 10-15 dakika kadar devam etti. Daha sonra dağılan askerler, pusukurmak amacıyla daha önce yapılmış olan mevzilere yerleştiler. Bulduğumuz noktadan köprüyü yarım izlemeyeceğimiz, askerlerde hiçbir hareketlenmeye olmasın, girdikleri mevzilerde tepenmemişlerdi bile. Bu durum karşısında, bizi bekleyen arkadaşları daha fazla merakla birkakmamak için Kahraman yoldaşı nöbetçinin yanına birkarak arkadaşlarının yanına döndüm. Düşman tam da yol güzergahımıza pusula atmış varlığınıza kesin haberdar olduğunu bir kanıydu. Kahraman arkadaşın belirttiği gibi genel bir operasyon da olabirdi. Fakat durduk yerde düşmanın alanda geniş bir operasyona başvurması onun bir ihtimaldi. Kafamda kesinleşen tek sonuç, bir ihbarın yapılmadığı. Ama kim tarafından? Arkadaşların sabırsızlıkla bekleyişleri içerisinde olduklarını farkettiğimizde, adamlarını hızlandıran yanlarına vardım. Doğal olarak yönelttilen ilk soru, "ne der, ne olabirdi?" olmuştur.

"İhbar karışma, ihbar olabilir, çünkü düşman muhtemel geçit noktalarına pusula atmış. Köprüden geçemezsek işimiz zorlaşacak, düşman da bunu hesaba katarak muhtemel geçit noktalarına attığı pusuya kesin darbe vurmak istiyor" dedim.

Düşmanın gücünü ve daha başka gelip gelineğini soran bir arkadaş:

"Bu bir ihtimal" dedi, "ikinci bir ihtimal de düşmanın geniş çaplı bir operasyona atılacağıdır."

"Böyle bir durum düşmanın alana üstün bir güç yığmasını gerektirir ki bizim doğuracağı hareketliliği farketmemiz imkansız, ayrıca köye uğramamız üzerinden bir gün geçti. Dolayısıyla biz arada epey yoldu aldık. Köyden de çok uzaklaştık. Bu açıdan muhtemel bir ihbarı değerlendirmeden kesin basuracağı en akıllı şey pusula olabilir. Köyden gidebilecek muhtemel bir ihbar... Adeta kendiliğinden ağzından çıkan bu sözler karşısında tüm arkadaşlar anlık da olsa donuklaşmışlardı. Bizleri yaklaşıp bir yillik süre zarfında hiç görmemiş olan yurtsaver Parti taraftarları olarak bildiğimiz köylüler düşman tarafından kandırılmış ve satın alınıyor olamaz mıydı? Kaldı ki, köylünün önce tedirgindi ve ürkekliği de boşuna değildi. Operasyon ihtimaline de hesaba katmamızla birlikte varlığınıza ortak sonuç buydu. Fakat hiç birimizin de hesaba katmadığı bir durum vardı. O da, alanın stratejik noktalarına daha önce konuşlandırılan gücü.

Meydana gelebilecek herhangi

bir aksilik karşısında, alının coğrafyasına yabancı olan arkadaşların epey zorlanacakları açıktı. Çünkü sarı kayalık, ormanlık, derin vadi ve birbirini takip eden geçit vermez dağ sisileleriyle, adeta içine geçiş olan coğrafyada hareket etmek, biraz tecrübe isteyen bir işti. Bu açıdan arazi hakkında arkadaşlara geniş bilgi vererek hangi noktalara aplanmaları gerektiğini hangi ettim. Burada nöbetçilik değiştire düşmanın hareket tarzını bir izleyebilmek için beklemeye koyulduk.

Zaman normal akışına devam ediyor. Çevrede olağanüstü bir değişiklik yok. Doğa tüm süku-netiye bekleyişimize eşlik ediyor. Adeta tüm dikatleri üzerine çekmiş olduğaki tek hareketlilik, karşı yamaçlardan olacaktıkları habersiz, sürülerini otlatmaya devam eden cöbanın durmadan sağa sola koşup durmalarıdır. Nöbetçimizden gelen bir iletile göre, düşman askerleri halen mevzilerinde hareketsiz bekliyorlardı. Helikopter homurtu-larının o esnada duyulmaması il-günç bir durumdur. Bu ve de köp-rünün tutulmuş olmasının tesadüfi olabileceği izlenimini doğurdu. Çünkü ihbar durumlarında helikopterlerin sinek gibi havada eksilmeleri, düşmanın karıklık bekleyişimiz sa-21.30 dolaylarına kadar devam etti.

Saat 16.00. Giderek kızılalan ve dağların zirvelerinde toplanmaya başlayan güneş ışınları, derin vadi ve ormanları gölgelikte bıraktı, hava hissedilir derecede serileşmeye başlamıştı. Ateş yakanın zaman zamanı, fakat buna olağanmış gibi. En iyisi parka ve çeyelere sa-rılmak. Bu ara nöbetçimizden gelen iletile aldık. Karşı yamaçta ot-layan sürülerden biri bulunduğumuz noktaya doğru hareket geçmiş, yavaş yavaş yanımaşa yaklaşıyor. Cöbanlara, görünme-mek için hemen kalkarak bir üstü-müze bulunma küçük tepeye yö-neldik. Yolumuz yaklaşık 15-20 da-kikalık bir yol olduğundan rastgele bir dizilişle hareket geçtik. Zor ve Bedran arkadaşın o anda, geri kalanlarımız ise belli aralıklarla di-zilmiş ilerliyorduk. Bu arada, bir-şeyler söylemek için bizlere dönen Bedran arkadaş, henüz cümlesini bitirmeden sasmuş ve pür dikatini yamaşa bakmaya başlamıştı. Karşı-da hareketli bir şeyler görüldü her halinden belli oluyordu. Niteki-ki "çömelin" diyen bir el işaretinden sonra:

"Karşı yamaçta asker var- dedi. Oturduğumuz yerden Bedran arka-daşın işaret ettiği noktaya bak-tığımızda, gerçekten de avcı ko-lu biçiminde dizilmiş çok sayıda as-kerin, sırta yakın bir hizada vadi boyu yukarıya doğru tranklan-ların gördüğü. Henüz o noktayı iz-liyorduk ki Bedran arkadaşın bu sefer de hafif bir ses tonuyla:

"Önümüzdeki ağaçların arasın-da da belirdiler. Dikkatli olalım-demisi üzerine, sağ tarafa döndük, kafalarımıza baki bereleri, her an bir orman hareketiyle karşıla-şacaklar gibi falatçı açtıkları göz-le-riyle, iki asker Bedran arkadaşın ilerisinde mevzilerini olan Z... arkadaşın 15-20 adım yakınında be-lermişlerdi. Silahları ağız hazır va-ziyette tutan askerler, ormanı kon-trol ederek ilerliyor ve arka-ya ver-tilerini işarette gelen grubun da i-lerlemesini sağlıyorlardı. Bize iler-lerin kaptığı değillerdi.

Geniş çaplı bir operasyona karşı karışaydık. İptisamları fark-et-miyorduk. Ama, artık içi geçenmiş, beklenmedik bir karşılaşma ka-cınamaz olmuştuk. Düşmanın operas-yonunun kesin sonuç almak istediği belliydi. 3000'in üzerinde askerli-güc ve kuşkusundan beklemeyi sayda

"Gelin bir şey yok."

Tepeleri ele geçirmişti.

Bu arada düşman helikopterleri de nefret uyandırarak homurtularıyla tepemizde dolanmaya başlamışlardı. Fakat birlik hedefine ulaşmış, alının önemli bir kesimini denetleyen bu stratejik noktaya yerleşerek mevzilenmişti. Böylece çatışmanın birinci evresi de başarıyla tamamlanmış oluyordu..."

çete hareketi geçirilmişti. Ve bu, dikatimizle çekerek hareketlilikten önceki kapılarak büyük bir sesiz-lik içerisinde geçirecektir. Düşmanın taktikliği belliydi: Alının ö-nemli stratejik noktalarına çok ko-numlandırıyordu, bu güçler arasında sağlığındaki koordinasyonu, herhan-gi bir ihbar durumunda, her güç önceden saptanan hareket planı çerçevesinde hareket geçerek belirlenen noktaları tutuyor, böyle-ce geniş bir cember oluşturu-luyordu. Ardından iz sürme topet-miye birliğin kaldığı alana yon-tu-klarıya, tespit edilen alının tüm ci-kilalarına çok konumlandırılarak pu-sular atıldıkları sonra, özel vurucu timleri aracılığı ile alana girilerek bir-lik hareketi mecbur bırakılıyor ve kendi deyimleriyle "Taşvan aşı" ve-ya "Örs çek" taktikliği sonucu al-maya çalışılıyorlardı. İşte şimdi bize karşı uygulanan buydu. Şimdi otlar bitenleri olduğu bir alınamaya baş-lamıştık. Gelenen tüm bu durumlara, tahmin ettiğimiz gibi yapılan ihbar sonucu gelmişti. Köyde belli almak için uğradığımız gecenin sabahı, er-keninden en yakın karakoldaki düş-man gücü alına girişiminden ha-berdar ediliyor. Düşman köyden çıkan bu ihbar alır almaz, önceden belirlenen hareket planı çerçeve-sinde tüm güçlerini harekete geçir-miş, izlerimizin bulunarak vadide olumsuzluğun anlaşılması üzerine, vadinin iki irtifi da arkadaş hara-kele boydan boya tutarak özel o-pe-rasyonu timini vadiye sokmuştu. Belli bir süre izledikten köprüküde göç ise, vadinin çıkışını tutuyordu. Biz ise ilk etapta buna, pusuya yo-ru-lanmış ve böylece operasyon ih-timalini gözardı etmiştik.

Birliğin üstlenmiş olduğu görevler ve her arkadaşın görev a-lanına bir an önce yetişmesi gerekti-ğini düşündükçe, mümkün oldu-ğuna birliğin operasyon alanının dışına çıkması gerektiği kensindi. Ve artık bekleyecek bir dakikalık za-manımız bile kalmamıştı. İstedimi-ğimize bir anda düşmanın karşı kar-şıya gelmiş ve verezceğimiz kayıplar-pahasına da olsa çatışmamız ka-cınamaz olmuştuk. "Örs çek" tak-tikliği oluşturulan sıkı cembere rak-ten ilk vuruş yapmak ve iletisatı ile geçirmeye hayalî bir sorundu. Çünkü iletisatı düşmanla kaptrık-mak demek, birliği imha tehlike-siyle yüz yüze birkadın anlamına gelecekti. Bu arada, düşmanın biz-le-ri halen farketmemiş olmasından da yararlanarak ilk darbeyi vurabi-le-meydik. Aksi durumda ciddi dar-beler almamız kaçınılmazdı. İlk sal-dırı, cemberin parçalanmasına ve aktif savunmanın örgütlendirile-ceği bir noktayı tutarak aşkama ka-

dar çatışmamıza imkan sağlayaca-ğında, tahlikeyi onemli oranda ertar-etmiş sayılacaktır. Akşamın kararığında yararlanarak a-landan uzaklaşmak ise, hiç de zor olmayacaktır.

Durum ciddiydi. En arkada mev-zilen arkadaşlar, bir başka düş-man birliğin vadi boyu ilerleyerek bulunduğumuz noktaya doğru ha-rekete geçtiklerini bildirirdi. Düş-man ya alana sürdüğü özel operas-yonun timleri veya hareketi geçme-miz halinde tepelere yerleştirildiği pusul timleri aracılığıyla imhama-şaplıyordu. Düşman güçlerinin ke-sin noktamız bekleyişleri bize za-man kazandırın bir durumdur. Bu arada düşman cemberi giderek daraltmaya devam ediyordu. Her an yaydan fırlayacak gerilî bir ok gibi mevzilerinde cömeliş olan arkadaşlar parmakları tetikte; kin, öfke ve intikam ifadelerinin ve ce-saretle karınla yüreklerin bakışla-rı yansıyan ifadesi, ortak bir karar-yenilgilerdi. Direnmek, ölüm pa-hasına da olsa sonuna kadar diren-mek ve Partizim gelenecek diren-gim ruhunu bu mevzilerde de yaşat-mak ve üstün bir güçle içgenc etme-leri peşinde olan düşmanın hesaba katmadığı şey de, böylesi birgünün hiçbir zaman imha edilemeyecek oluyordu.

Harekete geçmenin tam zama-nıydı. Düşuncelerimiz Bedran arka-daşa açıklamak ve onun nasil bir sonuca vardığını öğrenmek için bu-lundugu noktaya iletme yanastım. Zengin bir mücadele deneyimine sahip olan Bedran yoldaş, hareket alının oluşturmaya olacaktı ki, ken-dinden emin bir yüz ifadesiyle ba-na döndü:

"Diğer arkadaşların düşunceler-i alınmak için ne zaman var, ne de ortam müsait. Saldırı için hemen harekete geçmemiz şart. Daha fazla zaman kaybi aleyhimize iş-leyen bir durum. Sen ne düşünü-yorsun" dedi.

"İk saldıryla hemen üstümüze de bulunan stratejik tepeleri tutar-sak, oradan aşkama kadar aktif savunmayı örgütlemek mümkün-decim.

"Yani tepeleri ele geçirerek yerle-şelim mi diyorsun"- diye sordu.

"Baska olamazmış yok. Kayıp vermeden başarısız tehlikeyi at-lamış sayılırız. Bir kaç saniyelik bir-günce bile bizi farketmelerine neden olabilir."

Bedran arkadaşla yaptığımız ku-sa konuşmadan sonra hemen ha-rekete geçtik. Bundan sonrası büyük bir şokunğanklık düşmanın üzerine yürümek olmalıydı. Hede-fimiz belliydi: Belirlenen stratejik te-pe ele geçirilecek.

Bu amaç doğrultusunda ileri fırladık. Bedran arkadaş hareket planımıza uygun görev bölümünü belirleyerek, yanına aldığı manga-güçle küçük bir vadinin içinde ilerlemeye başlamıştı. Ben ise, gruba paralel şekilde biraz daha yüksek bir sırtta ilerlemeye çalış-şıyordum. Belli bir noktaya kadar da en önde Bedran arkadaş ol-mak üzere mangayı oluşturan tüm arka-daşların savunmalı bir şekilde te-peye trannmaya çalıştıklarını iz-leyebiliydim. On hatmızda belli-ren düşman göçü daha fazla ilerle-meden ağaçların arasında sağa sola dağılmaya başlamıştı. Fakat halen bizi farketmemiş olmaları il-günç bir durumdur. Bedran yolda-şın mangası ilerlemeye devam e-di-yordu. Bu arada saniyeler ilerle-dikçe on hatmızda hareket halinde olan düşman birliğıyle adeta içine-geçmiştik. Bulduğumuz nokta ile mavi berelli askerler arasında da-vırları sayılır çok az bir mesafe kalmıştı. Sonunda, mevzilen-di-miz köyü bodur ağaçların ara-sında bir şeyler sezmiş olacaktık ki,

aniden durmuş ve dikatli bir şe-kilde çevrelere bakmaya başla-mışlardı. Bizi gözlemleme fırsat ta-nımadın silahımı Z... arkadaşın he-men ilerisinde duran askeriye doğ-rultarak ateşledim. Davı boyunca çınlayan Arktik'in sesine yere düş-en askerlerin feryatları da kar-nışa, vadiye hüküm süren sesizlik yerini büyük bir gürültüye brak-mıştı. Ve çatışma böylece başlamış oluyordu.

Saldırımız anı ve şiddetli olmuşt-u. Çatışmanın ilk anında neye uğradıkların bile anlamaya fırsat bulamayan askerlerden 5-6 tanesi cansız yere serilmiş, bunu gö-rün diğerleri canhavli ile şingacak delik aramaya başlamışlardı. Yere düşenlerin göğüsünü bir yana, ka-rışınların feryatları başı başına, düş-man mevzilerinde panik yaratma-ya yeten bir durumdur. Gerillanın varlığı bile, yara almada işlemez hale gelmelerine neden olmuş, sağa sola kaçışları bizim de işimize yaramıştı. Kısa bir sürede düşma-nın bir kolunu etkisiz hale getirmiş olmamız, tepeleri erkenden yönle-memiz sağlamıştı. Diğer arka-daşlarla aramızda çok az bir me-safe kalmıştı. Çatışma giderek kü-şüyör ve tüm şiddetliye devam e-di-yordu. Korkuya kapılan asker-lerin mevzilerindeki yerden çevre-lerini rastgele ve aralıksız tarama-ları, vadiyi korkunç bir savaş ala-nına çevirmişti. Alın açıdan strate-jik önemi olan tepeleri ele geçi-rmemiz birliğin güvenliğini için hayati önemde olduğundan, düşmanın kuzın ateş hattını yararak tepeye ulaşmaya çalışıyor ve yur gücümü-ze acele ediyorduk. Düşmanın ö-n-de ve yanlarda tarayan gücülle ve göğüs göğsü bir çatışma ilerle-sinde ilerlemeye devam ediyorduk. Tepeleri ulaşmamıza saniyeler kala korkunç bir darbeye olduğun yer-de seneledim. Damarlarımdaki tüm kan beynime yayılmaya baş-lamıştı. Vücuduma yayılan kanın sı-caklığını hissettikçe başım dönu-yör ve olduğum yerde yığılmamak için kendimi zor tutuyordum. Fakat ne pahasına olursa olsun idmisi aklı-ma ve tepede çatışmakta olan ar-ka-daşlara ulaşabiliyordum. Sila-hımı yar gücümle kavrayarak ilerlemeye çalıştım. Mümkün değil, a-yaklarıma birer değirmen taşı bağ-lanmış sanki. Tam o esnada omu-zumun üzerinden geçen ikinci bir kursorun etkisiyle olduğun yerde cömeldim. Ancak hedefime de tes-pit etmiş sayıldım. Köfü bir tesad-üf olmuştuk. Çatışmamın başlama-sı ile küçük bir ağaç kümesinin içi-nde sığınanlar canını kurtar-mamın iletisatı olan bir askerin ken-disini farketmedikten dolayı üzerine üzerine göldüğü görünce can havli ile silahını ateşletmişti. Çok yakındın, iki-ölü metreden atılan kursorun hedefini bulmuş, boğazımın hemen altında göğüs kafesimde derin bir yara açmıştı. Hemen arkamdan gelen arka-daşların anı noktadan geçecekleri kensindi. Bu mevzinin imha edile-me-mi, diğer arkadaşlar açısından da tehlike teşkil edecekti. Bu kay-gıyla, düşmemeye gayret ederek silahımı ateşledim. Çok yakın me-saleden süren karşılıklı mücadele kardakdı silahın sasmasına kadar devam etti. Silah sasmıştı ama, ciddi bir şekilde yaralanmaya neden olmuyordu. Yapmam gereken tek şey kalmıştı, o da irademli sonuna kadar zorlayıp arka-daşların yanına ulaşmaktı. Fakat bu sefer de şiddetli bir kaç dönmesi ve mide bulantısı sonucu göğüsüm kararmaya başlamış ve önümü gör-mez olmuştum. Bulduğum kayan-ın arasında yarı uzanmış vaziyet-te arkadaşları beklemeye koyuldu-m.

Tepenin yakınında düşmanla göğüs göğsü süren amansız mü-cadele halen tüm şiddetliye devam ediyordu. Kulakları trankmalan silah sesleri arasında olduğum yerde ka-lımayı ve düşmanın üzerine yürüme-meyi bir türlü kabullenmiyordum. Tekrar yerinden doğrulmaya çalış-ışım esnasında, Bedran arkadaşın o-lduğu çevik ve yeri hareketlerle ö-nündeki küçük kayışıkları siper a-larak yanıma ulaşmaya çalıştığını farkettim. Bu ana kadar hiçbir kayıp vermemiş hedefi ele geçirme ha-katını başarmaya sürdüren ve en ö-n-de ilerlemeye devam eden Bedran arkadaşın yüz ifadesinde kin, intik-am ve zafer karışımı bir ifade o-kunuyordu.

Düşmana karşı soylu bir kinle dolu olmanın kendine kaynak ver-diği engin saldırlı ruhu en zor anlar-da bile şokunğanklığı yitirmeden eylemini mutlak zaferle sonuçlan-dırma hırsı yaratıyordu onda. Bit-mek, tükenmek bilmeden devrimci hırs ve intikam tutkusuna doğru ta-şan bu yığıt halkı komutanının ö-yülesi bir anda yanıma ulaşmaya ça-lışması beride, bir kaç ulla yava sa-vasın ilticacı insanların arasındakı yoldaşlık bağlarına karşı tekrar de-zin bir saygı yandırmıştı. Bedran arkadaş her zamanı içtenlikle ya-ramı tutarak, endişeli gözümleri ya-ramı kontrol etti. Dürümün ciddi ol-duğunu farketti. Endişe dolu bir ses tonuyla sordu:

"Kendini nasıl hissediyorsun?"

"İyiyim. Benim için meraklan-mayın."

Aşrı kan kaybının yarattığı bit-kinlik nedeniyle kuruyan boğazım-dan adeta zoru kıyan bu cümlelere, Bedran arkadaşın indardım mümkün değildi. Aynı tedirginlikle yaramı bir kez daha gözden geçirdi ve hemen arkasından yanımaşa yetişen arkadaşlara döndü:

"Ağaçların arasında yatan as-kerin silahını alın."

Bedran arkadaşın yanımaşa bir iki saniye daha tepeleri izledi, ardın-dan aynı hareketle doğrularak hıza tepeye doğru fırladı. Aynı tempolla grup hemen peşinde ilerliyordu. Bunu serî ve yoğun silah sesleri izledi. Tepede göğüs göğsü şiddet-li bir çatışma başlamıştı. Bedran yoldaşın avarını üzerine son-ru yapıp sağını ihizlyla başlattığı saldırı, ardında patlayan bomba ve silah sesleri arasında en az daki-ya kadar devam etmiş ve nihayet Bedran arkadaşın zaferi müjde-leyen seslerle noktalanmıştı:

"Gelin, bir şey yok."

Tepeleri ele geçirmişti. Bu arada düşman helikopterleri de nefret uyandırarak homurtularıyla tepemizde dolanmaya başlamışlardı. Fakat birlik hedefine ulaşmış, alının önemli bir kesimini denetleyen bu stratejik noktaya yerleşerek mevzilenmişti. Böylece çatışma-nın birinci evresi de başarıyla tamamlanmış oluyordu.

Çatışmanın bu aşamasına ka-dar düşman göçü darbeler almış, aldığı darbenin etkisi ile de saf-la-rında panik ve çözümleme başla-mıştı. En önemlisi de oluşturulmak istenen imha cemberi parçalan-mış, tepede sağladığımız kontrol-ile iletisatı ile geçirmişti. Artık ele geçirdiğimiz bu noktada aşka-ma kadar savunmamızı örgütleye-bilir ve kararlılık birlikté alandan uzaklaşabiliydik. Gündüz gözyü-le hareket ederek alandan uzaklaş-maya çalışmamız yeni düşman pusularına girmemizi, veya heli-kopterler tarafından önümüzün ke-silecek uygun olmaları noktalarda çatışmalara girmemize neden ola-caktından tehlikeydi. Bu açıdan ele-geçirmesinde Bedran yoldaşın be-lerileyici rol oynadığı bu büyük d-işin kaleisinin dört tarafına dışarı-ndan gelecek saldırıları hesaba ka-tarak mevzilenmişti.

İran, BM'nin Ateşkes Çağrısını Kabul Ettiğini Açıkladı

İran ile Irak arasında 8. yılı dolduran savaşta barış sağlama umudu belirdi. İran, 18 Temmuz'da yaptığı bir başvuruda, BM'nin 1 yıl önce aldığı 598 sayılı kararını kabul ederek kabul ettiğini BM Genel Sekreteri Perez De Cuellar'a bildirdi. İran'ın bu karara uyma çağrısını açıklaması ile birlikte, 8 yıldır devam eden savaşın sona erdirilmesi için cabalar da yoğunlaştı. İran'ın ateşkes kararına uyma yönündeki açıklaması, uluslararası alanda büyük etki yarattı. İran'ın, kararı beklenilmeyen bir anda açıklaması buna yolaçtı.

BM'nin 598 sayılı kararına göre taraflar hiçbir koşul ön sürmeden ateşkes uyaracaklar. Her iki ülke uluslararası antlaşmalarla belirlenmiş ve garanti altına alınmış olan sınırlarına çekilecekler. Bu durumda, İran ve Irak orduları savaş öncesi sınırlarının ötesinde konuşlanacaklar. Her iki ülkeye savaş sonrası ekonomilerini onarmaları için uluslararası yardım verilecek. BM kararında öngörülen bu hususlara ateşkesin resmen imzalanması ile uyulması başlanacak. İran ile Irak arasında devam eden savaş sadece Ortadoğu'yu değil, dünyayı da yakından ilgilendirmektedir. Körfez'in, petrol kaynaklarının dışa açılan önemli kapılarının birisi olması, bu bölgede meydana gelen gelişmelerin dünyaya da yakından etkisini göstermesini birlikte getirmektedir. Nasıl ki savaş devam dünyayı yakından etkilemişse, aynı şekilde barış sağlanması da benzer bir etkiye bulunacaktır. Bu nedenle İran, bu bölgede olan gelişmeler bütün dünyayı ilgilisni de toplayacaktır.

İran-Irak savaşının 8 yıllık süre boyunca devam etmesi bu bölgede, önemli gelişmeler de yolaçtı. İran-Irak savaşına sadece Körfez değil, bölgenin diğer alanındaki gelişmeler de yakından etkilemekte, bu gelişmeler hızlandırmakta veya yavaşlatmaktadır. Savaşın barışa ulaşması ile siddimlik bu şekilde sona ermesi, bölgenin diğer alanlarındaki gelişmeler de yakından etkileyecektir.

Böylesi bir etki gücü olan savaşın sona ermesi sonrasında, bölgede de yeni gelişmelerin gündeme gireceği de kuşkusuz. Bu gelişmelerin boyutu ne düzeyde olacaktır? Bunların boyutunu ise İran ile Irak'ın kendi aralarındaki anlaşmanın düzeyi, iç sorunlarına karşı yaptıkları ile bölgede bulunan diğer güçlerin durumu belirleyecektir. Bu konuda birleşik bazı görüşler söylemek için henüz zaman erken. Bir kez, İran ile Irak arasında sağlanacak ateşkesin hangi kararlar çerçevesinde olacağı ve tarafların hangi koşulları ön sürüleceği de kesin belli değil. Bilinen, her iki tarafın da ateşkes kararına uyarık, barış görüşmelerine başlayacaklarını açıklamalarıdır.

İran'ın karara uymasının BM Genel Sekreteri bildiriminin üzerinden 1 haftalık bir zaman geçmesine rağmen henüz çatışmalar durmuş değil. İran, yaptığı bir açıklamada Irak'ın Kasr-ı Sirin'e karşı Hardal gazı kullandığını belirtti. Bu ise, ateşkes kararını kesinleşene kadar, çatışmaların devam edeceğini gösteriyor.

BM Genel Sekreteri Perez De Cuellar, İran ile Irak arasında ateşkesin yürürlüğe girmesi için çağrılarında bulunacak bir BM heyetinin bölgeye gönderileceğini duyurdu. BM çevreleri barışın sağlanması için her cabayı sergileyeceklerini belirttiler. BM, 8 yıl sonra gelen barış umutlarını gerçekleştire-

donüstürmek için olağanüstü bir çaba harcıyor. Bunda başarılı olup olmaması İran ile Irak'ın yaklaşımlarına bağlı. İran'ın konuşulduğu, ateşkes uyaracağını duyurması karşısında, Irak'ın hava saldırılarını devam ettirmesi, yine Irak'ın İran'ın 3 kentine yönelik bir saldırıya geçmesi, sürecin önemli oranda zorlu işleyeceğini göstermektedir.

İran devrim lideri Humeyni ateşkes uyma kararını bir nevi zehir içmeye benzetti. Humeyni bu karara "İran İslam Cumhuriyeti'nin çıkarları açısından uymayı gerekli gördüklerini" de ayrıca açıkladı. Bu açıklamalardan da görüleceği gibi, İran istemedi de olsa, bazı nedenlerden dolayı bu karara uymayı gerekliliği görüyor. Ayrıca, Irak'ın 2. Temmuz'da başlattığı saldırıya karşı yaptığı açıklamada "kalıcı bir barış istediklerini ancak Irak'ın saldırılarını devam ederse bunu karşılıksız bırakmayacaklarını" belirttiler.

İran'ın ateşkes kararına götürün çeşitli nedenler var. Bunların en başında iç nedenler gelmektedir. Savaşın getirdiği ağır yük, içerde halk kitlelerinin yaşamında derin etkilerle yolaçmaktadır. Bunun yanı sıra, son zamanlarda Irak karşısında İran birliklerinin gerilemesi ve ABD'nin saldırılarında da böyle bir kardara etki olduğunu belirttiler. Ancak önemli bir nedenin İran'ın uluslararası manevra yapma isteği olduğunu unutmamak gerek. ABD tarafından İran'ın bir Airbus uçağının düşürülmesi, İran'ın uluslararası alanda önemli bir puan kazandırmıştı. İran, bu durumu, Irak'ın elinde bulunan İran barışa yanaşmıyor biçiminde kuzu da alarak, daha da güçlenmiş bir uluslararası manevra alanında da etkilemek için 598 sayılı karara "e-vel" demeyi bu aşamaya denk getirebilir. Bu durumda da, ateşkesin sonuçlandırılmasını İran'da fazla yararlanacağı ortaya çıkıyor. Çünkü, İran kendisini için elverişli olan koşullarda barışa yöneliyor.

İran ile Irak'ın ateşkes kararını uygulamaya koyarak, barış antlaşması imzalamaları her iki ülkeye de yeni sorunları karşı karşıya getirecektir. Her iki devletin de karşı karşıya bulunduğu iç sorunlar savaş süresince geri plana itilmişse de, savaşın durması ile birlikte ön plana çıkacak olan sorunlar bir durumdur. Çünkü İran ve Irak arasında Irak'ın olduğu iç sorunları karşı karşıya. Bu sorunlar, yeni çatışmaları doğurabilecek boyutlara da ulaşabilir. Sımdından bu sorunların çözümü hakkında kesin bir şey söylemek erken olsa da, bu sorunların her iki yönetime yeni gelişmeler karşı karşıya bırakacağı açık olan bir durumdur.

Irak'da Saddam rejiminin barış sonrası karşı karşıya bulunduğu önemli sorunların başında kuşkusuz, Güney Kürdistan'daki Kürt mücadelesi gelmektedir. Savaş nedeniyle, büyük bir otorite boşluğuna ortaya çıktı bu parça zeyne Irak'ın nasil bir şekilde yönetileceğini de zaman gösterecektir. Ancak önemli bir potansiyeli sahip olan Güney Kürdistan'daki silahlı mücadelenin öyle kolayca ortadan kaldırılacağı da beklenmemelidir. Irak'ın gücü buna yetecek bir düzeyde değildir. Yine, bu parçadaki Kürt örgütlerinin durumu da gözönünde bulundurulması gereken önemli bir faktördür. Bu gelişmeler, karşısında bunların takınacağı tutum da önem taşıyor. İran ile Irak barış görüşmelerinde bu sorunu da getireceklerdir.

Barış görüşmelerinin anlaşma

İran'ın yolcu uçağını düşüren Vincennes savaş kruvazörü...

ile konuşulması sömürgeci faşist Türk rejimini de sıkıştırarak gelişmeler birlikte getirecektir. Faşist rejim her ne kadar "otorite boşluğundan PKK eylemlerini geliştirme için yararlanıyor" diyor ve kendi "sınırdan" barış "isteğini" dile getiriyorsa da, bu onun gerçek isteği olmaktan uzak bir durumdur.

Savaşın mevcut durumu ile devam etmesi Türkiye'ye ekonomik pazar açığı gibi, Musul ve Kirkük üzerindeki saldırılarını, gerçekleştirmek için de olanakları sunuyordu. Bu durumda, faşist rejim hem ekonomik olarak ve hem de siyasal olarak daha fazla sıkışacaktır. Zaten sınırlı olan imkanları daha da azalacaktır.

Bu tedbir de tutmadı SÖMÜRGE VALİSİ 1. YILINI DOLDURDU

Başta 1. sayfa

Bölge Valiliğinin bir yıl boyunca Kürdistan'da yaygın bir şekilde geliştirilmeye çalıştığı özel savaş uygulamaları ise boşa çıkarılmış, sömürgeci ordu ile birlikte, yönetimi de ağır krizler içerisinde sürüklenmiştir. Sömürgeci yönetim, Kürdistan'da askeri ve siyasi olarak kendisine girdiği bunalımdan kendisini kurtaramamıştır. ARGK gerillaların halikatan terör etme çabası tutmamış, gerillaya ilk kez bu dönemde çok geniş ve yaygın katliamlar gerçekleştirilmiştir. Şendinli, Kars, Ağrı, Sırnak, Kirtalan, Nusaybin, Cizre, Derim, Bingöl ve daha birçok alanda yüzlerce genç ARGK safına katılmıştır. Kürdistan'ın birçok yerinde askeri eğitim kamplarında gerillalar siyasi ve askeri eğitim yapmış; öyle içerisinde de sağlam üslure ulaşmıştır. Nusaybin'in Bağkok dağında 45 günlük eğitim henüz yeni tamamlanmış olan bir ARGK gerilla takımı düşmana şimdiki kadar yaşadığı kayıpların en ağını vermiştir. Gerillaların öle içerisinde üslenernek, eğitim kampları kurtarması savaş mevzilerine hakimiyetin de bir ispattır.

Su ana kadar, Güney Kürdistan ve Lübnan-Filistin sahalarında eğitim olanları bulunan ARGK birlikleri, 1988 Baharı ile birlikte öle içerisinde de üslenernek ve eğitim imkanlarını geliştirmek, savaşın içerde daha güçlü mevzilere savunmasını da gündeme getirdiler. 1987 yılı ile birlikte başlayan üslenernek faaliyetleri, 1988 yılında daha sağlam bir temele kavuşturuldu. Geçtiğimiz yıl, Şendinli-Balkaya dağları, Meval dağları, Cehenem Deresi, Cudi dağı ve daha birçok

minikada düşmanın giremediği üsl alanları oluşturuldu. Bu üsl alanları 1988 baharı ile birlikte daha da yaygınlaştırdı. Bağkok, Derim, Kars, Ağrı ve bazı alanlarda gerillalar üsl üsl alanları yaratırlar. Sömürgeci düşman da bu alanlara giremediğini, özel yönetimin başında bulunan Hayri Kozakçıoğlu'nun ağzından bizzat itiraf etti. Bölge Valisi yaptığı açıklamada, Şendinli-Balkaya dağlarına giremediklerini ve buraya girmenin öyle kolay olmadığını söyledi. ARGK gerillalarının üsl alanlarını açığa çıkarmak için, 3 devrimcinin cesedini helikopterle Balkaya dağlarına atıldığını söyleyen Özel Vali, binlerce kişilik ordu gücünü bu dağlara sürmekte büyük bir korku duyduğunu da gizlemekteydi.

ARGK, bu yıl içerisinde üsl alanları daha da genişletmek için yeni eylem ve saldırılara yöneldi. Geliştirilen bir dizi devrimci operasyon, düşmanın ağır kayıplar vermesine, düşmanın çok büyük bir umut bağladığı özel tim elemanları bu çatışmalarda yüzlerce kayıp verdi.

1 Nisan Bağkok muharebesinde sömürgeci ordu büyük bir bozgun yaşadı. Bu çatışmada 3 helikopter düşürülürken, binbaş, yüzbaş, teğmen ve astsubayların da aralarında bulunduğu 190'ın aşkın asker, 50'ye yakın özel tim elemanı da yöneticileriyle birlikte öldürüldü. Bir gün boyunca, 20 kişilik bir ARGK birliğinin düşmanın sayı ve teknik olarak üstün birliklerine, havadan ve karadan, helikopter, top, panzer ve havan desteğinde yürüttüğü saldırıya karşı büyük bir üstünlükte karşı koyması ve Türk

Yalnız, TC bu ülkelerin ekonomik inşasında yer kapmak için sımdinden caba harcıyor. Yine, barışa denetleme komitesinde yer alacağını açıkladı. Bu da görüşlerimizi doğrulamakta.

Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadele yürüten PKK açısından meseleyle bağımızda ise, durum daha değişti. Irak faşist rejiminin Güney Kürdistan üzerinde hemen e-emenlik kurması mümkün olmadığı gibi, bu parçada halen silahlı mücadele içinde bulunan örgütlerin ve halk kitlelerinin de öyle kolay bir şekilde silahlı bırakıp, Irak'ın teslim alınmış düşünülmesi mümkün değildir. Bu nedenle Güney Kürdistan'da Kürt hareketlerinin birçok alanındaki denetimi hala varlığını korumaktadır. Durum bunun tersi olsa bile, PKK'nın öle içerisinde üslenernmesi önemli oranda geliştirilmiş, doğabilecek herhangi bir aleyhte koşullu bile etkisiz kalması yolaçacaktır. Zaten PKK bu ortama dayanmaktan çok, kendi öz gücüne dayanarak, Kuzey-Batı Kürdistan'da da oluşturmaya ağırlık verdi. Bugün bu görev de başarmış durumdur. Bu nedenle savaşın durması ile birlikte, sömürgecilerin beklediği sonuç da ortaya çıkmayacaktır.

Halen barış görüşmelerine başlanmayan İran-Irak çatışmasının nasıl sonuçlanacağı ve tarafların hangi koşullar üzerinde mutabık kalacakları netleşmemiş. Önümüzdeki günler bu durumu da açığa çıkaracaktır.

ordusuna büyük bir ders vermesi ARGK'nın savaş gücünün geliştiğini de bir kanıttır. Bu muharebede yer alan iki ARGK komutanı dışındaki savaşçılar ise, yeni safalara katılan ve hiçbir savaş deneyimi olmayan savaşçılardı. Buna rağmen bir gün boyunca binlerce kişilik orduya karşı göğüs göğüslü çarpışmaları ve muharebe de üstünlüğe elde tutulmaları, ARGK birliklerinin savaş gücünün açık bir kanıtıdır. En son Cudi'de gerçekleşen bizzat düşman tarafından şimdiki kadar yaşanan en yaygın ve geniş çarpışma olarak değerlendirilen muharebe de, ARGK birliğinin zaferi ile sonuçlandı. Tank ve helikopter desteğinde, özel kolu da, özel tim ve korucuların yanı sıra ordur birliklerinin de hareketle geçirildi bu muharebede binlerce kişilik sayılı bulan düşman birliği Cudi Dağı'nın eteklerinde kaçarak kaldı. Daha fazla ilerleme gücünde kendisinden bulamadı. Büyük bir kayıpla operasyon alanın terketmek zorunda kaldı.

Bölge Valiliğinin son bir yıl içerisinde orduda yaptığı düzenlemeler, alana yeni modern teknik araç ve silahlarla donatılan, askerler için ARGK birlikleri karşısında herhangi bir başarı sağlayamayan, ARGK birlikleri kayıplar verse de, bunlar daha da büyüyene yaygınlaşan savaşın bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Buna karşın düşmanın askeri alanlardaki sonuçları ise, büyük umutlar bağladığı koruculuk sisteminin kurtuluşu, özel kolu da ve özel tim birliklerinin büyük kayıplar vermesiyse tam bir yenilgi olmuştur.

Düşmanın bugün zora ayakta tutmaya çalıştığı köy koruculuğu

Ulusal Kurtuluş Mücadelemize Karşı Ortaya Atılan Eskimiş İddialar

Baştarafı 1. sayfada

çıkmasında,yazımızın ilk girişinde izah ettiğimiz gerçeklerle çok yakın bir bağ vardır. Kürdistan'da yıllardır oluşturulan sesizlik ortamını parçalamış ve çağımızın önemli bir ögesi olarak ortaya çıkmıştır. Bu gelişime sadece Türk sömürgecilerinin değil, bütün emperyalist ve gerici çevrelerin de yoğun tepkisini almıştır. Bütün bu çevreler, bozulmuş ve alt-üst olan yapılarını ayakta tutmak için, bu yeni doğuşa şans tanımak istemiyorlar. Bu açıdan tam bir koro halinde sesliye geçiyorlar.

Son dönemlerde eskimiş iddialara sarılarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü gücü PKK'ye karşı saldırıların yeniden yoğunluk kazanmasının temelinde neyin olduğu budur. PKK'nin yükselişi mücadeleye ile hergün kazandı, bu güçler de son bir çaba ile ömürlerini biraz daha uzatmanın çabası içindeler.

Son olaylar içerisinde, özellikle de Alman yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı geliştirdiği saldırılar, bu yönlü çabaların en yeni bir örneğidir. Alman yönetimi, Türk faşist rejimi ile içerisinde bulunduğu sıkı ilişkilerde de dayanarak, saldırılarını yoğun bir şekilde geliştirmektedir. Bu aynı zamanda, Alman yönetiminin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı takındığı düşmanca tutumun da bir sonucudur.

Alman yönetimi bu saldırıları son dönemlerde basın, TV destekli

ve tamamen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve onun öncü gücü PKK'yi karalamaya yönelik yayınları arttırmaya başladı. Bütün bunlardan taşıdığı amaç ise PKK'yi "terörist" göstermek ve Kürdistan başsızlık mücadelesini lekelemektir. ZDF (Alman televizyonu, ikinci kanal)de yayınlanan bir program da Kürdistan başsızlık mücadelesine saldırılardan, di-kürtlüler hakları biçimindeki otomati talepleri ölümlü ve PKK "terörist" bir örgüt olarak lanse edilmeyle çalışmıştır. Alman yönetiminin iddialarına da yer verilen programda Alman yönetimi gerçek amaçlarını kendi haklarını bile gözetmeye çalışmıştır. Bu bile Alman yönetiminin saldırılarında haklı konumunu çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Son ana kadar 17 yüzlerce Kürd politikası tutuklanmıştır, bunlardan 4'ü daha sonra serbest bırakılmıştır. Halen tutulmuş bulunanlar üzerinde psikolojik işkence ve insanlık dışı uygulamalar devam etmektedir. Tutukluların savunmalarını hazırlamaları bile engellenmek isteniyor. Bunun için gerekli olan araçlar kendilerine verilmiyor. Yine, insan onurunu küçültücü birçok tekliflerle bulunarak, tutukluların inançlarını terk etmeye zorlanmaktadır. Bu uygulamalara karşı yüzlerce Kürd politikalarının başlattığı açık grevi ve ölüm orucunu eylemlerinin bir kısmı isteklerin kabul edilmesi ile sonuçlandırılmış, hali hazırda tutukluların eylemi sür-

dürdükleri haberini almaktayız. Aynı ayrı cezalarına konulan tutukluların dışarı ile bağları da engelleniyor.

Alman yönetiminin kendi kanunlarını bile hiçe sayarak, giriştiği bu kanunusuz uygulamalar, saldırıların gerçek amacının ne olduğunu çok net bir şekilde açık çikarmaktadır.

Alman yönetiminin bu saldırılarına paralel olarak geliştirilen diğer bir komplo ise Olof Palme cinayetindeki iddiaların yeniden ortaya atılmasıdır. Olof Palme cinayetine PKK'nin adını karıştırmak isteyen çevrelerin birbiri ardına skandallara karışarak, görevlerini alımları, bu çevrelerin gerçek niyetlerinin anlaşılması açısından da önemli bir veridir. Başta Emniyet müdürü Holmer'in ardından Adalet Bakanlığı'nın bir skandala karışarak iddialarının çürük çıkması sonucu istifa etme zorunda kılması, gerçeklerin çarpıtılmayacağına da güçlü bir kanıttır.

Son günlerde bazı basın organlarında, Palme'nin katledilmesi olayına PKK'nin adını yeniden karıştıran haberler çıkmaya başladı. Bu haberlerde, PKK'nin İran'la ortak bir şekilde, bu öldürmeyle gerçekleştirdiği iddialarına yer veriliyor. Söz konusu bilgileri ise, Türk MIT'i, CIA'ye yakınlığı ile tanınan SAPO ve polis çevrelerinden çıkması da bir tesadüf değildir. SAPO kendi işlediği cinayeti PKK'nin üzerine yikmak için, baştan beri işbirliği yaptığı MIT ve CIA ile yeni

den ortak çalışarak, yeni iddia adı altında bayatılmış iddialarını ortaya atmaktadır.

Bugün bütün dünya halkları da çok iyi bilmektedir ki, bu cinayete PKK hiç bir rol oynamamıştır. Tamamen SAPO, MIT ve CIA'nın ortak düzenlediği bir komplo ile karşı karşıyadır. Yine, işveç içerisinde ve uluslararası alanda birçok çevre ve basın organları tarafından Palme cinayetine PKK'nin karışması olacağı yönünde iddialar, güçlük ve temelsiz olarak kabul ediliyor. Bu kadar açık gerçeklere rağmen, meseleyi temoit pilavına dönüştürerek, birkez bile değil, defalarca istip masaya getirmelerini anlamı nedir? Baştan beri özetlediğimiz ve en son Alman yönetiminin tutumunda da kendisini açıkça gösteren gelişmelerle, bunun yakın bir ilişkisi vardır. Hatta, böyle bir iddiaların gündemeleştirilmesi Alman yönetiminin de çıkarı bulmaktadır. O da böylece PKK'ye karşı saldırılarını daha kolaylıkla yürüteceği bir propaganda malzemesine kavuşmak istiyor. Ama gerçekler bunların istediği yöne dönmemektedir, karartılmayacak bir şekilde göz önünde durmaktadır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik kompolar, işveç komplosu boşa çıkarılmıştır. İşveç komplosunun boşa çıkması ve kompusun sahiplerinin başına gelenler, bu gerçekleri bir başka şekilde ifadesidir. Bu vesile ile Alman yönetiminin de uyararak istiyoruz. Kürdistan Ulusal Kurtu-

lusu Mücadelesi ve öncü gücüne yönelikleri kompolarından vazgeçmelidirler.

Alman yönetimi elini daha fazla Kürd kanına buluşturmayı terk etmemelidir. Halespe'de 5 bin Kürd'ün katledilmesi, yine Alman yönetiminin eli var. Bugün faşist Türk sömürgecilerinde bulunduğu ekonomi, siyasi, askeri destekle, Kürd halkının katledilmesi ortak oluyor. Faşist Türk cuntasını yataşmak için, bu desteği açık fiili saldırıya bile dönüştüren Alman yönetimi, bu tutumu ile Kürd halkına karşı doğmadığını açık olarak ortaya koyuyor.

Alman yönetimi, Kürd halkına düşmanlık yapmak, bu halkın katledilmesini ortak olmakla, en fazla kendi halkının nefretini kazanacaktır. Hitler de ikinci Dünya Savaşında binlerce insanı katletti. Bugünkü yöneticiler, Hitler'den aşağı kalmayan faşist bir rejime, Kürd halkının katliamına her türlü desteği sunuyor ve suç ortak oluyorlar. Hitler sonuçta hakettiği son ugradı. Ama bu lekeli tarihin acısını halk ekti ve halada çekiyor. Hitler yaptıkları ile büyük bir lanet kazandı ve hali lanet yağdırıyor. Şimdiki yöneticiler de çocuklarına lekeli ve hesabının sorulacağı bir tarih mirası bırakmaktan vazgeçmemelidir. Bugünkü yaptıkları, bunlar da halkların, en başta kendi halkının lanetini kazandıracaktır. Yine bilindiği gibi, dünya halkları Kürd halkı da kendilerine yaptıkları unutmayacaktır.

sistemi birçok alanda tümünden çıkmış durumda. Botan, Mardin, Garzan eyaletlerinde bu ihanet odaklarına indirilen ağır darbeler ile birlikte, bu celer ayakta duramaz hale gelmiştir. İstiflatlar çoğalmış, birçok korucu da Kürdistan'ın terk etmiş ve kaçmıştır. En son olarak Şemdinli, Kurlalan, Sırnak, Erhu yerlerinde 60'ün üzerinde kişi korucusu silahını bırakarak istifa etmiştir. Gerek eylemler sonucu aldıkları darbeler, gerek kaçmalar ve gerekse de istiflat sonucu olsun, sömürgeciler, gö-

biçime büründürerek, açık sömürgeci karakterini itiraf etmiştir. Kendi koyduğu yasaları bile uymayan faşist rejim, Bölge Valiliği uygulaması ile, Kürdistan üzerinde bütün yönetimini olağanüstü özel yasalarla bula bir duruma getirmiştir. Sömürgeci Türk devleti, Kürdistan'ın ayrı bir ülke varlığını da bu uygulamaları ile kabul etmektedir.

Türk sömürgeciliğinin Kürdistan üzerindeki askeri ve siyasi egemenliğinin çöküşü ve bunun yerine özel yönetim uygulamasına

larca gencin ARGK safına katılması ve halkın ARGK'ye olan desteğini daha da aktifleştirmesi özel savasın sonunu gösteren en belirgin bir gelişmedir. Bütün bu gelişmelerin yanı sıra, ARGK birlikleri, düşmanın, saygı binlerce kişiyi bulan hava ve kara gücüne karşı günlerce süren muharebelerle girmeleri ve bu muharebelerden başarı ile çıkmaları da gözönüne getirildiğinde, savasın Kürdistan halkının lehine her gün daha da geliştiği ve yaygınlaştığı açık bir şekilde görülecektir.

mek, Türk ordusunun topraklarımızdan sökülüp atılacağı günlerin de yakın olması demektir. Sayı ve teknik olarak büyük dengesiyle rağmen gerilla birlikleri, sayıları binleri bulan kuvvetin birliğini aştıran bir mevziye kaçmış birakıyor ve ona hareket imkanı tanımıyorlar. Ayrıca, ortaya çıkan gerçeklik bu ordunun simidinden kaybedtiğidir. Sayısı fazla ama yavaş gerilla karşısında, sonuca, ancak gaz bombası, helikopter, tank vb. zırhlı araçları ve top, havan kullanarak gitmek isteyen bir ordu, savas gücünü de yitirmiştir. İşte, bugün Türk ordusu bu durumu yaşıyor. ARGK birliklerinin karşısına, bu silahlara dayanarak çıkıyor.

Düşman ARGK birlikleri ile direkt temastan kaçıyor; binlerce sayılık ordusunu hareketle geri çekip çarpımlara giriyor. Burada uyguladığı taktik ise şu: Helikopter, tank, top, havan ve gaz bombası kullanarak, geniş bir kuşatma çemberi altına aldığı gerilla birliklerini imha etmektedir. Nitekim, son Cudi çatışmasında düşmanın bu taktiği de boşa çıkarmış ve ağır kayıplar vermesine yol açmıştır. Cudi Dağı muharebesi, ARGK'nin, en etkin savas araçlarını ve silahlarını dayanan düşman gücüne vurduğu darbenin en yakın tanığı olmuştur.

Bu dönem içerisinde savasımızın yoğunlaştığı diğer bir alan ise şehirler oldu. Bunun yanı sıra savasımız Türkiye'de de, Türkiye halkı ve bu alanda bulunan Kürdistan emekçileri arasında büyük bir yankı buldu. Bu süreçte Kürdistan'ın birçok şehri ARGK birlikleri tarafından basıldı ve geniş propaganda çalışmalarını yürütüldü; düşman birliklerine karşı eylemler gerçekleştirildi. Sırnak, Kiziltepe, Cizre, Iğdır'ın basan gerillalar, düşmanın bu alandaki çıkışına yönelik eylemler de gerçekleştirildi.

Yine Elazığ ve Dersim girişlerine kurulan pusularda, şehre girişi ve çıkışlar durduruldu, yol saatlerce gerillaların denetiminde kaldı. Savasımızın şehirleri de yaygın bir şekilde etkisi altına almış, 1987 ve 88 yılı baharında mücadelemizin ulaştığı düzeyin diğer bir göstergesidir.

Bölge Valiliği bu süreçte yaşadığı ağır darbeleri gizlemek için özel savas taktiklerinden birini daha yaygın bir şekilde uygulamaya koydu. Bütün sömürgecilerin baş vurduğu yöntem, Türk sömürgecileri de basıyarak, kendi kayıplarını az, gerillaların kayıplarını ise öldürdükten fazla göstermeye çalıştı. Sömürgeci basın ise olayları direkt Bölge Valiliğinin açıklamalarından vererek, psikolojik savasın en üst düzeyde yürüttü. Çatışmalarda Türk ordusunun kaybı öyle bir düzeyde ulaştı ki, Bağok ve Cudi Dağı muharebelerinin meydana geldiği alana Türk gazetecileri bile bırakılmadı. 1988 yılı içerisinde ordu güçlerine daha fazla darbe vurduğuna Bölge Valiliği de bu gelişmeler karşısında itiraf etmek zorunda kaldı.

Bu gerçekler çerçevesinde, sadece savasın son bir yılı bile değerdendirildiğimizde, düşmanın yaşadığı korku ve çöküntüyü çok açık olarak göçmekteyiz. Düşmanın çarpımlarda, gaz bombası, napalm vb. gibi silahları da yoğun olarak kullanmaya başlaması, yaşadığı çöküşün diğer bir ifadesi olmaktadır.

Sonuç olarak, son bir yıl, özel savas uygulamaları da sömürgeci yönetimin Kürdistan üzerindeki siyasi, askeri yönetimini çok çöküş getirmekten kurtarmadı. Özel savas tedbirleri biçiminde de ifade edilen Bölge Valiliği uygulamaları, sömürgeciliğin Kürdistan'da çöküşe gittiği dönem adını alarak anılacaktır.

1. yılını dolduran Bölge Valisini köy korucuları da kurtarmadı...

nüllü koruculuk yapacak eleman bulamamaktadırlar. Daha çok baskı, işkence ve çeşitli dayatmalar sonucu koruculuk sistemini ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. Bu da tere tepmekle, halk koruculuğu, ne pahasına olursa olsun kabul etmemektedir.

Askari olarak, büyük bir darbe yiyen sömürgeci yönetimi, siyasi olarak da büyük bir çözümsüzlüğe yaşıyor. Siyasal yönetimini özel bir

geçimle ve sömürgecileri hakettiği sona uğramaktan kurtarmaya yetmemektedir. Bölge Valiliği biçiminde de ifade edilen olağanüstü hal-özel yönetim uygulaması birinci yılını doldurmuş, alınan bütün tedbirler de fiyasko ile sonuçlandı. Yönetimin, köye atayacağı muhtarı dahi bulamaması, bütün zorlama, işkence ve sürgün uygulamalarına rağmen korucuların peşpeşe istifa etmeleri; her gün on-

Ortaya çıkan bütün bu sonuçlara bakarak, özel Valilik uygulamasının 1. yılını, düşman açısından da bir yenilginin yaşandığı dönem olduğunu söyleyebiliriz. Gerilla birliklerimiz verdiği baş kayıplar ile, bu gerçeği değiştirmiyor. Çünkü her çatışma, günleri bulan sürelerle kasmakla ve göğüs göğüse sürmektedir. ARGK gerillalarının düşmanla bu şekilde bir çatışmayı yürütecek güce kavuşmaları de-

Dersim Cephesinde Çalışmalar Yoğun...

Baştarafı 3. sayfa

son karakol sisteminin başarılabileceğini düşünen bizi bilgilendiren yanını oluşturmaktadır. Açık ki, biz de bu konuda eli-kolu bağlı değiliz ve yeni taktiklerle bu uygulamayı boş çıkaraçız.

Düşmanın propaganda alanında izlediği politika, kendi lehine olan gelişmelerde, hiçbir gelişmeye kamuoyuna yansımamak, yalan-yarış haber-yorumları kamuoyuna yansımak ve devrimci gelişmenin etkilerini anıltmamak biçimindedir. Başından beri düşmanın temel amacı bu tarz. Dersim'de en katı biçimle uygulanmaktadır. Açık ki, düşman teknik imkanlara sahiptir ve bu konuda bazı sonuçlar da almaktadır. Dersim özgüllüğüne bu konuda katı biçimle uygulanmasının önemli nedenleri var. Herkes iyi bilir ki, TC, ısrarla Mücadelemezlik salt Hakkari, Sirt, Mar'din; yani sınırlı bölgelerle sınırlı olan bir ekmir hareketi, dış destekli bir terörist saldırı olduğunu usul ve usul arası kamuoyuna yansıtma çalıştı. Bu propaganda doğrultmaları için de (ki doğrultmaları mümkün değildi ve bu durum çoktan aşmıştır), il bölgelerdeki gelişmeleri gizlemeye gerekliyordu. İşte Dersim'de basın sansürünün daha katı şekliyle uygulanmasının bir nedeni budur. Bunun dışında daha birçok neden sıralamak mümkündür. Durumun daha yakından görülmesi için son bir yıl içerisinde bölgeye cereyan eden ama

kamuoyundan ısrarla gizlenen bazı belirgin olayları buraya aktarmak ancak mümkün değildir. Dersim merkezde bağlı Sarıtaş ve Halvori (Karşilar) köyünde toplam 5 askeri öldürüldü ve yaralanması, en son Pax (Babocağı) köyü yakınlarında gerilla birliğimiz tarafından pusuya düşürülen kontr-gerilla birliğinden 10'unun öldürüldüğü ve çok sayıda yaralının verildiği ve vb. bu olayların hiçbirinin hakkında TC'nin resmi bir açıklaması yoktur. Birakalım olayların, eylemlerin sonuçlarını doğru vermiye, bu eylemlerin olduğunu dahi bile herhangisi bir banyon yoktur. Ayrıca birçok köy ve mezra zorla boşaltılmıştır. Bunun en son örneği Kutudere'de bulunan ARK mezarısının bombalanarak boşaltılması oluşturmaktadır. Evet bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür. Ancak durumun anlaşılması için bunlar yeterli sanıyoruz. Bu uygulama TC'nin propaganda alanında itibar ve güvenliyi sifra indirmiş. Artık kitleler TRT ve diğer basın organlarının verdikleri habere inanmakta, özellikle ulusal kuruluşların gelişmelerine aleyhine yansıtı

berile 960 kuşkuyla bakmaktadır. Ama devrimci propagandanın güven ve etki derecesi ise, dorukta. Burada düşmanın teknik imkanlarına dayanarak sağlama istediği üstünlüğü, biz halk kitleleriyle yarattığımız güvenle kazandık. Yine kaybeden düşman ve eri amaçları kullandığı teknik üstünlüğüdür.

Ulusal kurtuluş cephesinde durum

Düşman cephesinde yaşanan durumdan hareketle, ulusal kurtuluş cephesinde gelişmelerin boylarını kestirmek mümkündür. Daha ileri boyutlar kazanan gerilla savaşımız, her bakımdan halimizden mücadeleye olan güvenini arttırmış ve artık bölgeye de halk PKK-ERNK-ARGK otoritesini tek meşru otorite olarak görmekte ve öz yönetim biçimi olarak kabul etmektedir. Özellikle gerilla savaşının etkin olduğu alanlarda durum kesinlikle budur. Otoritemizin etkisini hissettirmeye hiçbir toplumsal kesim ve toplumsal faaliyet alanı yoktur. Toplumsal yaşamın akışı mücadelemizin ağır etkisini taşımaktadır. Dersim genelinde etkisi bugün kadar önemli oranda koruyan potansiyel düzeydeki ortayolcu, reformist eğilim en ciddi darbeye almış durumda. "DABK (Doğu Anadolu Bölge Komitesi)", eski adıyla "Partizan" da dahil bazı işbirlikçi ajan uçları dışında, başta kiralı bölgeci güçler olmak üzere, mücadeleye çıkarı birleşen her kesim, savaşta destek

sunmakta ve görev üstlenmektedir. Savaşın kaçınılmazlığı kitlelerde yer etmiş ve savaş psikolojisi gelişmiştir. Kitleler savaşın getireceği felaketleri bilecek adim atmaktadır. Her ne kadar bu gerçeğe bu gerçeğe adapte olmaktadır. Düşman güçler tarafından geliştirilen psikolojik savaşın bir parçası olarak yapılan yalan-yarış propaganda kitle nezdindeki itibarını yüzde-yüz kaybetmiştir. Bu noktada da halk, ulusal kurtuluş güçlerinin açıklamalarını bağlayıcı ve inandırıcı kabul etmiştir.

Orduşama alanında, her gün biraz daha ileri adım atılmakta, büyükleri birliktirizimden yoğun ve yaygın bir biçimde geliştirildiği eylemlere düşmana büyük darbeler vurmakta ve kayıplar vermektedir. Halk gerilla birlikleri bizzat büyük bir güven ve umutla bakmaktadır. Her fırsatta, "Artık tek umudumuz ve yaşam güvenimiz sizsiniz, kendinizi iyi koruyun ve düşmana daha büyük darbeler vurun" diyor. Gerilla savaşının pratik gelişimi konusunda önemli bir deney-tecrübe birikimi olmuş olan birliktirizim, savaş insiyatifini ve çatışma üstünlüğünü alinde bulundurmaktadır. Moral üstünlük açısından da aynı şey söylenebilir.

Düşmanın, mücadelemizi, nüfusun seyrek olduğu alanlara sıkıştırma politikası, ulusal kurtuluş

güçlerinin dayattığı doğru politika ve taktik neticesinde girdimden almıştır. Eylemleri ve diğer çalışmalarını daha çok düşmanın etki alanları ve buralara yakın yörelerde yoğunlaştırarak saldı, birliktirizim düşmanın korkulu rüyası durumundadır. Yine, düşmanın çok değişik ölçek savaş yöntemleri kullananlar hızlandırarak istediği güç ve sürgün olayı, pratik mücadelede güven verici özelliği ve Cephebizim bu konuda aldığı etkin kararlar nedeniyle, düşmanın istediği boyutlara ulaşamamaktadır. Bunda mücadelemizin caydırıcı etkisinin payı büyüktür.

Sonuç olarak, gelişmelerin olumlu tıbbi Ulusal Kurtuluş Cephesinde, olumsuz uçuş düşman cephesindedir. Mevcut sonuçlara dayanarak daha güçlü atılmaları yapma şansına sahip olan gerilla birliklerimiz, önümüzdeki yaz dönemi içerisinde yeni direniş mezveleri kazanacak, halk otoritesini kurumlaştıracak ve pekiştirecektir. Gelişimin böyle olacağı kuşkusuzdur ve düşmanın hiçbir uygulaması, bu etkiyi sekteye uğratamayacaktır. Emin konuşuyor ve sağlam yürüyor.

Yeni ve daha güçlü eylemlerle sesimizi sizlere ulaştıracağımız belirleniyor ve bir kez daha ülkemizin bu şirin ve fethedilemez kalesinden hepimizi saygıyla ve yürekten selamlıyoruz.

— Yaşasın Partimiz, Cephebizim, Halk Kurtuluş Ordumuz!

— Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi

M. Silar
26 Mayıs 1988

Kurallı Devrimcilik Zaferin Güvencesidir...

Baştarafı 14. sayfa

den köylü yurtseverliği bizde er has devrimcilik diye adlandırdığımız bir biçimde yükseltiyor. E, geri, en kaba davranışlar özgürlüğüne gerek, daha uygulamaya gerek, önderlik usulü diye yutturulmaya çalışılıyor. Tamamen yenilgi ve teslimiyet krizi kişilik, çok saygı gören, çok se, da abahp-çavuşluğu götüren bir işbirlikçi noktası oluyordu. Hatta provokatif yüzlemlerle çalışan bazı ögeler "Partinin en gözde militanları-önderleri" diye çıkmaya başladı ve çok yüzeyli adamlarımız da bunların hayranı oldular. Ve sanıyoruz düşmanın bu konuda bir de uzmanlaştırmaya faaliyetleri var. İnsanları etkileme ögelerini hazırlıyorlar. Birtakim etkileyici karakterlerle onları silahlendiriyorlar ve sanıyorlar. Bunlar çok rahatlıkla insanları avlıyorlar. Kafalarıyla, ruhlarıyla oynuyorlar. Ve enlar, bir defa özne tene düşürdükten, otonom Parti doğrultusuna karşı çıkarttıkları sonra onları bir daha kazanmak çok zor oluyor. Bunlar da epey azar, endam etmiyor. Provokasyon demagogiye, süksel davranışlara epey ağırlık veriyor. Ve sonuç da alıyordur. Parti içinde de bu biçimde kendine sevdalanmalar gelmekte. Ortaçağ koku, son derece yüzseyl, derinlikten uzak çok çeşitli davranışlar, özgün davranışları diye dayatıldı ve hatta en sorumlu olması gereken ögeler bizden daha fazla, çok çok daha fazla önderlik sevdalarına tutuldu. Biz olanca ağırlığıyla ve de

tiyle işlerin önderliğini yapmaya çalışırken, bunlar önderlik için hayati görevlerini yerine getirmemede sadece merkez üyeli değil, onun çok çok ötesinde kendini görmek, önderlik yerine koyma, bu konuda öznü bırakarak, belki de kendini kalı yerine koyacak kadar sapı davranışları gerçekleştiriyor. Ortaya çıkan bu tip örnekler gitte de yaygınlaşıyor. Bu nedenle, ki, devrimci militanlar özellikle üzerinde durduk. Bunun da ötesinde buna sapıklığın ve hastalığın kaynağına inmek için onun toplumsal zeminine inmeye çalıştık. Sorunu kişilik bozukluklarına kadar ele alıp inceledik. Elibette ki bu sorunları bir ortaya çıkarmak. Ama bu hastalıkları gitte artan bir biçimde ortaya çıkırdı, care bulmak, işin problemi daha yakından görmek zorunda kaldık. Onca zorluklarımızı rağmen kişilik problemi ortaya çıkarmak bizim için gelmezdi. Ama sergilenen davranışlar, hastalığın kaynağına kesinlikle bulmak için toplumsal zeminin yokluğunu gerçeği ortaya çıkardı. Kişilik problemi ardından, militan nasıl olmalıdır sorusu karşımıza çıktı. Devrimci militan Kürtistan kopolularında ne tip özelliklere tekabül etmeli, kendini nasıl dışa vurmali idi. Bunun üzerinde çok durduk. En çok da bu konuda dirençli değerlerimizimiz özelliklerini adeta teorileştirmeye çalıştık. Neden? Çünkü özellikle anılara bağlılığı gereği olarak da hakim ilimiz gereken bu kanıtlamış

değerlerimizden başkası olamazdı. Özellikle düşman karşı ayakta kalmayı becerenlerin özelliklerine güvenilebilir. Bunun 1982'lerde yoğun ve daha netçe ortaya çıkmıştı. Bunlara da gereken anıları vermek gerekir dedi. Demek ki bir yandan hastalıklar, bir yandan da görkemli militan örnekleri ortaya çıkarken, işte bunlardan da bu değerlerimiz zorunluluğu ortaya çıktı.

Parti ve Cephe Silahı Yatkinleşecek, Zaferimiz Daha Da Yakınlaşacaktır

Şimdi bu değerlendirmelerin hepsi ve daha da geliştirilmesi şekliyle elinizdedir. Bütün Parti militanlar, bu değerlendirmelerin gereğini bizzat pratikte yerine getirmelidir. Baştan beri izah ettiğimiz hususlardan da görüleceği gibi, bizim temel meselemiz uygulamadır. Bütünlerimizin gerektiği biçimde pratiğe aktarılması ve pratiğe yönelince birçok ögenin otoritemize, ortayolculuğa düşmesi, bilinen kayıplarımızdan da nedeni oluyor. Gerilla silahını yetkin bir şekilde kullanmak ve bu temelde Cephe silahını geliştirmek işin teorisi ile pratiğin bütünselliği sağlanmalı ve uygulamada gerçek militan öçüler tutturmalıdır. Bu aynı zamanda PKK gerçeğinin dile gelmesi ve pratik karşılığı bulması demektir. Buna ulaşıldığına ise, Kürtistan'da yükselen gerilla savaşı temelinde Cephe ve Parti silahlarının yetkinleşmesi gerçekleşecek ve bu da zaferimizi yakınlaştıracaktır.

Aşırı Uçlarda Seyreden Bazı Uygulamalar...

Baştarafı 21. sayfa

Özelliklerin pohpohlandığı duygular yenilgiye uğrayarak, doğru temellerde daha çok yücelmeye başlamış. Bunların tümü bilimselme rağmen, uygulamada bir bu tarafa, bir diğer tarafa kayma gösteriler. Mesela ya hiç yerleşim yerlerine uğramazlar, dağ tas demeden gezilip dururlar ya da halka gidilmeden, halk kazanılmadan tüm uğraşlarımız boşuna gider biçiminde haklı eleştiriyi yönelttiğin iş, ke zed de tedbir ed ilken birakılarak rastgele açık ilki geliştirilir. Sonuçta güçlerimiz darbe alır. Bir grubumuz bir alana gider kendisini oraya kapatır. Sen tehlikeli bir durum doğacağı endişeyle tedbirli olmasını istersen. Bunun karşında grup aları tamamen terkeder. Bir grup demir atar hiç hareket etmez, diğer savasçılarının canını korur taktiktedir. Küçük bir birim oluyorsa hareket ederse vurulacağı zannına kapılır, yerinden kımıdamaz. Güçlü gerilla birliği olur, düşmanı küçümser çok açık hareket eder, ya bir eylem biçimi tutturur, hep aynı türden eylem yapılır ya da eylem yapılmaz. Ya randevuya gelmez ya da zamansız misafir olur. Uygun konumlanmasını daha insiyatif eldeyen yapmaz, çatışma bağladığına düşmanın kendisinden önce konumlandığı yere hareket eder. Halidimesi gereken bir işe el sürmez, zamanı gelip çatıldığına işe, herkesi onunla uğraştırır bütün diğer işleri bırakır. Benzeri birçok uygulama yapılmaktadır. Günlük yaşamda da bunların örneklerine sıkça rastlanmaktadır. Bir arkadaş, ciddi yetmezlikler içinde girildiği iş üzerine girdi, an arkadaş dersen siner, ilki, destek verisin, sevgi-saygı gösterirsin bu sefer başa kalkar, eleştirirsin kendini yere atar, değer verisin çevresini bastırır. Kendisi ilerde olmadı gibi zamanı çok iş önerir, ister, kendisi oldu mu, en basit işleri bile büyütür, tüm işleri kişiden sürükler ve daha başka aynı türden anlayış ve uygulamaların tümü demin belirttiğimiz sonuçların doğmasına hizmet eder.

Sonuç olarak, sınırlı da olsa aşırı durumundaki uygulama ve yanlışlara verilen örnekler, onlardan kaynaklanan muazzam zararları net bir biçimde ortaya koymaktadır. Partinin buna cabalansa sunduğu sınırsız desteğe doğru devrimci temellerde karşılık vermenin zamanı gelmiş geçmiştir. Ne biçimde olursa olsun, Partiye, Mücadeleye zara verici konuda olmamak, Parti çizgisinde yüröyen bir devrimcilik mümkündür. Bu konuda dikkat edilmesi gereken önemli hususun doğru bir hatta yürümek olduğu açıktır. Çünkü doğru hatta yürümek, sağa veya sola savrulmak, en büyük zara da beraberinde getirecektir. Bu nedenle, başarılı bir devrimcilik için Parti çizgisinde ilerlemek zorundadır. Başarı da bu çizgide ilerleyinlerdir.

Mayıs 1988

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75. sfr.
Danimarka 10.00 sfr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl
İngiltere 0.75 £
İsviçre 7.50 skr.
Norveç 7.50 nkr.

BOTAN VE SERHED EYALETLERİ İ. KONFERANS KARARLARI YENİ DÖNEM PRATİĞİMİZİN SORUNLARINA IŞIK TUTUYOR

— I —

Botan-Serhed (Kars-Ağrı) Eyaletleri I. Konferansı 13-15 Aralık tarihleri arasında gerçekleşti. Bu Konferans, temel savaş bölgeleri olan Botan ve Serhed eyaletlerinde, ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştirilip güçlendirilmesi açısından son derece büyük bir öneme sahiptir. Bu derece öneme sahip olan Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferans kararlarını bu sayımızdan itibaren yayılamaya başlıyoruz. Bu kararların sadece Botan ve Serhed eyaletleri açısından değil, diğer eyaletler açısından da bilmesinde, bu alanlardaki çalışmalar için taşıdığı önem küçümsenmez. Bu vesile ile, kararları yayınlamakla devrimci mücadelemizin gelişmesi açısından bir görevimiz daha yerine getirdiğimiz inancındayız.

SERXWEBÜN

Mücadelemizin önemli bir aşamasında gerçekleşen Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, geçmiş pratiği sadece değerlendirmeye yetti tabii ki değil, aynı zamanda bunları yanısıra geleceğe yönümlen, yeni dönem pratiğini güçlü kılanın yolunu açmış, perspektif sunmuş; bunları da, aldığı bir dizi kararla somulaştırmıştır.

Alınan kararlar, esas olarak III. Kongre çizgisinin uygulama alanındaki gereklerinin yerine getirilmesini içermektedir. III. Kongre çizgisinin alana taşınmasını kendisinde somutlaştıran Botan-Serhed Eyaletleri I. Konferansı, ulaştığı karar gücü ve aldığı kararlarla önümüzdeki dönem pratiğinde yanmasını bulacaktır. Buradan da anlaşılacağı üzere, sorun, kendisini uygulama olarak ortaya koymaktadır. Dönemin ihtiyacına cevap verebilecek ve "Bir parça özgür vatan yaratma"da önemli rol oynayacak olan kararlar, mücadelemizin tüm yönlerini kapsamaktadır. En baştısından en karmaşığına kadar faaliyetlerimizin birçok alanı, kararlarla geçmişten daha çok uygulamaya açılmış durumdadır. Partimizin III. zirvesinde alınan konulan genel doğrultular ve eyaletlerimizde atfedilen roller esas alınarak Konferansa sunulan kararların onaylanması, yeni dönem çalışmalarımızın özünü de ortaya koymaktadır. Taşığı bu önem açısından ve yine daha güçlü uygulamaya ulaşmanın zorunluluğundan dolayı, Konferansımızın kararlaştırıldığı hususları ayrılmak gerek.

1- Parti örgütlemesine ilişkin geliştirilmesine ilişkin

Halkımızın tarih boyunca büyük acılar çekmesinin, azgın baskı ve sömürü cendelerinde, tutulmasın nedenlerinin başında gerçeğin öcünürlüğüne kavuşamamasının geldiği bilinmektedir. Bu konuda herhangi bir mirası devralmayan Partimiz, halk tarihimize ilk kez siyasal anlamda kaçmadığı öncü bir güç olarak ortaya çıkmıştır. Öncü-lük konusunda yaşanan olumsuzluklar ve halkımızın yaşadığı durum, öncüyü bir o kadar daha zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla yaşamak için canlarını hava ve suya duydukları ihtiyaç kadar halkımız da öncüye ihtiyaç duyuyordu. Partimiz, ortaya çıkması beraber bu ihtiyacı karşılamak için vermiş mücadelesi içinde olmuştur ve büyük oranda da bunu vermiştir. Bunun sonucudur ki, günümüzde PKK öncülüğünü geliştirmektedir, ürünlerini vermektedir. Zemin ve koşulları olumsuzlaştıran rağmen, olumlu bir geliş seyrini izleyen öncümüz, geline aşamada

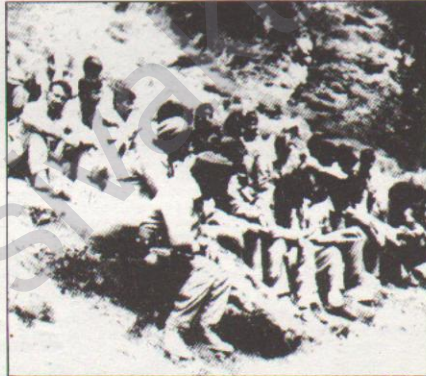
sadece Kürdistan proletaryası ve halk için değil, aynı zamanda dost-düşman birçok güç tarafından da kabul görmüş ve saygınlık kazanmıştır.

Uzun yılların mücadelesi sonucu ilköğrenmiş öncünün yaratılması elbette ki büyük bir olaydır. Fakat şu da teslim edilmelidir ki, öncünün yaratılmasıyla her şey bitmiştir. Bunun tüm toplumu ayaklandırmak, onun derinliklerine nüfuz etmesi; geçmişe, eskiye karşı savatıştı oranda yenile de ulaşması, bunı kendinden başlatarak tüm topluma egemen kılması aslı görevleridir. İşte bugün bizim de içerisinde bulunduğumuz süreçte kendisini dayatan budur. Kürdistan'da öncüyü yaratma aşaması geride bırakılmıştır. Aynı zamanda öncünün kendisini kanıtlaya evre-si veya kitlelerle kucaklaşması evresi de geride bırakılmıştır. Geli-nen aşamada elde edilen kazanımlar temelinde öncünün somut, maddi bir otorite gücü olarak pratiğe yansımıştır.

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, her geçen gün gelişmekte, dü-mü-na önemli darbeler vurmakta ve temelde bir büyüme kaydetmek-tedir. Gelişmeler ne kadar hızlı ve güçlü olursa olsun öncünün rolü azalmamaktadır. Tam tersine daha da önem kazanmaktadır. Kaldı ki, hiçbir şeyin kendiliğinden gelişme imkanı bulmadığı Kürdistan'da en basit gelişiminin sağlanmasında bile öncünün belirleyici bir rol oynadığı tartışma götürmeyecek kadar açıktır. Bu hususlar da dik-kate alınmalıdır, gelişmelerin dü-şü-nü ne derinliğin olursa olsun, öncünün rahavete kapılması, ken-disini yadsıması düşünülemez. De-mek oluyor ki, bizde gelişmelerin büyüklüğü, öncüye daha da büyü-meyi dayatıyor ve aynı zamanda bunun olancağını da sunuyor. Geç-miş mücadele pratiğimiz ele alın-dığında, yaşanan gelişmelerin büyüklüğüne eşlik eden bir örgüt-lülük karşı karşıya verimliliği görü-lmektedir. İdeolojik-politik anlamda yetişkinleşen ve güçlü siyasal güç-lere yolu açan öncüye örgüt-sel-pratik alanda gereken karşılığın verilmesini canlıca sorunlarımız-da olup, sorunların doğum nokta-sıdır. Parti örgütlemesinin yetkin-leşmeye doğru adım atışı her süreç güçlü gelişmeler yaratırken, tersi durumda ise tıkanmalar ve krizler kendisini dayatmıştır.

Gerek ülke genelinde ve gerek-se eyaletlerimizde örgütlenme, geçmiş pratiklerde içerisinde düşülen en belirgin hata, Parti örgütlerinin oluşturulmamasıdır. Tasfiyeciler, tu-tucu yöntemler buna gereken ö-nemi veremeyerek kendiliğindenli-ğe bırakmış ve daha sonraki sü-reçlerde de, esas itibarıyla bu durum aşılmamıştır. Parti kırır-

dekleri alanlara serpiştirilmiş, ama hem birim düzeyinde ve hem de merkez düzeyde gereken işle-yiş, koordinasyon ve denetimle kavuşturulmadığından kurulaş-maya gidilememiştir. Böylece örgüt adına örgütsüzlük, öncü adına öncülüktün azık durumları ortaya çıkmıştır. Yönetimler düzeyinde yaşanan proletarya dipkileri ve Parti kadrolarının çizgi devrimci-liğini temsile içine düştükleri za-yıflık ve yetersizliklerin sonuçları pratikte olumsuzlukları doğurmuş, bu da örgütsüzlüğün kaynağına dönüşmüştür. Kürdistan'ın her ale-münde yaygınlaşarak gelişeyen mücadelemizin derinliğine de ge-liştirilecek maddi bir güç olan örgütlenmede ifadesini bulması kaçınıl-mazdır. Tabii ki, bunun yolu da öncünün iç örgütlenmesini yarat-masından geçmektedir. Geçmiş mü-cadelede pratiklerimizden çıkarılan ders ve deneyimler birlikte, önümüzdeki dönemin görevlerin-de gözönüne alan Botan ve Serhed Eyaletleri I. Konferansı, eyaletle-rimizin somutunda Parti örgütlen-me-sinin geliştirilmesine ilişkin olarak

Konferansa katılan delegelerden bir grup...

su kararları almıştır. Her şeyden önce eyalet örgütlen-mizin oluşturulup yetkinleştiril-mesi büyük öneme sahiptir. Eyalet-ler genelinden başlayarak üstten alta doğru bölgelere, mimbaklara kadar örgüt ağlarını oluşturmak gerekmektedir. Alanlarımızda sağ-lam, kalıcı kurumlaşmaları yaratılıp yetkinleştirilmediği müddetçe ça-ğrılarımız sürekli tıkanma, kırıl-dı-ğın içinde kalma ve geçici olma durumunu arzedecektir. Parti tak-tiğinin uygulanması, eyaletle-rimizde ulusal kurtuluş mücadelesi-nin dönemin özelliklerine uygun tarzda örgütsel ve eylemsel anlamda geliştirilmesi belirtilen kurulaş-malara yakındır. Geçmiş pratiğimizden çıkardığımız dersler de bize öğretilmektedir ki, sağlıklı işleyen yönetim gücü olmaksızın ne kadar fedakarlığı yapılırsa yapı-lan istenilen bakan sağlanamazsa-ya. Eyalet ve bölge örgütlenme-le-ri üzerinde ciddiyeyle durulması gereken hususlardır. Alan-larımızda faaliyet yürüten güçle-rimizi bir kütile olmaksızın çıkarıp somut görevlerle işlerliğe kavuşan kurumlara dönüştürmek, için ilk adım olmaktadır. Bölgelere yö-ne-tim komitelerini atamak, görevle-yi

baş arasındaki dengiyi kurmak ilk adım olmalıdır. Karşın, bu her şey değildir. Tersine bir başlangıçtır. Daha önceleri de çeşitli atılmalar yapılmıştır, fakat görev ve işle-bil-mü netleştirilmediğinden, güçle-rimiz dağılmış ve atılmıştır. Burada atanan birimlerimize, gö-revlerini somut ve net kavratmak, görevleri üzerinde bu yönlü öğit-le-rini sağlamak, bunu da yetki ve sorumlulukla bütünleştirmek önem arzeden diğer bir husustur. Birim-le-rin atanması ve iş işleyişe kavuş-turulması faaliyetlerimizin esas bir yönüdür. Kitlelerle bağlan-geliş-tirilip Cephe örgütlerinin yaratılması, savaşın geliştirilip savaş birlikleri-mizin büyümesi, alt Parti örgütlen-minin oluşturulması, düzeli işleyişe kavuşan alan yönetimlerimize bağ-lıdır. İşte buradan başlanmanın ne-deni de budur. Eyaletlerimizde öncü en üst düzeyde örgütlen-diril-meze, gelişmelerini önü de açıl-ması. Aksini iddia etmek yanlışlı-ğın olduğu kadar öncünün rolünü yal-nızdır. Parti Önderliği, öncü-nün örgütsüzlüğün yol açtığı sonuçları şöyle ortaya koymakta-

dar: "Örgütlenmenin yaratıcı gücü olduğunuz halde örgütsüzlüğe kaynağına dönüşüyorsunuz. Hem siyasi, hem askeri, hem cephesel örgütlenmelerin gelişmesinin kay-nağı, öncünün kendi örgütsüzlü-ğünde yatıyor." (Politik-Örgütsel Rapor, say. 50) Buradan da an-laşılacağı üzere, öncü, en güçlü tarzda kendisini örgütle-yerek örgütlenmenin kaynağı olduğu nok-tada devrimin motor gücü olabilir, tüm devrim örgütlerini yaratabilir ve kitleleri bu uğurda seferber ede-bilir. Sorunun burası, eyaletle-rimiz açısından yönetim sorunu-dur. Öncüye bu anlamda rolünün oynatılması sorundur.

Öncünün örgütlenilirdir güçlen-dirilmesinde temel sorunlarımız-den biri, kadro sorunudur. Güçlü kadro demek güçlü örgütlenme, güçlü örgütlenme de daha güçlü Parti demektir. Hem geçmiş, hem de en son talimatlarla Parti Önder-li-ği, sorunun önemini ve güncel anlamını tüm yönleriyle koymak-tadır. Önümüzdeki dönemde kadro-ların altı bırakılması, dönemin görev ve sorumluluklarını omuzla-yacak düzeyde getirilmesi gerek-mektedir. Mevcut kadro birikimi-mizin sürekli kendisini eğiterek

yenilemeyi sağlama şarttır. Bu birikimimizin kendisini yenileyerek yetkinleştirme görevi varken, salt bununla yetinmeyecek devrimin kadrolarını yaratmak, adaylar or-taya çıkarmak ve bunun için gereken pratik adımlar geliştirmek durumundadır. Hem yetkinleşe-rek, hem de yenileriyle takviye ede-rek kadro ihtiyacını karşılamak ve doğabilecek muhtemel boşlukları doldurmak için öncülüğdeki tıkan-maların önlemek gerekmektedir. Tabii ki bu, aynı zamanda yedekli çalışmaların bir gereği de olmak-tadır. Bunun yanısıra geçmişte bir-çok hata ve yetmezlikler görüldüğü bir sahada da, kadroyla ilgilenme, tayin, terfi ve görevlendirmedir. Yaşanan sistemistik, yapılaşır-daki ölümlüğü tayin ve terfiyle de birçok dengeçliklere yol açabil-miştir. Buna düşmeme için soruna Partinin militan öncülerini doğrultusunda yaklaşmak ve tay-in-yetli sistemleştirilmesi esastır.

İçten ve dıştan Partiyi yönelik bir yönü taşıyıcı, yıkıcı, bozucu-cu çabaları olduğu görüldü ve ya-nadı. Gelişen bu saldırılar, kadroların zayıflıklarından kendilerine zemin oluşturdular. Yaşanan Konferans süreciyle beraber tüm kadrolar doğrudan saldırılara zemin sunan özelliklerini, zayıflıklarını ortaya koyarak özeleştirilimi geliştirdiler ve bunları mahkum ettirdi. Dolay-sıyla güçlü öncüler, örgütle-yici-olabilmenin, Partiyi iç ve dış düş-man saldırılarından koruyabil-menin yolu, verilen özeleştirilimi gereklerini pratikte yerine geti-rilmekten geçiyor. Şu hususa da dikkat etmek gerekir ki, özeleştir-i süreçlerini yodunca yapıp bunlar gereklerini doğru devrimci temel-lerde yerine getirmeyen ve kendi pratiğinde yaratılmayan arka-daşlara karşı da sürekli yarıcı olma- ve bu tür durumlarda tekrarl-anmaması için de çeşitli önlemler almak gerekmektedir. İçeriside girildiğimiz dönemin hassasiyeti, geçmiş hastalık ve yetmezlikle-rimizi astatileyecek dercededir. Ve her günden daha çok bugün çizgi devrimcilikinde ısrarı ve Parti taktiğinin yetkin uygulayıcılığı ola-kadroları ihtiyaç duyulmaktadır. PKK militanlığının olduğu gibi, Konferansımızın da bir gereği ola-rak her türlü proletarya dışı özellik-lerin arınma ve güçlü militan ölçü-le-rine ulaşma birincil amaçlarımız bir emirdir. Çünkü Partiyi her türlü tehlikeyden korumak, halkı örgüt-le-yecek güçlü kadrolara müm-kündür. "Parti kırıldı, politikayı en yodun yaşayan kısım demektir. Politika, toplumun, halkın gene-çliklerinin en üst düzeyde yan-ması, yücelmesi demektir. Bu tespitin esas alınması ve bunun kadrolara temsilinin sağlanması gerekir. Açık çışık ki, birçok-muz kırıldırdı altı altında yodun-güçlü yöntemler, eski yöntemle-rdi. Oysa hiçbir devrimci hareket sağlam bir öncüler birliğine sahip olma-dan yolu alamaz." Yani her devrimci hareketin sağlam bir poli-tik kadrosu olma-dan gelişemez." (P-ÖR Rapor, say. 49-50) Parti Önder-li-ğinin de belirttiği gibi, mü-cadele-mizin boyutlanması; halkın, Parti-nin çıkarlarını esas alıp buna her türlü biresellikten, geçmişin ka-lınlardan uzak en üst düzeyde